

సంవత్సర చందా
రూ. 12-0-0
విడిపత్రిక 4 ల.

అంధ్రపత్రిక

సచిత్తవారపత్రిక

Founder : K. NAGESWARA RAO

సంపుటము 47
సంచిక 16
23.12-53

విజయ మార్గశీర బహుళ తదియ బుధవారం

జానా - తొలుబొమ్మలు రామాయణగాథ

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :— విజయభట్
నిర్మించిన “మ హా ప్ర భు
చైతన్య”లో భారత్ భూషణ్.

కాలక్షేపం—	2
పునరాగమనం—	5
ఘంటారావం—	11
అంతరంగంలో తరంగాలు—	12
వీరులూ, వారసులూ—	17
ఓడలు - బళ్లు—	22
కొంపకోసం—	24
విజ్ఞానవిధులు—	26
కౌగిలెపు పడవలు—	30
మనిషిలో మనిషి—	31
పాతగొడుగు—	36
అమెరికన్ పిస్తోలు—	38
ఫీటర్ పాన్—	44
సినిమా	48

మనిషిలో మనిషి

రాబర్ట్ లూయీ స్టీవెన్సన్ రచన
డాక్టర్ జెకిల్ ఎండ్ మిస్టర్ హైడ్
(Dr Jekyll And Mr Hyde) కు
అనువాదం : “మనిషిలో మనిషి”
త్వరలో గ్రంథరూపంలో వెలువడు
తున్నది. ప్రతులు కావలసినవారు
ఆంధ్రగ్రంథమాల, బాక్స్ నెం 212
మద్రాసు 1. చిరునామాకు
వ్రాసి ఇప్పడే రిజర్వు చేసుకొనండి.

ప్రతి వెల రు. 1-4-0

“తెలివి యొకింత లేనియెడ
దృష్టపై కరిభంగి సర్వమున్
తెలిసితి నంచు గర్వితమతిన్
విహరించితి దొల్లి; యిప్పుడు
జ్వలమతులైన పండితుల
సన్నిధి నించుక బోధకాలినై
తెలియనివాడనై మెలగితిం
గతమయ్యె నితాంత గర్వమున్.”

తా|| నేను కొంచెముగానైనా తెలియని
యిప్పుడు నా జ్ఞానమునకు నేను సంతృప్తి
డనై సర్వం తెలిసికొన్నాను అనే గర్వ
భావముతో ఏనుగువలె విహరిం
చాను. కాని యిప్పుడు మేధానిధులైన
పండితుల సన్నిధియందు కొంచెము జ్ఞాన
వికాసము కలిగినవాడనగుటవల్ల నాకు తెలి
యనివి చాలా ఉన్నాయన గ్రహింపుతో
ప్రవర్తించడం ప్రారంభించాను. పూర్వము
నన్ను విడువకుండా ఉండిన గర్వమంతా
యిప్పుడు నాకు తొలగిపోయింది.

ఒకప్పుడు తనకు అంతా తెలుసుననె
గర్వం ఉండేటట్లు. ఇప్పుడు ఆగర్వం తనకు
లేదని సగర్వంగా చెప్పకొనుచున్నాడు.
“ఏమండోయ్! నేను గర్వం అనేది లేనట్లు
నంటివాడనైనాను” అని తన గొప్ప తానే
చెప్పకొంటున్నాడు. “నేను యిప్పుడు
చాలా బుద్ధిమంతుడనైనాను” అని ఎవడైనా
తన విషయమై తాను చెప్పకొన్నట్లయితే,
అటువంటివాడు వెర్రివాడంటారా?
నిజంగా వివేకి అంటారా? పండితులవద్ద
తాను కొంత జ్ఞానోదయం పొందినాను అని
మాటా చెప్పకుంటున్నాడు. మొదటి
వాక్యంలో తనకు జ్ఞానోదయం అయిం
దంటాడు. మరుక్షణంలోనే,
రెండో వాక్యంలో “నేను అజ్ఞానినై
యున్నాను అనే సంగతి గ్రహించాను”
అని అంటాడు. “నేను అజ్ఞానిని అనేజ్ఞానం
నాకు కలిగింది.” ఈవాక్యం కేవలం తురక
తెనుగులాగున ఉంది. “నాకీ జ్ఞానం లేదూ
ఉంది” అనేది తురకతెనుగు. (దీనికి సరి

యైన తెనుగు :- నాకు జ్ఞానం లేకయున్నది)
“మాకు జ్ఞానంలేదు” అనే మాటకు “హంకో
అక్కలో సహీ మ్మై” అని తురకంలో చెప్పిన
దాన్ని తర్జుమా చేస్తే “మాకు జ్ఞానం లేదు
ఉంది” అని తెనుగులో చెప్పవలసివస్తుంది.
తనకు జ్ఞానం లేదనే గ్రహింపు కలిగినదని
పైపద్యంలోని అంతరార్థంగా కన్పిస్తోంది.
ఇటువంటి భావములు చాలా చూస్తున్న
భావములు. కేవలం మాటలచమత్కారంగా
త్రోసివేయడానికి వీలులేదు. “పేదరికం
బున పేదలై, ప్రజలు ముఖంగాఉన్నారు”
అనే వాక్యం యిటువంటిదే. “పేదరికం
అనేది ప్రజలకు లేకపోవుటవల్ల అదిమాటా
ఒక విధమైన “లేమి” అని నిర్వచించ
వచ్చు. “లేమి” లేకపోవుట నిజంగా లోక
వ్యవహారాన్ని బట్టి లేమికాదు. కాని,
లోకంలో, అందులో ముఖ్యంగా యీ
కాలంలో కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతం ప్రకారం
గా, ప్రపంచంలోని మానవకోటి అంతా
రెండు వర్గాలుగానే విభజింప బడుతూ
ఉన్నది. (1) ఉన్నవాళ్లు (2) లేనివాళ్లు
((1) Haves (2) Have-nots.) ఇది
ఆర్థిక ప్రపంచంలో చేయబడిన విభజన.
ఆర్థికంగా ఎటువంటి స్థితి, ఎటువంటి
జీవితావసర సౌకర్యములు, ఎటువంటి
జరుగుబాట్లు ఉంటే, “ఉన్నవాడు” అనే
వర్గంలో చేర్చవచ్చునో ఆయా జాతీయ
పాత్రములనుబట్టి ఆర్థిక నేత్రాలు నిర్ణ
యిస్తారు.

కుటుంబం ఒకటికి అయిదు యక
రాల భూమి ఉన్నట్లయితే, అటువంటి
కుటుంబాన్ని సరియైన స్థితిగల కుటుం
బంగా వర్గీకరించవచ్చునని కొందరు వాది
స్తున్నారు. అంతే కాదు, అటువంటి
కుటుంబములోని పిల్లలకు ప్రభుత్వము
వారే ఉచితంగా చదువు చెప్పించుటకై
విద్యాబోధనా సౌకర్యములు ఏర్పాటు
చేయాలి. ఆ కుటుంబంలోని
వారి కందరికీ, కావలసిన

వైద్యసహాయ సౌకర్యములను కూడా ఉచితంగా ప్రభుత్వమువారే ఏర్పాటు చేయాలి. ఆకుటుంబంలోనివారికి కావలసిన నాటకవిసేదప్రదర్శనములను సినెమాసర్క్సు ప్రదర్శనములను యధాశక్తిగా గవర్నమెంటువారే ఉచితంగా ఏర్పాటు చేయవలెను. ఆ కుటుంబంలోనివారికి కాపురం ఉండుటకు యిండ్లు ప్రభుత్వమువారే ఉచితంగా కట్టించి యివ్వవలెను. ఆ యింటికి విద్యుచ్ఛక్తి సప్లయ కూడా గవర్నమెంటువారే చేయవలెను. ఒక్కొక్క ఇంటికి ఒక్కొక్క రేడియోకూడా సప్లయ చేయవలెను. ఇన్ని సౌకర్యాలూ, ఇన్ని జరుగుబాట్లూ ఏర్పాటు చేసిన తర్వాత ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ యకరాల ఫలసాయం మీద జీవించే కుటుంబం సరియైన సంసార సౌకర్యము ఉన్నటువంటి కుటుంబంగా జనుకట్టవచ్చు. అటువంటి సంసారిని "ఉన్నవాడు" అని వర్గీకరించవచ్చు. అట్టి జీవిత వసతి సౌకర్యం లేనివానిని "లేనివాడు" అని వర్గీకరించవలసి ఉంటుంది.

ఈవిధంగా స్థూలమైన విభజనగాని, వర్గీకరణంగాని చేయవచ్చు. కాని, "ఉన్నవాడు" ఎవడైనా, అంతకంటే, తనకు యిక్కడ అక్కరలేదనే మాట అనగలడా? దేశంలో ఉన్న భూమిని, వస్తుసంపదనూ లేదను లెక్క ప్రకారం ప్రజలకు పంచిపెట్టవలసిన అవసరం ఉన్నదని అధికారులు అనవచ్చు. అధికారుల ఆజ్ఞను అడుగుదాటుటకు విలులేదని ప్రజలు అణగిముణిగియుండవచ్చు. కాని, అవకాశం దొరికితే ఆందలం ఎక్కవలెననే కోరిక అమ్మాయికి గాని, అబ్బాయికి గాని ఉండదంటారా? ఒకసారి సినెమా చూచివచ్చిన తర్వాత రెండోసారి చూడవలెననే కోరిక కలుగదా? ఒకరకం చీర కొలిది దినాలు కట్టిన తర్వాత, ఇంకో కొత్త ఫ్యాషను చీర కట్టవలెననే కోరిక ఉండదా? ప్రక్కయింటి పిల్లకంటే తా నెక్కువ పోకుగా ఉండాలనే కోరిక లేని బాలిక ఉంటుందా? తన భార్య కోరికనూ, తన కుమార్తెల కుతూహలములనూ సఫలము చేయవలెననే సంకల్పం లేని సంసారి ఉంటాడా? ఉప్పు కారం పులుసు తినేటటువంటి సంసారులు కోరికలులేని నిస్సారులు ఎట్లా అవుతారు? మత్స్యలహరం కొనుక్కొగలిన తాహుతువస్తే, వజ్రాల హారంమీద ఆశ కలుగక మానదు. సాదా జరిచీరఉంటే, సిల్క్ జరిచీర కావాలనే కోరికలు మొలకలేత్తక మానవు. నైకి లెక్కినవానికి మోటారుకార్ రక్కవలెననే కోరిక కలుగకమానదు. ఈ విధంగా గాలిమేడలు కట్టవలసిగా. కాగ్న భోగాలు అనుభవించ

డంలో ఆశలు అంతకంతకు వైకి బోతున్నే ఉంటాయి.

అయిహిక జీవితవృత్తి సౌకర్యములనేవి మట్టిచెట్టు విస్తరించినట్లుగా విస్తరిస్తాయి. ఒక్కొక్క ఊడ దిగినప్పుడు అది కేవలం విలాసం, కేవలం భోగం అంటాము. కాని, అట్టేడ నేలలో వేరుపారి నప్పుడు, అది మన జీవితంలో వేరుపారిన వృత్తులనుగన స్థిరమైపోయినప్పుడు, దానికోక ప్రత్యేక స్థావరం ఏర్పడి, అదికూడా జీవితవసరం లాగున తయారవుతుంది. మనకు విద్యుచ్ఛక్తి దీపాలు కొత్తగా వచ్చినప్పుడు, అవి భాగ్యవంతులు విలాసార్థంగా తమ యిండ్లకు పెట్టుకొని అనుభవించేటటువంటి భోగం అని భావించాము. కాని ఈ విద్యుచ్ఛక్తి అనేది విరివిగా సప్లయ చేయబడుతూ వచ్చిన తర్వాత, విద్యుద్దీపాలూ, విద్యుద్వింజామరలూ ప్రతి యింటికి ఉండడం పరిపాటి అయిపోయింది. అందువల్ల ప్రతి యింటికి విధిగా ఉండివలసిన జీవితవసరంగా పరిణమించక తప్పదు. జీవితానికి కావలసిన కనీసపు సౌకర్యాలలో, ప్రాతిపదిక జీవిత వసరాలలో, అదికూడా ఒక

టిగా చేరుతుంది. విద్యుచ్ఛక్తి లేక గృహస్థు అయినవాడు సుఖంగా చడింపేటాడు? అనే సమస్య ప్రభుత్వానికి ఏర్పడుతుంది. విద్యు అనేది ప్రతి యింటికి సప్లయ అవు పగిస్థితిలో, యింటి కోక రేడియో కే నులభమైన వెలకు సప్లయచేయగల రే పెట్టెల యంత్రాగారములు వృద్ధియైన తిలో, నిప్పు పెట్టెలూ సిగరెట్లూ, కృత్యావసరములైన విధంగానే, కొక రేడియో పెట్టె ఉండడం ఉత్తమోపాధికి ప్రజావిజ్ఞాన వికాసానికి వసరం అనే భావం, రేడియో ప్రస ద్వారానే, ప్రజలలో వ్యాపిస్తుంది. అది యింట్లో లేనివాడు అధమాధవ అభిప్రాయం ఏర్పడుతుంది. కనుక ఈ అనే ఊడ కూడా, జీవితవసరం నేలలో వేరు పారి స్థిరమైపోతుంది. విలాసములు ఊడలవలె విస్తరించి, ఆ విలాసములే జీవితవసరములైపోతాయి ఇదంతా ఆర్థికవ్యవహార ఊహా ఉపసంహారం. వస్తుసంపదను ప్రజలం సమానంగా అనుభవించవలెననేది

ప్రియ సోదరీమణులకు

నేను నర్సునో, డాక్టరునో కాదు. మీవలె సామాన్యస్త్రీని. నా వివాహమైన తర్వాత భయంకరమైన కుసుమవ్యాధికి గురి అయితిని. అకౌల బహి వల్ల బాధ, బలహీనత, నడుమునొప్పి, మూర్ఛ, తలనొప్పి ఏర్పడసినది. నా కేవల కొలిది రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి అనేక ఔషధములు యిప్పించిరి కాని ఫలిత కలుగలేదు. ఇలా మూడు సంవత్సరములు గడిచింది. అదృష్టవశాత్తు మాయం వచ్చిన ఒక సన్యాసికి భిక్షు పెట్టినప్పుడు, ఆ మహాత్ముడు నన్ను చూచి "అమ్మా, నీకేమి వ్యాధి. ఈ వయస్సులో నీ ముఖము పాలిపోయినదే" అని ప్రశ్నిచిరి. వెంటనే నా భర్త నా వ్యాధి పూర్తి వివరములు ఆ మహాత్మునికి తెలిపి మహాత్ముడు ఒక మందును చెప్పిరి. ఆ మందు నా వ్యాధిని పూర్తిగా పోగొట్టి ఈశ్వరానుగ్రహంవల్ల నాకు యిప్పుడు చిక్కని బిడ్డలు గలరు. ఈ మందును అ సోదరీమణులకు యిచ్చివారి వ్యాధి నయం చేసినాను. ఇంకను అనేకులకు యిచ్చినాను. "సారీ కల్యాణ్" అను నిలభై ఆయుర్వేద ద్రవ్యములచే చేయబ యీ మందును తయారుచేయుటకు విలువకు మూత్రమే అమ్ముచున్నా దీనివల్ల నేనేమి లాభం పొందటంలేదు. పెన్యాధిచే పీడింపబడు ఏ స్త్రీయైనాకు వ్రాయండి. ఒక స్త్రీకి 15 రోజుల మందు తయారుచేయుటకు ఖర్చు రూ. 2/- పోస్తు ఖర్చు ప్రత్యేకము.

గమనిక : నేను పై వ్యాధికి మాత్రమే మందు వంపగలను. ఇతర వ్యాధులనుగూర్చి నాకు వ్రాయవద్దని గోరుచున్నాను.

మీ పేరు, అడ్రసు యింగ్లీషులో వ్రాయండి.

KAMALAVATI,

Above A-1 Restaurant, 3rd Floor, Grant Road Bridge, BOMBAY-7

★ కాలక్షేపం ★

మనదేశంలో నొక్కి వక్కాణింపబడిన రేషను కార్డుల ఘోష. అందరికీ అది విదితమైన విషయమే. కాని, యీ రేషను కార్డుల ఛావును కాలంలో అసగా గత పం గ్రామ కాలంలో, “అధికాహారోత్పత్తి” అనే నినాదం కూడా అధికమై, అత్యధికమై, “అధికాహారోత్పత్తి” కంటే “అధికాహార నివాదోత్పత్తి” అధికమైంది. “శం భు ని శిరంబు”నుండి ఉత్పత్తియైన గంగాప్రవాహం ఆఖరుకు సముద్రంలో కలిసి, పాతాళలోకంలోనికి వెళ్లి, పాతాళ గంగయైనట్లుగా, పవనాంధో లోకమున చేరినట్లుగా, అనేక కోట్ల రూపాయలు వ్యయం చేసిన యీ అధికాహారోత్పత్తి ఉద్యమం కూడా, కులంక పవలె, గట్టు కోసి కొనిపోయేడి హద్దు మేరలేని ప్రవాహంలాగున, పల్లిపోయింది. ఈ అధికాహారోత్పత్తి నినాదం కేంద్రప్రభుత్వాధికారుల ముఖ గహ్వరములందు ఉత్పత్తియై గంగాప్రవాహం లాగున ప్రవహించింది గంగ వెళ్లి బంగాళాఖాతంలో (Bay of Bengal లో) కలిసింది.

అప్పుడేలే తన్మసంపదను అందరూ పుష్కలంగా సమానంగా అనుభవించవలెనని ప్రభుత్వం కల్లెం పట్టుతుందో, అప్పుడు యీ వన్మసంపదయొక్క ససయి పరభరా విషయంలో మాత్రమేగాక, వస్తు ఉత్పత్తివిషయంలోనూ, వస్తు నిర్మాణవిషయంలోనూ ప్రభుత్వం కల్లెం పట్టవలసివస్తుంది. వన్మసంపద పంపకం విషయంలోనూ పెంపకం విషయంలోనూ ప్రభుత్వం కల్లెం పట్టవలసివస్తుంది. అంతేకాదు. జనులు వినియోగించే సరకుల పరిమితిని కంట్రోలు చేసినవిధంగానే, జనుల సంఖ్యనుకూడా కంట్రోలు చేయడం ప్రభుత్వానికి అవసరంగా కనిపిస్తుంది. దీనినే ఇంగ్లీషులో యిప్పుడు Family Planning (సంసారాలను అసగా కుటుంబములలోని జనసంఖ్యను కంట్రోలు చేయడం) అన్నారు. పంచవర్ష ప్రణాళికలలో యీ విషయాలుకూడా చేరిఉన్నాయి. అధికాహారోత్పత్తికోసం గోదావరికి రామ పాదాసాగరం కట్టాలి. కృష్ణకు నందికొండ వగైరా డాములు కట్టాలి. సాగుబడి భూమి విస్తీర్ణం పెంచుచింది. అనేక లక్షల టన్నుల ధాన్యం పండించాలి. అనేక లక్షల కిలోవాట్ల విద్యుచ్ఛక్తిని ఉత్పత్తిచేయాలి. ఆ విద్యుచ్ఛక్తితో అనేక ఫ్యాక్టరీలను నడిపించాలి. చక్కెర, బట్టలు, కాగితాలు పెన్నులు, ఎరువులు విరివిగా తయారు

చేయాలి. కాని, యివన్నీ అనుభవించి వినియోగించుకొనేది జనసంఖ్య మితిమీరకుండా సంతానోత్పత్తిని నిగ్రహించాలి. విలైసంతవరకూ తగించాలి.

అధికాహారోత్పత్తి కావాలి. కాని అధిక సంతానోత్పత్తి కాకూడదు. అనుభవించుటకు అవసరమైన స్వదేశీవస్తుసంపదను ఎక్కువగా వృద్ధిచేసి, దానిని అనుభవించే వాళ్ళు తక్కువగా ఉండేట్లు చూచుకోవాలి.

సంపద అమితంగా ఉండాలి. సంతానం మితంగా ఉండాలి. కుచేర సంపద కావాలి. కుచేర సంతానం కూడదు. దీని అర్థం ఏమిటి? పుట్టేవాళ్ళు తక్కువైతే, ఉన్నవాళ్ళు పొట్టనిండా తినవచ్చు.

సంతానం కోరనివానికి సంసారం ఎందుకు? అనే ప్రశ్న అపగవద్దన్నారు. ఎందుచేతనంటే, పెళ్ళి చేసికొన్న తర్వాత సంసారులు బైరాగులు కావడానికి వీలు లేదన్నారు. ప్రకృతిలో స్త్రీలూ పురుషులూ అనే రెండు జాతులుఉన్న తర్వాత ఉభయులూ పెళ్ళిళ్ళు చేసికొనకపోతే అది ప్రకృతికి విరుద్ధం అన్నారు. మానవజాతికి కామక్రోధ లాభమోహా మదమాత్సర్యాలు అనేవి సహజంగా ఉన్నాయి గనుక, స్త్రీలకూ పురుషులకూ పరస్పర కామేచ్ఛ ప్రకృతిసిద్ధంగా ఉంది గనుక, దానిని కంట్రోలు చేయలేమన్నారు. అనుభవించవలెననే ఆశ లాభము—కనుక లోభం కూడా ఉండవలెనని అంగీకరించాలి. అనుభవించనియ్యకపోతే, క్రోధం కూడా సహజంగా కలుగుతుంది. కనుక క్రోధం కూడా సహజంగా ఉండక తప్పదని అంగీకరించాలి. కనుక, యుద్ధాలుకూడా సహజమనే సిద్ధాంతీకరించాలి.

ఈవిధంగా, పై జెప్పిన పంచవర్ష ప్రణాళికలలో చేరిన మూలికలే యీ కామక్రోధ లాభ మోహా మద మాత్సర్యములు. మన ఆర్థిక ధర్మశాస్త్ర సూత్రములు యీ రన్నామీదనే నడుస్తున్నాయి.

ఇటువంటి ఆర్థిక ధర్మ సూత్రములమీద వ్యవహార చక్రం సంసారచక్రం నడిపిస్తూ, ప్రజల కందిరికీ సమానంగా జీవితావసర సౌకర్యముల నన్నింటినీ పంచిపెట్టడం మూలంగా మానవ జీవిత సమస్యలనూ ప్రపంచ వ్యవహార సమస్యలనూ సులభంగా పరిష్కరించవచ్చుననే సామ్యవాద సిద్ధాంతం చేతిబట్టుకొని “నాకు జీవిత రహస్య పరమార్థం అంతా బోధపడింది. లోకకాంతి మాత్రం కరతలామలకం

అయింది.” అని భావించి, తృప్తుడై కరిభంగి సర్వమున దలిసితి నంచు గర్వితమతిన్ విహరించేడి వానికి సర్వజ్ఞత్వమున్నదని నిర్వచించగలమా?

నేనింకా “సత్యాన్వేషణములో సాధనచేస్తూఉన్నాను.” అని సవినయంగా సమాధానమిచ్చేడి సత్యాగ్రహిని శిరసా వహింపవచ్చునా? గాంధీమహాత్ములనజీవిత మంతా సత్యాన్వేషణకై సమర్పించి నప్పటికీ, చిట్టచివరి అవసానదశలోకూడా “నాకింకా అంధకార మయంగానే ఉంది. నాకు దారిజూపగల దివ్యజ్యోతికై పరాత్పరుని ప్రార్థించుచున్నాను.” అన్నాడు.

భారతదేశ విభజనానంతరం, పాకిస్తాను పరిస్థితుల పరికించి పరిపరి విధముల తలపోసి విలపించియున్నాడు. పాకిస్తాన్ లో అమెరికా రాజ్యం ఎట్టి ఆక్రమం చేయునో ఎట్టి ఆక్రమణ చేయునో ఎవ్వారెరుంగుదురు? ఈశ్వరసంకల్ప మెవ్వారెరుంగుదురు? ఏరితి ఎట్లుండునో? ఈ భయం, ఈ అజ్ఞానా వ్యధమనకు ఉండడం అవసరం. ఏదిఎట్లా జరుగునో తెలియని అజ్ఞానావస్థలో ఉన్నామనే గ్రహింపు కలగడమే జ్ఞానం. అదే శుభ ప్రదమైనది. అటువంటి స్థితిలో, “తెలియని వాడనై మెలిగితిన్ గతమయ్యె నితాంత గర్వమున్” అనే మాట చెప్పగలినవాడే పండితుడు. పండిత జవహరిలాలు నేచూ ముమ్మాటికీ పండితుడే.

సామ్రాజ్య కాంక్షగల అమెరికా, ఇంగ్లండువంటిరాజ్యాల వర్గముతో ఏకిభ వించడం భారతదేశానికి శ్రేయస్కరం కాదు అని ఆయన వాదించినకాలం గడచిపోయింది. బ్రిటిష్ వారు యిండియాను రెండుగా ఖండించి భారతదేశానికి పాకిస్తానుకూ స్వరాజ్యం యిచ్చి నిష్క్రమించారు. బ్రిటనుదేశాన్ని ఆక్రమించిన కామసువెల్లు రాజ్యాలకూటంలో చేరియుండడం భారతదేశానికి భద్రంఅన్నారు నేచూ గారు.

పరిషియా రాజ్యములో అమెరికాకూ బ్రిటనుకూ కిరసనాయిలు గనులు భుక్తం కాగూడదని భీష్మించినటువంటి మొసాదిక్ అనే పరియా ప్రధాన మంత్రికి అధికారం పోయింది. పలుకుబడి పోయింది. అతని మరణ దండనకై విచారణ జరుగుతోంది. అమెరికాకు సుముఖంగా పరిషియాలో ఉన్న కొత్త ప్రభుత్వ మంత్రి వర్గానికి యిప్పుడు కొట్టకొలిది డాలరులను కుమ్మరిస్తోంది అమెరికా.

కాశ్మీరు సంస్థానం భారతదేశంతో సంబంధం లేకుండా స్వతంత్ర

(49-వ పేజీ చూడండి)

పునరాగమనం

[కోడికూసేవేళ... ఎక్కడో దూరాన
అస్పష్టంగా మేలుకొలుపు... క్రమేపీ
ప్రకాంత గంభీర వాతావరణం... గుడిగంట
బలమధ్య...]

ఓం అసతో మా సద్గమయ
తమసోమాజ్యోతిర్గమయ
మృత్యోర్మా అమృతంగమయ
(అని వినిపించి ఆగిపోతుంది)

[కమల ఇంటో]
శాంత: [ఎక్కడినించో నడిచివచ్చిన
ఆయాసంవల్ల వగరుస్తో... బరువుగా నిట్టూ
రుస్తుంది. సంకోచిస్తో నెమ్మదిగా కమలని
మేల్కొలుపుతుంది]

అక్కా... కమలక్కా...
కమల: [పూర్తి మెలకువ రాని
స్వరంతో] ఊ...
శాంత: అక్కా! లే కమలక్కా...

క: అబ్బ [ఆవలిస్తూ రాగంతీస్తో] ఎవరో?

శాంత: సేసే! శాంతని కమలక్కా...

క: [మామూలు స్వరంతో] సువాస
శాంతా?

శాంత: ఆ సేసే...

క: [అదుర్దాగా] ఇదేమిట? ఇప్పు
డొచ్చావ్?

శాంత: వొచ్చేశాను.

క: అంటే?

శాంత: అంటే వొచ్చే శానక్కా...
[నిట్టూరుస్తుంది]

క: సరిగా చెప్పవే. ఆతనేడి?

శాంత: వొక్కదాన్నే వొచ్చేశాను.

క: జరిగిందేమిటో చెప్పవే?

శాంత: మూజ్లాళ్ళ ముచ్చటయిందక్కా.

క: వొదిలేశాడా?

శాంత: ఏ రాయి అయితేసేం, పట్టాడి
పోయాయ్.

క: హూ... సరే బాగానే ఉంది...

శాంత: నామీద కోపంవస్తోందా అక్కా?

[బాధతో] నువ్వుకూడా నన్ను...

క: ఛ, పిచ్చిపిల్లా! నీ మీదకోప
తాపాలు నాకెందుకుంటాయ్ చెప్పమ్మా...?

నువ్వంతో నేనూ అంటే... మనం ఆడి
వాళ్ళం. [నవ్వి] ఆడవాళ్ళం కనక దేవతలం
అవుదామని కలలు కంటాం... నిజానికి
ఏమవుతామో తెలిదు... లోకం దృష్టిలో
రాక్షసులం అవుతాం. చివరికి మనం ఏమీ
కాము... ఆడవాళ్ళంగానే మిగిలిపోతాం...

అదంతా సరే... అసలేంజరిగిందో చెప్పు...

శాంత: ఎక్కణ్ణుంచి చెప్పను?

క: [నవ్వి] ఆ దేవదూత నిన్నీ సరక
కూపించి లాక్కుపోయి నప్పటినించి
చెప్ప, అతను నీకే తెలిచిన స్వర్గస్వర్గ
ద్వారాలు ఎలా తెరుచుకున్నాయో,
వినైనా సంతోషిస్తాను...

శాంత: సరకం... స్వర్గం... [కసిగా] సర
కంలా? వొట్టుమాత్రమే చెడుతుంది...
స్వర్గంలో మనసుకూడా కుళ్ళిపోతుందక్కా
... వేయి సరకాలకు మారుపేరే స్వర్గం...

క: పోనిద్దా ఏదోవొకటి, మనం
ఎందుకూ పొందని ఉత్త ఆడవాళ్ళమని
ఇప్పటికైనా తెలిసాచ్చిందిగా...?

శాంత: ఆ బాగా!...

అంతా సరే... అసలేంజరిగిందో చెప్పు...

శాంత: ఎక్కణ్ణుంచి చెప్పను?

క: [నవ్వి] ఆ దేవదూత నిన్నీ సరక
కూపించి లాక్కుపోయి నప్పటినించి
చెప్ప, అతను నీకే తెలిచిన స్వర్గస్వర్గ
ద్వారాలు ఎలా తెరుచుకున్నాయో,
వినైనా సంతోషిస్తాను...

శాంత: సరకం... స్వర్గం... [కసిగా] సర
కంలా? వొట్టుమాత్రమే చెడుతుంది...
స్వర్గంలో మనసుకూడా కుళ్ళిపోతుందక్కా
... వేయి సరకాలకు మారుపేరే స్వర్గం...

క: పోనిద్దా ఏదోవొకటి, మనం
ఎందుకూ పొందని ఉత్త ఆడవాళ్ళమని
ఇప్పటికైనా తెలిసాచ్చిందిగా...?

శాంత: ఆ బాగా!...

అంతా సరే... అసలేంజరిగిందో చెప్పు...

శాంత: ఎక్కణ్ణుంచి చెప్పను?

క: [నవ్వి] ఆ దేవదూత నిన్నీ సరక
కూపించి లాక్కుపోయి నప్పటినించి
చెప్ప, అతను నీకే తెలిచిన స్వర్గస్వర్గ
ద్వారాలు ఎలా తెరుచుకున్నాయో,
వినైనా సంతోషిస్తాను...

శాంత: సరకం... స్వర్గం... [కసిగా] సర
కంలా? వొట్టుమాత్రమే చెడుతుంది...
స్వర్గంలో మనసుకూడా కుళ్ళిపోతుందక్కా
... వేయి సరకాలకు మారుపేరే స్వర్గం...

క: పోనిద్దా ఏదోవొకటి, మనం
ఎందుకూ పొందని ఉత్త ఆడవాళ్ళమని
ఇప్పటికైనా తెలిసాచ్చిందిగా...?

శాంత: ఆ బాగా!...

అంతా సరే... అసలేంజరిగిందో చెప్పు...

శాంత: ఎక్కణ్ణుంచి చెప్పను?

క: [నవ్వి] ఆ దేవదూత నిన్నీ సరక
కూపించి లాక్కుపోయి నప్పటినించి
చెప్ప, అతను నీకే తెలిచిన స్వర్గస్వర్గ
ద్వారాలు ఎలా తెరుచుకున్నాయో,
వినైనా సంతోషిస్తాను...

శాంత: సరకం... స్వర్గం... [కసిగా] సర
కంలా? వొట్టుమాత్రమే చెడుతుంది...
స్వర్గంలో మనసుకూడా కుళ్ళిపోతుందక్కా
... వేయి సరకాలకు మారుపేరే స్వర్గం...

గోపీ: అబ్బబ్బబ్బ... ఎవడా నీ
లాగా...

శం: సేసే చందాన్ని, లేనరా
నోయ్యసుకుని లే... ఆమె వొచ్చింది.

గో: లేచాను. ఆమె అంటే ఎవ
శం: అరవకు, ఆమె నిద్రపోతో

గో: చచ్చాం పో, ఆమె రా
నిద్రపోవడం, ఇదంతా ఎప్పుడు? ఆ

పేరన్నా చెప్పను...

శం: శాంత! ఒక నిస్సహాయుర

అతిమూత్రవ్యా వారం రోజులలో నెమ్మదించును

మూత్రములో అధికముగా చక్కర
అతిమూత్రవ్యాధి అంటుంది. (Diab

ఇది యెంత ఉపద్రవరమైన వ్యాధి అంత
పొలబడినవారు ఆరోజు కారోజు మృత్యు
ఆనన్దమౌతుంటారు. దీనికి దాక్షిణ్య ఇన్

ఇన్ షెక్స్ మాత్రమే కనిపెట్టారు. ఇ
వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేకాదు. ఇ
గుణము వున్నంతకాలము మాత్రం

తాత్కాలికంగా నిలిచిపోతుంది. ఈజిప్టు
లో ముఖ్యమైనవి దాహం, ఆకలి, జ
వక్రైరతో మాత్రము బయట వెడ
దురద మొదలైనవి ఈ వ్యాధి ముదిరి

వుండు, కురుపులు, కంటిపొర ఇతర చి
నంభవించును. వీనస్ భారమ్

శాస్త్రంలో అద్భుతమైన చికిత్స, దీన్ని
వల్ల వేనకు వేలమంది మృత్యుముఖ
బయటపడ్డారు. దీన్ని వాడితే రెండవ

మూడవ రోజునుండి మూత్రములో
తగ్గించి అత్యధికమూత్రము గూడ వివారి
మూడు రోజుల తరువాతి మీకు బాగా

యిస్తుంది, దీనికి పత్యం లేదు. ఇన్ షెక్స్
వరం లేదు. ఇంగ్లీషులో వివరములుగో
పత్రానికి వ్రాయండి. ఉచితంగా పంపుట

50 నిక్షల బుడ్డి ఖరీదు రు. 6-12-0

ప్యాకింగు పోస్టేజీ ఉచితము

వీనస్ రివెర్స్ లేబరేటరీ,

పోస్టుబాక్సు నం. 587, కలకత్తా (A. P

జీవితంలో చీకటి తప్ప వెలుగు ఎరగదు.

సంఘమృతురాలు...

గో : ఈ బిగుడులు చాలామా? ఇంకెందుకులే...విన్నాం!...

చం : సువ్ర వని తీరాలిరా గో! నీకన్నా అత్తలు నాకెవరూ లేరు...ఇంత చదువు చదువుకుని—మనం చేయవలసిన ధర్మం ఏదన్నా ఉండంటే...ఇదే...

గో : ధర్మం కాదు.....మనకు పట్టిన కర్మం అను సరిపోతుంది.

చం : ఏమయినాసరే. నా మనసుకి మంచి అని తోచింది. చేశాను...

గో : మంచేమిటి, చెడ్డేమిటి భాయ్... మనసు చెబుతుంది, మనం చేస్తాం. మనం చేస్తాం, మనసు సంతకం పెడుతుంది. అది చెబుతుంది. అంటే...సరేకాని—

చం : కానీ గీనీ లేదు. నాకున్న సర్వస్వం వెచ్చించి అయినాసరే ఆమెని తిరిగి సంఘంలో గౌరవప్రదంగా జీవించే మునిషిగా, తియారచేస్తాను...

గో : తప్పక చెయ్...చచ్చిన నీ పితృ శేవతలు సంతోషిస్తారు...ఓన్...అంటే ఆవిణ్ణి సువ్ర పెళ్లాడతావా?

చం : ఓ అదేం మాటరా? ఆవిణ్ణి యోగ్యురాలని చేశాక, ఆవిడ ఇపం వొచ్చినవాణ్ణి పెళ్లాడుతుంది. అదంతా వేరే సమస్య.

గో : అయితే మరెందుకు తీసుకొచ్చి న్నట్లు?

చం : నోర్మలయరా. ఆవిణ్ణి ఉద్ధరించాలని, ఆ నీచ జీవితంలోంచి, సరకంలోంచి తీసుకొచ్చాను.

గో : వేళ్ళకి జీసస్ ముక్తి ఇచ్చినట్లు...

చం : ఈమాత్రందానికి జీసస్ తో పోల్చుకోడం అవసరం...ఏమిటి మరి? నీ విషయం చెప్ప...

గో : నన్నింకో గడిమాసుకోమంటావా?

చం : మళ్ళా అదేం గొడవ...సువ్రా వేసేంతో ఆమెకూడా అంతే, సువ్ర గదిలోనే ఉండి తీరాలి...

గో : ఐతే, సమస్యే లేదు. వేసేం చెయ్యాలో చెప్ప.. వంట పెట్టిస్తావా? బజారునుంచి సామాను తెస్తాను. ఆవిణ్ణి చదివిస్తావా? వేసేవంట చేస్తాను...

చం : అవసరమే అన్నీ చేసుకుందాం, తప్పేముంది?

గో : ఏం లేదు, ముందు డిబ్బెంత నిల్వ ఉందో చూడాలి.

చం : వెయ్యిరూపాయలున్నాయి. ఈలోగా ఏదన్నా ఉద్యోగం చూస్తాను..

గో : కోర్కె పూర్తిచెయ్యవా?

చం : చదివింది చాలు...ఇక, జీవితమే ఒక చదువు...

గో : ఇదెక్కడి యోగంరా నురూ...

చం : నోర్మలయరా శిష్య ..

[పని మనిషి తలుపుకొడుతూ 'బాబు గారూ' అని పిలుస్తుంది.]

గో : చచ్చారా బాబూ, ఈవిణ్ణి పని మనిషి చూస్తే?

చం : ఏం చూస్తే? మన చెల్లెళ్ళు మన గదుల్లోవుంటే ఎంతివ్వ?

గో : సరే, తలుపు తీస్తాను.

అప్పలమ్మ : తెల్లకు తెల్లారినా తలుపు తీయకపోతే ఎట్లా బాబూ...నాలుగిళ్ళిల్లో పాచిపని చెయ్యాలి...

గో : అప్పలమ్మా, రేపటినించి పాచి పనే కాదు, అంట్లకూడా తోవాలి.

అప్ప : వంటెడతారేటి బాబు? ఆవిడెవరు బాబూ?

చం : మా మట్లం అప్పలమ్మా. చప్పకు చెయ్యకుండా ఉండేస్తా...

అప్ప : అట్లాగే...ఎంత మట్లమయినా, తెల్లారినా లేవకుండా పడుకున్నారేటి బాబూ.

చం : ఊ! నీ కండుకా గొడవ?

రాత్రంతా రైల్వే ప్రయాణంచేసి వచ్చారులే...

అప్ప : సరే బాబూ...మా దొరసానా బాబూ!...

గో : అప్పలమ్మా, నోర్మలయకు ని ఊడ్చెయ్...

అప్ప : అట్లాగే బాబూ...

చం : గోపీ, సువ్ర బజారుకు వెళ్ళి రావాలిరా?

గో : ఎందుకు? వంట రేపటినించి కదా ...ఈరోజు హోటల్ నించి తెప్పిద్దాం.

చం : కాస్త కాఫీ ఫలహారాలు వదూ: మొద్దు అన్నీ చెప్పాలి...

అప్ప : వెళుతున్నాను బాబూగారూ!

రేపట్నించి అంట్లతో మిపోతాను...(అప్ప లమ్మ వెళుతుంది)

గో : రైల్వే...వళ్ళు. సరే చంద్రిం!

డిబ్బులు శేమరి, వెళ్ళిస్తా...

చం : నీ మొహం, ఘాస్కూతీసు పో....

(గోపీ వెళతాడు)

గో : సారీ...అలాగే ..

చం : శాంతా శాంతా...

శాం : (బద్ధకంగా లేసున్నట్లు) అబ్బ!

నిద్రేపట్టలేదు. లేపేస్తున్నారు.

చం : తెల్లారేసరికి లేవడం అలవాటు చేసుకోవాలి శాంతా...

శాం : ఏమోబాబూ... పగలల్లా నిద్ర పోవడం ఇన్నాబూఅలవాటు. సరే అలాగే పొద్దున్నే లేస్తాను. సరేనా?

చం : బావుంది. ఈ గదిలో మనం ముగ్గురం ఉందాం వంట మనమే చేసు కుందాం.

శాం : వంటా? నా కడేమిటో తెలీదు.

వంటచెయ్యవలసిన అవసరం నాకెన్నడూ రాలేదు.

చం : ఆ పాత జీవితంలోని అలవాట్లన్నీ మరి మారిపోవాలి. సువ్రప్పకు నాగరికత లోకి, సంఘంలోకి వస్తున్నావు.

శాం : అంటే, నా కర్ణం అయితేనా?

చం : తప్పకుండా అర్థం అవుతుంది. నాలుగుగజాలు గడిచేసరికి, అన్నీ నీకే తెలుస్తాయి.

శాం : అలాగే. మీరు చెప్పినట్లుచేస్తాను.

చం : సృతికలూ, పుస్తకాలూ విరివిగా చదవాలి.

శాం : చదవడమా? బొత్తిగా గిట్టినపని.

సిగీమాలూ చూస్తాను (నవ్వుతుంది)

చం : చూడొచ్చు కానీ, నీకు చదువు సరిగా రాకపోతే, ఇక్కడ సంఘంలో మెలగడం కష్టమవుతుంది.

శాం : సంఘం ఏమిటి? నన్ను తెచ్చిన మీరు ఉన్నారు. అంతేచాలు నాకు.

చం : అలా వీలేదు. సంఘంనించి మీరు ఎందుకు దూరమైపోయి, ఆ అవినీతి జీవ నంలో ఎలా నిస్సహాయులై నశిస్తున్నారో, ...సువ్ర సంఘానికి మాపించాలి. ఏద్యా, గౌరవాలవల్ల మాతనిమార్గాన్ని సాధిం చాలి.

శాంత : ఏమిటో పెద్ద విషయాలు చెబు తున్నారు. నాలంటిదాన్ని ఎందుకిలా బాగుచేయాలని ప్రయత్నించడం...పోనీ, నన్ను తిరిగి పంపించరాదా?

చం : శాంతా మళ్ళా ఆ చీకటివేపు, ఆ

NEVER AT SO LOW PRICE
High Class Machine, Swiss Made
GTD. 10 YEARS.
WATERPROOF
Size 10½

No. 5

15 Jewels Stainless Steel Case 40/-
15 Jewels Non Water Proof 32/-
5 Jewels Rolled Gold Case 22/-
GERMAN POCKET WATCH 10/-
CATALOGUE FREE ON REQUEST
MODEL PEN SUPPLIERS
POST BOX NO. 6772, CANAL STREET

అనినీ, మృత్యువువేపు చూడకు
నీకోసం నా జీవితాన్ని అర్పించడమ
మన్నాను...

శాంత. (గద్గడికంగా) సరే బిలే ఇలా
రండి ..

చం. నన్ను ముట్టుకోకు మనం ..

శాం. ఇలా నాపక్కనే కూచోండి.
మనం ఎవరిమైతేనేం, ఒకరికోకరం కావల
సిన వాళ్ళం

చం. నిజమే, కాదనను. వేరే భావం
పడు నేను నీ బిడయంలో చాలా ఆలో
చిస్తున్నాను.

శాం. (కిలకిల నవ్వి) అందుకే ఇలా
వచ్చి కూచోండి నేను మిమ్మల్ని లూరీగా
నమ్మాను.. మీరు నాకోసం ఎలా జీవి
తాన్ని అర్పించాకో, అలాగే నేనూను
రండి

చం. శాంతా! ఉండు, నీపట్ల నా
కొలాంటి ఉద్దేశ్యం లేదు.

శాం. (నవ్వి) అంటే?

చం. నువ్వు నవ్వకు, నా కదలా
ఉంటుంది

శాం. బినే, మరి నన్నెందుకు తీసు
కొచ్చినట్లు?

చం. అదేం ప్రశ్న శాంతా? నిన్ను
సంఘంలో గౌరవం పొందగల స్త్రీగా
తెయ్యారనేదానికి సర్వవిషయాలు అను
భవమయ్యాయే, నువ్వు నీ ఇష్టంవచ్చి నారి
నెవరినైనా సరే పెళ్ళాడి, కుటుంబీకు
రాలిని కావాలి...

శాం. బావుంది (నవ్వి) సిల్లీల్ని కనాలా?

చం. తిప్పుకుండా నూత్నమూర్తిని
కావాలి.

శాం. అయితే, మీరే నన్ను పెళ్ళాడండి..

చం. తొందరపడకు.. ఇంకా కోన్నాళ్ళు
బానివ్వు...

శాం. ఎందుకూ? మీకూ నాకూ మ్యూ
డంక సంబంధం ఏముంది?

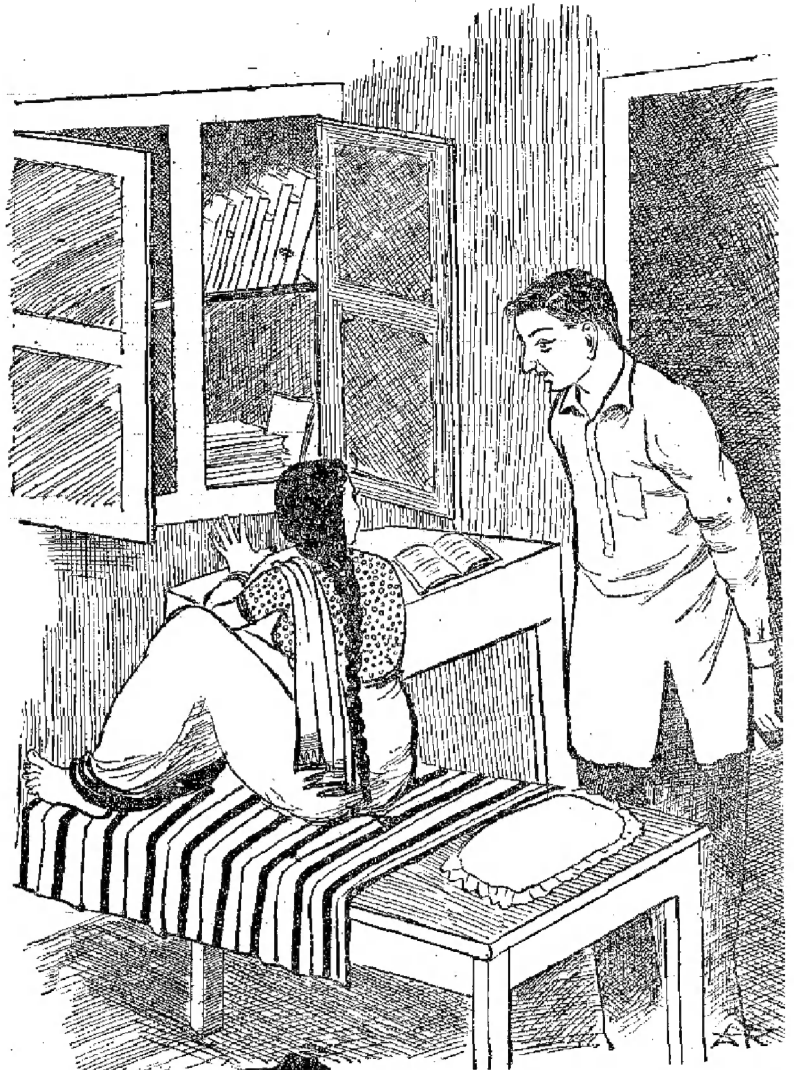
చం. ఏమీలేదు, కాని నాకా ఉద్దేశ్యం
ఇప్పుడు లేదు.

శాం. మరయుతే, రాత్రి అక్కడి కెండు
కొచ్చారు? వెబ్బు నువ్వు ఆ సందించ
దానికా?

చం. అది నేను. ఇప్పుడు నీవూ నేనూ
సాధించవలసినది పూర్తియార్చు. నిన్ను
తిరిగి పునరుజ్జీవం చేస్తానని వాగ్దానం
ఇచ్చాను.

శాం. అందుకే నన్ను దూరంగా పెట్ట
కండి. దగ్గరగా ఉంటేనే మీలో ఐక్య
మైపోతాను. రండి.

చం. (హాపిరి విగబట్టి) శాం తా!...
శాంతా!.....

“బావుంది ఈగడలో మనం ముగ్గుండొడదాం. వంట మనమే చెసుకుందా
“వంట?..నా క జీవితా తేలిదు. వంట చెయ్యవలసిన అవసరమూలేద

శాం. నా భవతలు మీరు, అందుకే...
అందుకే.

[ప్లాప్ జాక్ ముగిసిన మాదవభాషలు]
(కమల ఇంకో)

కమల: సరే, కథ ఇలా నడిచిందన్న
మాట...నువ్వు తొందరపడ్డావా?

శాంతి: అజేయబక్తా, నువ్వు అలా
అడుగుతున్నావు? ఆ పరిస్థితుల్లో నాకంటే
తేలిసింది...

క: తర్వాత?

శాం. మరన్నదూ అలా జరక్కుండదని
నన్ను హెచ్చరించాడు. అలా జరిగినం
దుకు సిగ్గుపడ్డాను.....అతర్వాత, వంట
గింటా ప్రారంభమయింది. అంతా నాకు
కొత్త...

క: అతను మళ్ళా...

శాం: అప్పుడు పగలంతా నిద్రపో
కున్నా, రాత్రినీ మామగ్గరి నిద్ర
స్థానం కాశాడు. కాని, అతడు అది
స్వంగానే ఉంచాలని అనుకున్నాడు.

క: అదే, అదర్బాకి మూలం. వ
అతని స్నేహితుల్లో...

శాం: అంతా వో పెద్ద తమాషా...
నువ్వు తిరగాలనీ, అందరితో కలిసి తినా
చెప్పాడు. ఎంత వద్దనీ చెప్పినా వివలేద

క: అందరికీ నవ్వు...

శాం: నేనో నిరాశ్రయురాలిననీ, న
చదువుసంగ్గలు చెప్పించి స్త్రీ ఎలా
బడలతో ఋజువు చేస్తాననీ చెప్పేవా

(9-వ పేజీ తరువాయి)

క: వంటతోనే ఆగిందా నీకు చదువు?
శాం: కాదు. నాకు చదువు చెప్పడానికి ఒక మాస్టారుని పేట్టాడు. రెట్టెలలో గాలా కష్టపడి నేర్చుకున్నాను. శోణి కోణి - చంద్రంపల్లి నా హృదయం హత్తుకుపోయింది...

క: ఊరి, ప్రేమించానంటావ్?
శాం: నిజమంటే. నా జీవితంలో ఎందరితో పరిచయమున్నా ఉత్తయంతాన్నే. కాని, అతని అహయకత్వం, నిర్మల హృదయం నన్ను కదిలించాయి. పాతజీవిత కృతుల్ని నాలోంచి దూరం చేశాను. అతనే నా సర్వస్వమని భావించాను.

క: పతివ్రత వయ్యావన్నమాట?
శాం: అక్కా! దరిద్రం, అజ్ఞానంవల్ల అన్నాడే ఆడది - రెండువల్లా, మగవారివల్లా పోకపోతే, అది సేరమా? కాదు, అంచేత నేను నువ్వసారా ప్రేమించాను. అతనికి ప్రాణం చెయ్యలేదు... అది చాలదా... నా గత జీవితాన్ని తుడిచేందుకు?

క: ఊరి! ఇంకా నీకు ఆ జీవితంలోని మాయ తొలగలేదు... సరే, తర్వాత కథ?

శాం: నాకు చదువు చెప్పే మాస్టారు అతని స్నేహితుడే కాని—

క: నిన్నేం వలచాడా?

శాం: సాహసించలేకపోయాడు. నా ప్రశ్నలకు అతని చంద్రం జీవిస్తున్నంత లోలం, నన్నెవరూ ప్రశ్న పెట్టలేదు. ఒక కోణిని, ఆకోణి, నా దురదృష్టానికి నాంది. ఆ కోణిని నేను మామూలుగా చదువుతున్నాను.

[ప్లాష్ బాక్ ని సూచించే ధ్వనులు]
[చంద్రం గదిలో]

మాస్టా: శాంతా...
శాంత: ఏమిటండీ మాస్టరుగారూ?
మా: అబ్బే యిం లేదు.... నా కేవిటో అవాలాగ ఉంది.

శాం: అదోలాగ అంటే...

మా: నిన్ను చూస్తున్నానుకదూ?

శాం: నన్ను చూస్తే... (నవ్వి) ఏకా రంగా ఉందా?

మా: అవును శాంతా...

శాం: ముందు చెయ్యితీసి మాట్లాడండి.

మాస్టా: అంటే, నా భావం అర్థం కాలేదా?

శాం: అర్థం కానంత చిన్న పిల్లనికాను.

మాస్టా: మరెందుకు సంతోషం?

శాం: మీరు నాకు చదువు చెప్పిన గురు

వులు. అందుకు మిమ్మల్ని ఈ పరిస్థితుల్లో తుమించగలిగాను. నేను చంద్రంగారి...

మాస్టా: చంద్రంగారి ప్రియురాలివి. అయితే నేం, నీకు ఇటువంటిది కొత్త కాదుగా...

శాం: (నవ్వి) మనిషి మారిపోవచ్చునే సత్యంకూడా గమనించని ఆజ్ఞానంలో ఉన్నా లేమండీ మేస్టరు?

మాస్టా: నీ ఇష్టంవచ్చినట్లు అను... కాని, నాకోరిక తీర్చు సువేద్యం సతీ అన నూయవు కావు.

శాం: పోనీ, అన నూయ తల్లినన్నా కావచ్చుగా... మళ్ళా మీరు, ... చెయ్యి తీసేయండి...

మాస్టా: పోనీ, ఎప్పుడో చెప్పాను...

శాం: అలాంటి ఆశలు మీకు తగవు. నన్ను గురించి ఇకముం దెన్నడూ పారబాటు అభిప్రాయానికి రాకండి.

మాస్టా: లోకం కళ్ళు మాస్టావా శాంతా... ఇన్నాళ్ళూ నేను నిన్ను కోరలేదు. ఇప్పుడు నేను కోరుతున్నాను. ఇది నీకు చేసబడైన విషయం ఏమీ కాదు. పోనీ డబ్బు కావాలా?

శాం: మీరింక ఈ విషయం కట్టిపెడితే సంతోషిస్తాను.

[తలుపు తడుతూ చంద్రం 'శాంతా శాంతా' అని పిలుస్తాడు.]

శాం: ఆయన వచ్చారు. మీ రిలాంటి ప్రస్తావన మరిగిపోండి, మామూలుగా ఉందా...

చం: ఇదేమిటి? ఇద్దరూ చదువుతున్నట్లు లేదు...

మాస్టా: ఏం లేదోయ్ చంద్రం, శపటి నించి నేను వచ్చి శాంతకి చదువు చెప్పడం కుదరదు.

చం: అదేమిటి? కనీసం కోర్సు పూర్తి కానివ్...

మాస్టా: పీల్లేదు... నాకు పేరే పనులు తగిలాయ్... వస్తానోయ్...

చం: అదేమిటి శాంతా... వివన్నా జరిగిందా?

శాం: అబ్బే ఏం లేదండీ...

చం: ఏం లేదా? సరే... ఏం లేదే ఎందుకు రానంటాడు?

శాం: ఆయన రాకపోతే మరో మేస్టారుని చూద్దాం...

చం: సరే...

శాం: అన్నట్లు... అడుగుదామని మరిచే పోయాను. కుటుంబముసంగతి యేం

చేశారు...?

చం: ఎందుకదీ...? చెబితే వినపూ...?

శాం: మీరలా మూతిబిగిస్తే నేను భరించలేను. చూడండి... మీ వద్ద డబ్బుకూడా అయిపోతోంది. ఇప్పుడే మిషన్ కొంటే— నేనూ నాలుగురాళ్లు సంపాదిస్తాగా.

చం: సంపాదన! యేంతోందర... మొన్న మొన్నటిదాకా సంపాదనేగా...

శాం: మీరు అపార్థం తీస్తున్నారు. డబ్బు చిక్కు మీకైనా, నాకైనా పోకలేదా? అందుకని, చేతిలోవున్న నాలుగు డబ్బులూ అయిపోకముందే— నేను మిషన్ కుడతాను.

చం: వాద్దులే. ముందు, నువ్వు చక్కని అంగికపనులు నేర్చుకో, సంగీతం నేర్చుకో. అంతేగాని, మిషన్ కుట్టడమేంటి? ఉత్త నాన్నెన్న.

శాం: మీ ఇష్టం అంగికపనులూ, యివన్నీ మనకెందుకు చెప్పండి...?

చం: అదుగో మళ్ళా మొదలు. నీలో మార్పురావాలంటే— నువ్వు సంఘంలోని పెద్దల్లాగానే తయారవాలి. ఆ నాగరికత నేర్చుకోవాలి. డాక్టర్ రుద్రమాంబని మాశావ్ గా, వాళ్లంతో యెలావున్నారు? అలా తయారవాలి.

శాం: ఊరి... సరే. మంచి పోలికే తెచ్చారు. వాళ్లందరినంగతి మీ కన్నా, నాకే యెక్కువ తెలుసు.

చం: అంటే...?

శాం: పోనిద్దు రూ... ఆడవాళ్లం— నాలాంటివాళ్ళకి వాళ్ల లోతుపాతులు తెలుస్తయ్. మగవాళ్ళు మీకు తెలివు. పోనీండి. గోపి యేడి...?

చం: ఎట్లాండీ మన యింట్లో టిపార్రి పెట్టాను. గోపీ అందర్నీ పిలవడానికి వెళ్ళాడు. అందరూ వస్తారు. ఆవేళతో— నీకు యీ తెరచాటుపద్ధతి స్వస్తి.

శాం: ఎందుకిలాటివన్నీ తిలపెడతారు?

చం: శాంతా! నీకు తెలిదు. నిన్ను నాగరికురాలి చేసే బాధ్యత నాది.

[ప్లాష్ బాక్ ముగిసిన సూచన ధ్వనులు.]

[కమల ఇంటో]

క: సరే... మాస్టారు కన్నే శాడు. చంద్రం అనుమానించాడు. రామాయణంలో పిడికలపేట ప్రారంభమయిందన్నమాట.

శాం: అవునక్కా. ఎంత చెప్పినా ఆయన వినలేదు. టిపార్రి పెట్టి తీరాలన్నాడు. ఏం చెయ్యను? నా జీవితంలో మళ్ళా యేదో ఉపద్రవంవచ్చి పడుకుందనే అనుమానం వెంటాడింది.

క: టిపార్రి చేస్తేయేం కలిసాస్తుందని...?

శాం: నాకు పవిత్రత కలుగుతుందట

నేనూ సంఘంలో స్థానం సంపాదించగలనుట.

క: సరే—టిపార్టీ జరిగింది. ఆతర్వాత..

శాం: టిపార్టీ ఊరికే జరగలేదు. అక్కడే ఒక ఆడదాన్ని నాగరిక సంఘం చిత్రవర్ణచేసింది. అది టిపార్టీకాదు, నా జీవితంమీద నాగరికులు మోపిన నేరారోపణ.

క: అలాగా టిపార్టీలోనే?

శాం: అవును టిపార్టీ అవుతుండగానే—

[స్లాప్ బాక్ నూచించే ధ్వనులు]

[చంద్రం గదివద్ద]

ఒకరు: ఒరేయ్ అబ్బాయి, యీ పిట్ట యెక్కడిదిరా...?

రెండు: ఎక్కడిదోమరి? చంద్రంవలనో పడింది.

మూడు: ఓన్! దీనిసంగతే తెలిదా? పేర శాంత, మొంగయ్యరిగిన మనిషిలే.

రెం: అలా చెప్పవ. మెరకపీఠి లలన అంటావ్...?

ఒ: నాకు వాగడానికేం లే.

మూ: అయితే, అబద్ధం చెప్పానంటావ్...? ఇప్పుడే తేలుస్తాను. వోరేయ్ గోపీ...

గోపీ: (దురంసుంచి) ఆ... వొస్తున్నా...

రెం: కథ చాలా వుండే...?

మూ: గోపీ... ఆమె యెవరారా...? మన వాడి రూంలో ఉంది...?

గో: మీకింకా తెలియదా? అయితే, చంద్రం చెప్పలేదా?...

మూడు: మెరకపీఠి భూమికి - చంద్రం చెప్పే దేవిబోయి... నీకు తెలిస్తే నువు చెప్పరాదా?...

గో: మీరందరూ అతనికి స్నేహితులై ఉండీ - యిలాగ మాటాడడం సబబుగా లేదు.

ఒకరు: అవును మరి. బోగందాన్ని తెచ్చి యింట్లో పెడితే, అది సబబు, అదే విటి, దాని కథా కమామీష్ యేమిటంటే - అది చేసబబు. ఇంతకీ నీకు...

రెండు: మునుగులో గుడ్డులాట ఎందుకు? చంద్రాన్ని పిలిచే ఆడగండి.

మూడు: వోరేయ్, చంద్రం..... చంద్రం...

[దురాస్తుంచి]

చంద్రం: రా, శాంత! నా మిత్రులతో మాటాడదాం.

శాంత: వొద్దు. నన్నెరిగినవాళ్ళు ఉంటారు. వాళ్ళందరి యెదటికి నేను రాలేను. మీరు నాకు కొత్త జీవితాన్ని యిచ్చారు. నాకదేచాలు. ఈ నాగరికతలూ మర్యాదలూ వొద్దు. మీరు చాలునాకు.

చం: అబ్బా! నన్ను చంపకు. రా.

శాం: వొద్దు. వాళ్ళు యెగతాళిగా, మర్మంగా అంటే - యెంతో బాధపడాలి. వొద్దు.

[చంద్రం, చంద్రం అని పిలుపులు.]

చం: తప్పకుండా రావలసిందే.

శాం: తప్పదా...?

చం: తప్పదు. పడ...

* * *

ఒకరు: పిట్ట కుచిముట్టంగా బాగానే ఉందోయ్.

రెండు: తమాయించు. తన్నేయకు మరి.

మూడు: నోర్చుయ్యండిరా. రావోయ్ చంద్రం. వారెవరు... ఓహో... శాంత...

చం: అవును. ఆమె పేరు శాంత. ఆమె పతిత. అందుకు బాధ్యత సంఘానిదే. పంకంలొనించి పద్మం పుడుతుంది. అవినీతి జీవనంనించి కూడా నూతన జీవనం ఉద్భవిస్తుంది. అందుకు తార్కాణం శాంత. ఆమెని ఉన్నతస్థితికి తేవాలని ప్రయత్నిస్తున్నా. అందుకు నాకు మీ అందరి సహాయం కావాలి.

మూడు: భేషగా! తప్పకుండా!

చం: సంతోషం. శాంత యిప్పుడు చదువుతోంది.

ఒకరు: చదువు వూర్తయితేకాని పెళ్ళి చేసుకోవా...?

చం: (తటపటాయించి - భవ్వన) ఆ ప్రశ్న లేదు. ఇప్పుడు కేవలం, ఆమె అభివృద్ధికోసమే ప్రయత్నిస్తున్నాను.

రెండు: అదీ మంచిదేలే. నీ సాహసం మెచ్చుతుంది. కాలమాన పరిస్థితులు బాగుంటే నువ్వో నాయకుడివి కావచ్చు.

చం: మళ్ళా వస్తాం. అవతల యింకా మిత్రుల్ని పలకరించాలి, వస్తా...

మూడు: చూశారా... మనవాడి పెర్రి!

ఒకరు: ఇంకా రెండురోజులుంటుంది పెర్రి. అంతే.

రెండు: ఒరేయ్, నిన్ను గుర్తుపట్టిందిరా.

మూడు: (వికటంగా నవ్వి) వోరేయ్, ఆడదానికళ్ళు చేపకళ్ళతో పోల్చారా పెద్దలు. మరిచిపోవడం కలలో వార్త. పోదాం పదండిరా! మాస్టా రొస్తున్నాడు రోయ్...

మాస్టా: లేస్తున్నారేం...?

మూడు: ఏం మాస్టారూ...? ఆలస్యమయింది...? శిష్యురాలిని యేకొద్దు చదివిస్తున్నారు...?

మాస్టా: నేను చాలించుకున్నాను.

రెండు: ఏం యెంచేతి...?

మాస్టా: పక్కతోక చంకరతీయడం

యెలాంటిదో - ఇలాంటివాళ్ళ మనస్సు మార్చటం అలాంటిదే.

మూడు: అదా సంగతీ. మాస్టార మీరు ప్రవరాఖ్యులు కనక తప్పించన్నారు.

మాస్టా: అంతేనోయ్ - అంతే.

ఒకరు: అయితే, నాకు సందేహ చచ్చింది...

మాస్టా: వోరేయ్, నోర్చుయ్యండి. మాటలు విందలేవుంది శాంత.

ఒకరు: ముందు లేచిపడండి. బయటాడుకుందాం.

[స్లాప్ బాక్ ముగిసిన ధ్వనులు]

[కమల ఇంట్లో]

కమల: ఆ దరిద్రపుమాటలు నువ్వే చంద్రంకూడా విన్నాడా...?

శాం: ఆ... విన్నాడు. దాంతో క్షయరోగి రోజురోజుకీ చిక్కినట్లు, మానాలతో అతను బాధపడడాడు. రారాను అతని చేతిలో డబ్బు అయిపోయి ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు సాగలేదు.

కమ: వాటికితోడు సీమీద అనుమాన కూడా పెరిగాయా...?

శాం: ఎందుకు పెరగవు? అతని స్నేహిలంతా తరుచు వచ్చేవాళ్ళు. ఏవేవో వాళ్ళు. వాళ్ళని రానివ్వద్దని చెప్పాను. లేదు. నేనుమాత్రం యేం చెయ్యను...

కమ: అదే నాగరికతలో వున్న రహస్య

శాం: నా మనసు పడేపడే గాయపడ బంటరిగా యేడ్చేదాన్ని. తిరిగి పారిపో మనుకునేదాన్ని. కాని, అతన్ని వదిలెలా జీవించగలను?... అని అనుకున్నా. ఎన్నికష్టాలయినా ఓర్చి అతోనే జీవించుదా మనుకున్నాను. కయెన్నాళ్ళు ఆ యమయాతన భరించడం చివరకే నిన్నరాతి...

క: యేంజరిగింది...? కొట్టాడా...

శాం: కొట్టడం యిదివరకే జరిగి కాని రాత్రి... అతను తాగి కూ వొచ్చాడు.

[స్లాప్ బాక్ నూచించే ధ్వనులు]

[చంద్రం గదిలో]

చం: ఏయ్... శాంత

శాం: ఆ...

చం: మాస్టారు వొచ్చాడా...?

శాం: ఎందుకొస్తాడు...?

చం: ఎందుకా...? నీ కోసం? రాలేదా...?

శాం: ఎందుకలా అంటున్నాడు చెప్పరా...? ఏవిటిమాటలు...?

చం: మాటలుకాదు పరమసత్య

ప్రళయాన్ని తెచ్చిన విశాలాంధ్ర వివిధ కేంద్రాలలో ప్రణయ రేఖలు

24 వ

తేది
విడుదల

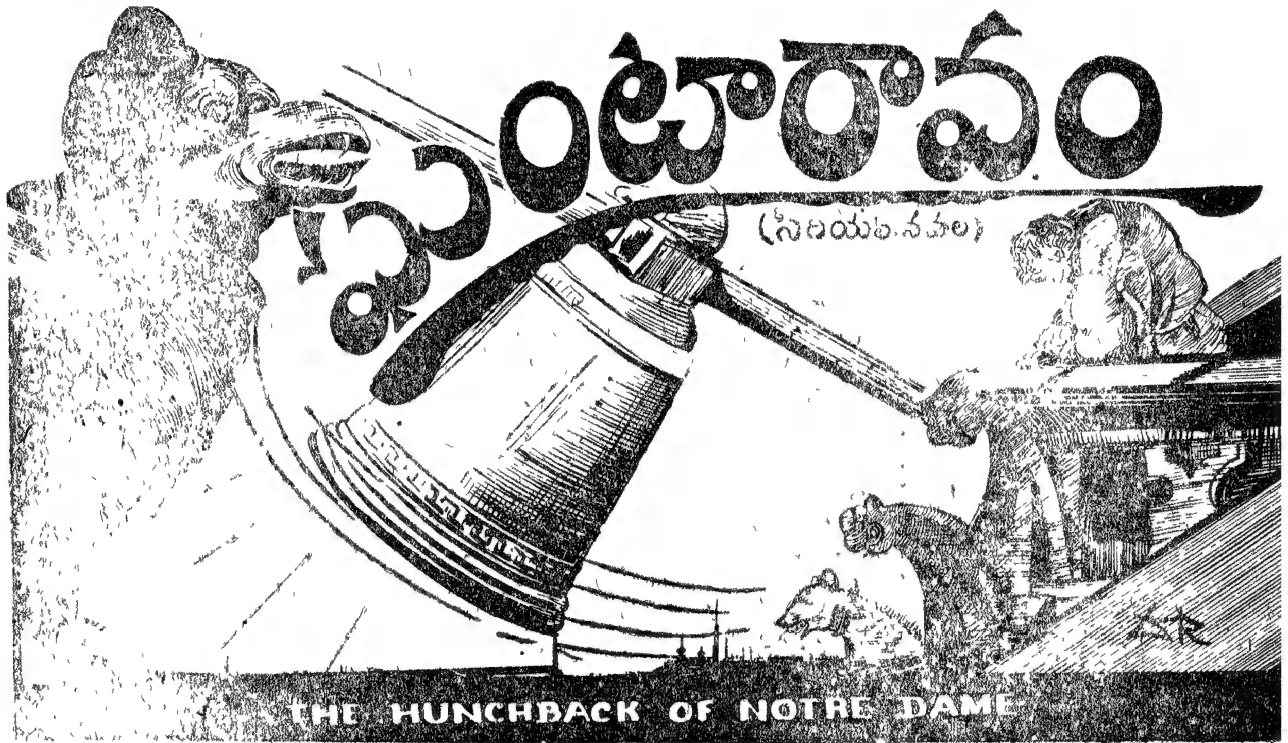
పరిశీలనలు
నటన
రాజ్ కపూర్
విజయలక్ష్మి ప్రాసెస్
తెలంగాణ, రాజానవాడ
సంగీతం: శంకర్, జైకిషన్
శిశు: ఇందర్ రాజ్ ఆనంద్
పాటలు, మూటలు: ఆరుద్ర

ఆర్.కె. ఫిలిమ్స్
ప్రణయ రేఖలు
(తెలుగు)

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :

సర్కార్లు & రాయలసీమ — నవయుగ ఫిలిమ్స్, విజయవాడ & గుంతకల్లు.
వైజామ్ & మైసూరు — మెస్సర్స్. డి. ఆర్. ఇండియా ఫిలిమ్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్,
సికిందరాబాదు & బెంగళూరు.

21

మార్చి నెలఖరులో ఒకరోజు ఉదయం జెహాన్ ఫ్రాన్స్ జేబు తడుపుకున్నాడు. జేబులో గలగల, వినరాలేదు. ఇలా అనుకున్నాడు. “చిల్లిగవ్వకూడా లేదు. కాంత, మద్యం, ద్యూతం కుట్రపన్ని కనకాన్ని వారించి వేస్తున్నాయి.”

అతనికి చింత కలిగింది. బోపీ సర్దుకున్నాడు. తడివిమాసుకున్నాడు. ముందు వెనుకలు తారుమారైనాయి. సరిగా పెట్టుకున్నాడు. ఏదో ఆలోచన తట్టింది. అలా నిలబడి ఆలోచించాడు. లాభం లేదనుకున్నాడు. దుస్తుల సరిచేసుకున్నాడు. మళ్ళీ అదే ఆలోచన పొడగట్టింది. “ఇంక లాభంలేదు. అన్నదగరకు వెళ్ళాలి. నన్ను కూర్చోబెట్టి ఉపవ్యాసమిస్తాడు. ఇవ్వనీ; చివరికి చేతిలో కాసుపడుతుంది” అనుకున్నాడు. విసురుగా గదిదాటి నడిచాడు. పారిస్ విధులలో చకచక నడక సాగించాడు. అప్పుడప్పుడు ప్రక్కలకు చూస్తున్నాడు. అంగళ్ళలో, హోటళ్ళలో తినుబండారాలు నోరూరిస్తున్నాయి. నిట్టూర్పు విడిచి వేగంగా నడిచాడు.

నాటర్ డామ్ చర్చి ప్రాంగణంలోకి వచ్చి నిలబడ్డాడు. తుణంగేపు చర్చి గోపురాలవంక చూశాడు. మొదట సుదీహించాడు. కొంతసేపు అక్కడే అటూ ఇటూ పచారు తిరిగాడు. “కూర్చోబెట్టి పాఠం చెప్తాడు. ఇంలేకదా! కానీ” అనుకున్నాడు చివరికి. ఒక పరిచారకుడు కనిపించాడు. “అన్న ఎక్కడున్నాడు?” అని అడిగాడు.

“అయిన రహస్యమందిరంలో. మహారాజా కబురంపినా డిలీరా రిప్పసు. అక్కడికి వెళ్ళకండి.”

“అ! ఆ రహస్యమందిరంలో ఎమందో చూడ అన్నాడు, చిటిక వేసి.

అలాంటి ప్రవేశించి గోపురం మెట్లెక్కాడు. “గలమంటలవెలుగు కనపడుతుందంటారు; త్రిత్రప్రయోగాలు న్నాడంటారు. ఇంతా చేస్తే ఆప్లెట్ వేయించుకుంటు జేమో!”

గదితలుపుతాళం తీసిపుంసి. మెల్లిగా తలుపు గంట చప్పుడు లేకుండా తెరుచుకుంది. గదిలోకి తొంగిచూశా అంధకారకూపంలా వుంది. గదిమధ్యలో పెద్ద మేజా ఒకట ప్రక్కన కుర్చీ. మేజాపైవ రసాయన శాస్త్రపరిశోధన కుపక సీసాలు, అర్చిన స్పిరిట్ దీపాలున్నాయి. గదివైకప్పునుంచి వుల అస్తిపంజరాలు కొన్ని వేలాడుతున్నాయి. వేలపై చెదలుగా రంగురంగుల ద్రావకాలున్న గాజుపాత్రలున్నాయి. చిన పెద్ద పెద్ద గంధాల పైపుట లెగురకుండా కపాలాలు, ఎను ఒత్తుపెట్టి ఉన్నాయి. అన్నిటినిండా దుమ్ము పేరుకుని ఉంది. అంతా సాలెగుళ్ళు, బూజుతో నిండిఉంది. కుర్చీలో కూర్చు వ్యక్తి మేజాపైకి వొంగి ఏదో చూస్తున్నాడు. జెహాన్ కి అతని మాత్రం కనబడినా, అన్నను గుర్తించాడు.

తలుపు తెరిచిన పద్దు వినపడలేదు. క్లాడ్ ఫ్రాన్స్ త: రాక గమనించలేదు. జెహాన్ కొంతసేపు గది నలుమూలలా క చూశాడు. కుర్చీకి ఎడమప్రక్క కిటికీకి దిగువగా కొలిమి: కనపడింది. కొలిమిపైన రకరకాల పాత్రలున్నాయి, కానీ ఆరిపోయింది. ప్రమాదకరమైన ద్రవ్యాలతో పనిచెయ్యవలసిన ముఖాచ్చాదనకు పనికివచ్చే గాజుఫలకం గోడ కొకమూల ద

(52-వ పేజీ చూడండి)

మూలం :
విక్టర్ హ్యూగో

అనువాదం :
సూరంపూడి సీతారామ్

అంతరంగంలో తరంగాలు

అంత నెంతో అంత ఉత్సాహంతో వస్తూన్నా డింటికి. అత నెప్పుడూ అంతే. అతి శ్రేణిగా సంత్రిప్తపతాడు. ఆవేశ యంతోమండిని కలుగుతున్నాడు. ఎంతోమంది అతనితో పరిచయానికి ఆత్రుత చూపించేరు. తనలోని ప్రత్యేక తన ప్రతి ఒక్కరూ గుర్తించేరు. తన మంచిని యెంచిన మనిషితో మాట్లాడుతూ కాలం గడపటం అతని కెంతో అంత యిష్టం. పరుల కుపకరించగలుగుతున్నా నన్ను సంతోషం అతన్ని ఆవరిస్తుంది. అలా గని ఆహంబరం లేదు. నిజాని కతికు భయ పడతాడు కూడా; యెక్కడైనా మాటల మధ్యలో ఆహంభావం పొడగగుతుంటేమో నని. అసలు తనలో చిక్క అది. ఎవరైనా నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారేమో అని అనుమానంతో చూస్తాడు. ఆ మాదన యేపాటి కనిపించినా బిక్క మెహం వేస్తాడు. సమర్థత, స్వార్థకృం అన్యుల గుర్తింపుగొడ ఉంటుందని యెందుకు అనుకుంటాడో తెలిసే. శక్తియుక్తులు స్వత్య సంపదలైన వ్యక్తులని యెత్తుకు ప్రమాణంతో కొలవ గుంటో సంతృప్తి లోపించవచ్చు ఇందుకు తానెందుకు వింతించాలో తెలియండానే ఆరాటపడతాడు. ఎంత సుఖపుగా నిరాశ పడతాడో అంత సుఖపుగా సంతృప్తి చెందుతాడు.

ఆవేశ అంగే అయింది. ఆ గోజు అతని అతి ఉత్సాహంగా గడిచేను. అంతమంది దృష్టి నాకర్పించడంకన్నా అతనే పృథూ హెచ్చు ఆశించలేదు. గొల్లిగోజులు నిండు నిరాశతో గడిచేడో, మరిచిపోయాడు. బహుశా యిది మానవస్వభావ మేమో! కాలం ఎదురు తిరుగుకుందనే భావం కాలక్రమేణా రద్దవు నుంది కాగోలు. మానవుని విరజిమ్మే భావకాలపు భవ్యవ్యోమిని జీవిత ప్రాంగం లో సుస్థిరంగా ప్రతిష్ఠించుకుంటుంది ఆతే. ఆతను అతీతమైన జీవితం కల. అలాటి కలలు కంటూనే యింటిముఖం పట్టేగు రాసుం. యెంతో శ్రేణిగా గాలిని దూకు కంటూ శరవంతో గడవలో కాలు మోపాలని కోరుతున్నాడు.

ఇంటిలో యిల్లాలిని అమందానందంతో కరించేరు. యిల్లంతో నిశ్శబ్దం గాఉంది.

యిల్లాలి ముఖకవళికలో నిగూఢమైన భావాలు గాఢంగా అల్లుకున్నాయి. ఆమె ముఖం ఒక మాదిరిగా దీనంగా ఉంది; యింతోవిధంగా గంభీరముద్ద గరించింది. యేమైనా ఆమెమాత్రం మితభాషి అయింది. అవసరాలను అనవసరంగా సంభాషణలో పాటించడం జరుగుతుం దవస్తావస్తా. ఆరోజు ఆమె అటే మాట్లాడలేదు. ఇది రామానికి అట్టే రుచించలేదు. అసలు కం గారుపడ్డాడు మొదట్లో. కొత్తజాగాలో కాలు పెట్టినట్లయింది. అధికారి ముందు మంచికోసం యెంచి పదాలు వాడుతున్నట్టనిపించింది. ఆ వాతావరణంలో యిమిడి ఉన్న యే అజ్ఞాతశక్తి స్వతంత్ర వాయువుల్ని ఉపసంహరించినట్లయింది.

అసలు ఆరాత్రి సమయంలో అంత ముఖం గా ఉంటుం నాగరిక శేమో అనుకున్నాడు కూడా. నెమ్మదిగా తన శోభనం పూర్తిచేసేడు. పొదుపుగా మాట్లాడేడు. పవకగదిలో ప్రవేశించేసరికి మరింత నిశ్శబ్దం ఆవరించినట్లయింది. పిల్ల చక్కగా చిక్కని నిద్రలోనే నిన్ననవ్వువొదిలింది. యెందుకో ఆవేశ అతను ఆనవ్యు ఆప్యా యంగా చూడలేకపోయేడు. తన దృష్టి మాత్రం పిల్లమీదకు పోయింది. అనుకోకుండా హఠాత్తుగా నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చేడు. “మాను శ్రీ! పిల్ల జాగా ఆడుకుం.”

ఆమెమాత్రం పెద్ద ప్రయత్నంతో జవాబిచ్చింది. పిల్ల ఆడుకోక యెంచేస్తుంది? యెబోల్చి యిల్లలో ఉన్న వాళ్ళ కే యేమైనా; యిరుగా, పొరుగా? ఉన్నా, అంత కలుపుగోరుతనంగా ఉంటు.

అసలు ఆమెకు తెలిసు, అంతకు మించి యెలా చనువుతోమోవాలో. తన జీవితం అనే బాటలో కర్తవ్య నిర్వహణకు అవసరమయే మేరకు ముక్తసరిగా పరులతో ప్రసంగించడం అలవాటైంది ఆమెకు.

ఆవేశ ఆమె ముఖమాత్రం విచారానికి, నిద్రకు మధ్య యేకో భావాన్ని చూపిస్తోంది. తెలిగూ నిద్రపట్టేటందుకు వేగోక

మానసికావస్థ అవసరం అనుకున్నాడు రామం. ఆ ప్రవాక్యాలతో ముగించి నిద్ర పోవాలనుకున్నాడు. “పిల్ల ఆడుకుంది. సరే; యీవేళ యేమెందు? తెలుసా! శ్రీ! అసలు వాళ్ళంతా చాల మంచివాళ్ళులే. నన్ను కదల్చిచ్చేరుకాదు. ప్రతి మనిషీ స్త్రీత్రాలు ప్రారంభించేరు...”

“ఒకడో అంశటిగో అన్నీ మరిచిపోయి అర్ధరాత్రి దయ చేసేరు కామోలు!”

ఆమె నలు బాధించిన విషయం వేరు. అయినా భర్త పదిమందిలో మంచి అని పించుకున్నాడంటే కొంత సంతృప్తి కలిగిందామెకు.

“అహ...అలా కాదు. అంతమంది వెంటాడుతూంటే యెలా చెల్వూ... మోటుగా వదిలించుకురావడం..... అక్కడికి యెప్పుడొస్తానా అని జాబోసుకుంటూనే వచ్చేను.”

ఆ మాటల్లో యేమాటన యే భావం ఉందో, ఆమె ముఖం కాస్త వికసించింది. తనకోసం భర్త ఆత్రుత చూపించేరు!

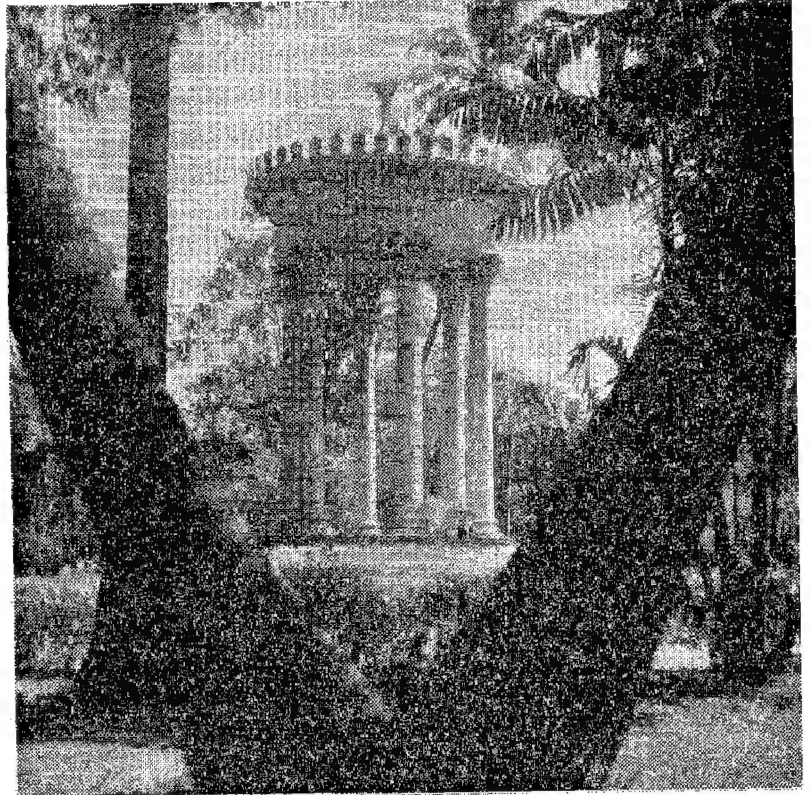
అసలామెలో యీమధ్య చిన్ని అనుమానం ప్రవేశించింది తనిగిన భర్తకు శ్రద్ధ తగ్గిందా, అని పరీక్ష చేయడంలో ఆమె సబబు కనిపెట్టింది. అలాగని ఆమె యెన్నడూ భర్తను అనుమానంతో చూడాలని అనుకోలేదు. అసలు అలాటి అనుమానానికి తావేలేరు. రామం మనసు ఆమెకు కరతలామలకం. మనసులు మాట్లాడుకుంటూంటే తిరుమా లేందుకు? అనవసరం. కాని అనవసరమైనవికూడా అవసరమవుతాయి అప్పుప్పుడు. కాని ఈ అవసరాలనే చిర్చకు చిక్కని మానసిక దళం కాలు.

ఒకరోజు ఆమె అనుకుంది, పిల్లను చూసేందుకు మనిషి కావాలని. యీ మాదన అదిలో చేసింది తనభర్తే. కాని తానే వస్తోంది అప్పుడు. అలా అన్నపుడు సంతారాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకున్నెప్పుంది. బాధ్యత గ్రహించి చెప్పింది. భర్తకు అదనపు బుద్ధులు లేకుండా చేశూలనుకుంది. ఆనాడు భర్త తెచ్చిన ప్రతివైనా తన ప్రేమకు పారితోషికంగా భావించేవి. సద్వినియోగంలోనే దాని సార్థక్యం ఉంటుందని నమ్మింది.

అసలు ఆమెకు దుర్వినియోగం చేయటం

తెలియ. జీవితంలో ఆవశ్యకమైనవన్నీ తెలిసిందే అయితే అవి స్థిరముగా ఉంటాయి కావు అని మరకతప్పదు. 'ఆవశ్యకానికి' 'కోర్కెకు' సంబంధం ఉన్నా, మార్పుకు మాత్రం పీటిలో వేటికీ సంబంధం లేదు. కేవలం మార్పుకోసం కోర్కెల్ని పెంచుకొని ఆవశ్యకాన్ని సృష్టించుకోవడం కృత్రిమం అవుతుంది. కృత్రిమంగా జీవించడానికి మనసారా ప్రయత్నించడానికి సంబంధం లేదు. ఈ గొండ్లు విరుద్ధసాంప్రదాయాలు. ఆమె జీవితానికి ప్రేమ ప్రాణిపడిక. ఇదే జీవితావధానంగా చేసుకుంది. నిండు హృదయంతో గాఢాభిమానంతో సంసార వాతను ప్రేమ తిరంగాలమీద వదిలించింది; నగుపుతోంది. అనుమానం, ద్వేషం యెంత గుమరం లేవినా వారి జీవిత కాసారంలో కలలోం రాదు. అసలు వాటి ప్రమేయం లేని, ప్రవేశార్హత లేని ప్రాంతంలోనే జీవనమాత్ర గడపాలనీ వా రాశించేను. అసలు వారి వివాహంలో కూడా యే కాంక్షనం కనపడదు. యధేచ్ఛగా జరిగింది. నిష్కల్మష హృదయాలతో సన్నిహితులయ్యారు. ఒకరి సాన్నిధ్యంలో వేరొకరు సంపూర్ణ జీవితం గడవగలమని భావించేను. గొంతు హృదయాలు ఒకేమారు పలికేయి; ఒకేపలుకు పలికేయి వాటిలో కృత్రిమం ఉంది; మేళవింపు ఉంది; మేలుకలయిక ఉంది. అది ఉభయాలకూ అవగాహన అయింది. అంతరంగం పలికింది. అనునయం కుదిరింది. సంసారంలో దిశలు. మూడేమీ కావేయి. వాటి కలలు సఫలం కావాలి? అవుతాయా? జాగ్రత్త పడుతున్నాడు కానితోపాటు అనుమానంతోలే త్రింది. యెవరి ఆహ్వానాన్ని ఆంగుకోకుండానే అనుమానం ప్రవేశించింది.

ఆ మర్నాడు రామం యింటికిచ్చేదరికి రాత్రి 9 o'cl అవుతుంది. మొహం వాడి ఉంది. తల వారిగింది. మాట నీరసంగా ఉంది. కోటు తీసి గోడకు తగిలిస్తే చొక్కా చక్కా తడిసిఉంది. నిస్సత్తవుగా మంచం మీద మేను వాల్చేడు. పిల్లమాత్రం పక్కన పడుకొనివుంది బాధ్య చూస్తూ ఉంటుంది; తానూ ఉంటున్నాడు. భోజనానికి రమ్మనిపిలిచింది. రామం బనాచీయలేదు. మల్లీ పిలిచింది. అతను లేచిపోయాడు; కాని కదలేదు. ఆమె గుడ్డపైకించి చూస్తూ ఉంటుంది. నెమ్మదిగా లేచి కాళ్లు కడుక్కున్నాడు. కోజూలూ కూర లేచిటని ఆమెగలేదు. ఆ విషయం ఆమె గుర్తించింది. ఆమె మానాన్ని అతను గమనించేడు తన భోజనం తన కల ఉన్నా భార్యకు మాత్రం తృప్తికలిగించలేదు. అసంతృప్తి అనుమానంకన్నా, అనురా

విక్టర్ బ్యాండ్ ముందిరం

—నాళం కామేశ్వరరావు, రాజమండ్రి.

గాళ్ళే, మెచ్చునూచిస్తుంది. భర్తభోజనం ఆమెకు తృప్తికలిగించాలని కోరుకుంది. కాని ఆకాభంగం కలిగింది; మనసు చివుస్తుంది. అందుకు తనే కోరణం అనుకోలేక పోయింది. అసలు మేకు ఆకాహనం కలిగింది కూడా. తన వంట యెంతో బాగుంటుంది. కనీసం అలా అంటూ ఉండేవాడు భర్త. ఈవేళ కూర సయించలేదో, తన్ను సహించలేదో తెలుసుకోవలసి ఉంది. యేమైనా బాగుమాత్రం మాట్లాడలేదు.

భోజనం చేసినా రామం అక్కడనుండి లేవలేదు. ఆమెకూడా అలాగే ఉంటుంది. కొంతసే పలా చూస్తూనిండుంది. ఆమె తమ్మందాం అనుకుంటూంటే, అతనే లేచేడు. తన మాటలేకుండానే తన పని అతను చేసుకోగలడు. ఈ భావం ఆమెకు స్ఫురించింది. ఆమె చిన్నబోయింది; అంత కన్నా బాధకలిగింది. ఇదివరలో అతనికి మామూలుగా అన్ని పనులూ ఆమె చెప్పేది. స్నానం వెయ్యిమన్ను లగాయిస్తూ, ఆఫీసు ట్రెయికి బట్టలువేయం డెన్నంతవరకూ తన మీద భర్త అంత ఆధారపడుకూన్నందుకు

సంతోషం కలిగేది. భర్త మనవారం అవకాశం మెచ్చుగా ఉన్నదని ఉంది. కాని యామగ్గ కొంతకాలం విసుగుపుడుతోంది. ఇంత బద్ధకమా పించింది. దేనికైనా చురుకుదనం ఉండ చురుకుదనం లేకపోతే సంసారం జిడుతూ ఉంటుంది. దరిద్రంకూడాను. భిషతికిలించేది. ఆవేశమాత్రం అతని పని అచేసుకుంటూంటే యిక్కా తన అవసరం లేకుండా చేసుకుంటున్నాడేమో పించిందామెకి. లేకపోతే యెంత స్వంగా రామమేమిటి? తనేనువా ఆయన ఆలోచించలేను. ఈ ప అసలు తన కోసు బోధిగా తలపెట్టలే ఇంటికిచ్చేవైనా తన సవంతా అలా ఉచేసుకుపోతున్నాడు; నన్ను మట్టు కన్నట్టు. అసలు యెంత ఆలస్యం యెందుకు రావాలి?

రామాని కన్నీ తెలుసు. ఆతను పోతే ఆమె బతకటం కష్టం. ఆమె యే సాగు చేప్పింది. చెప్పకపోయానా ఆలస్యంగా తెలుసు. అసలు అతనూ అల

అంతరంగంలో తరంగాలు

చేసేవాడు. ఎంతైనా ఇల్లుదాటి వెళ్ళడం కష్టం; వెళ్ళినా మళ్ళీ యెప్పుడప్పుడా అని నిమిషాలమీద యింటిమొహం పట్టే వాడు. ఇప్పుడో! భార్య సంగతే ఆలోచించడు.

రామం యెందు కిలా చేస్తున్నాడో ఆమెకి తెలియదు. ఏమైనా అన్నిటికీ అనుమానం మూలం. అది యెంతైనా చేస్తుంది. అనుమానం పెంచుకోకూడ దనకుంది ఆమె. జీనికైనా ఓపికపట్టాలి. కాంతం ఉండాలి. మనశ్శాంతి పోగొట్టుకోకూడదు. అలాగే అన్ని విషయాలూ కనిపెట్టాలి. పూర్తిగా నిజం తెలిసేక ఒక్కమారు అన్నీ అడగొచ్చు.

అసలు యింతకీ ఆమె యింటిదగ్గర ఒంటరిగా ఉండలేకపోలేదు. అధైర్యం ఎరగదామె. అధైర్యం అంటే చేతకాని తనమని భావించేది, ఇంతకీ తనబిడ్డవుంది. తనను తన బిడ్డ నుండి వేరుచెయ్యడానికి యెవరినళం? పాలు తాగి పాపాయి ఉయ్యాలలో ఊసులాడుతూంటే చెయ్యిమందితో యిల్లు కలకలాడుతున్నట్టుంటుంది. పాలబుగ్గల పాపాయి చల్లని వెన్నెల్లా నవ్వులాలికి స్పృహ మోసి ఆనందించడానికి అదృష్టం కావాలి. ఆ ప్రత్యేకత తనకుందని అతిశయం కూడా కలిగింది. తన పిల్లా, తన యిల్లే తన సర్వం అనుకుంది. భర్త యెలా ఉన్నా, తన విధి మాత్రం తాను నిర్వహించాలి.

* * *

మర్నాడు మామూలుగా భర్త 9 గం||

నవ్వుంసక తైలం

అంగనరములు బలహీనతచెంది చిన్నదైన తిరిగి యధాప్రకారమై పూర్తి సౌఖ్యమును అనుభవించుటకు 48విండుప్రఖ్యాతి చెందిన గ్యారంటీ మందు. 1 సీసా రూ 10/-లు. వి. పి. రూ 1-4-0

కొవలసినవారు. 1/4 ముందుగా పంపేది. డ|| రత్నం నన్ను మెడికల్ హాల్, మలక పేటబిల్డింగ్స్, హైదరాబాద్-ద్వారా

కుప్పూ ★ బొల్లి

వగైరా మేహమచ్చలు, నెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యాగంటి చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం. జి. వి. రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిస్టర్డ్) "భాస్కర" గోపాలపురం. (తూర్పుగోదావరి)

కైనా రాలేదు. ఆమె చిరాకుపడింది. చింతపడింది. వంచించబడినట్లు వెలితిపడింది. ఆరోజు 9 గం||కు వచ్చినందుకే పెద్దసంజాయిషీ చెప్పేరు; ఊరంతా విరగబడి ఆ పేరన్న మనిషి, యివేళకూడా అలాగే చేసేదు. రోజూ యిదొక అలవాటైంది. అతని చేపలమాట వేపుడెదుగు; ఆమె కాసుక్కువోవలసివస్తోంది.

రాత్రయితే పిల్ల కీక్కులింటుంది. నిద్ర ఉండదు. రాత్రికి రాత్రి అంతే, పగలుకు పగలు అంతే. ఇలా అయితే యెలా భరించడం? అసలు తానెందుకు బ్రతుకుతున్నట్టో అర్థంకావడం లేదు. ఎవరికోసం జీవిస్తున్నట్టో తెలిలేదు. అసలు యివి తెలుసుకోవలసిన విషయాలు కావేమో కూడా! తెలుసుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్న కొద్దీ అయోమయం ఎక్కువై సందేహాలు, ప్రశ్నలు కొన్ని పుట్టుకొస్తాయి. నాటి కసలు పుట్టినానా జీవితం. ఇది ఒక పెద్ద అగాధం. ఇందులోంచి యెన్ని ప్రశ్నలు పుట్టినా సమాధానం సొంతం లభించదు. అభవా లభించినా, అది వివాదాంతంగానే ఉండవచ్చు. జీవితమే సమస్య అయితే? అసలు జీవితాన్ని ఉపసంహరించుకొనే శక్తి యెవరికీ లేదు. కొందరు జీవితంలో వెనక్కి మాడరు. మరికొందరు ముందుకు మాడరు. యింకొకా తరగతి యెలా మాడలేదు. వారికి మాత్రమే నిమిత్తం ఉండదు. పాపం! యిలా ఉంది ఆమె అవస్థ.

ఆమె కన్న కలనీని తన కంటిముందే కల్లలయితే, తన పిల్లమాత్రం తన ప్రేమకు శిక్ష అన్నట్టు, కంటిముందు తన జీవితాన్ని మరింత దుఃఖభూయిష్టం చేస్తూ నవ్వుతుంది. బిడ్డ కత్తుమంటే ఆమెకుండే నీరాశింది. పిల్ల ఫస్ట్ ని నవ్వులే మాత్రం తన హృదయం ముకుళించుకొనే ఉంటుంది. ఇది కర్మకాక యేమనాలి? ఏ కర్మ అయినా ఒకటి నిజం. ప్రాణధారి ప్రతి ఒక్కరికీ జీవితంలో ఒక లక్ష్యం ఉంటుంది. అది సాధించాలి. అందులోనే జీవితమాధుర్యం; సాఫల్యం. లక్ష్యాన్ని తెలుసుకోలేక చాలమంది సతమత మవుతారు. క్రిందుమీద లవుతారు. నీడకు నాడిమానే పోయే ప్రాణంలో కదులాడుతున్నట్టే ఉంటుంది. శత్యాన్ని అవలోకించలేక, ఉనికిని సమర్థించుకోలేక, ప్రకృతిసందేశాన్ని పాలించలేక కృంగిపోతే, ఆ దోషం ఆవేశంలో యెవరి మీదో వేస్తే యెలాభం? తన భర్త నిజంగా ధన్యుడు. ఇవేవీ పట్టించుకోడు. యే దో తన కనుకూలంగా గడుపుకుపోతాడు. అసలు

తన సౌకర్యం మానుకోవాలంటే యితరుల సౌఖ్యం గురించి ఆలోచించకూడదు. తెలివి తక్కువగా తన సౌఖ్యాన్ని త్యాగం చెయ్యాలనే ఉబలాటం పనికిరాదు. తన త్యాగంలో యితరులనుఖం యిమిడి ఉంటుందనుకోవడం భ్రమ.

తన భర్త జీవితం ప్రశ్నపత్రంగా భావించి, ఆయన ప్రవర్తన జవాబుపత్రంగా మార్చి మార్కులు వేయడం భార్యపని అవుతుందా? తన విధి తాను వెరవేర్చుటలోనే ఒరుల అవిధేయత బయటపడుతుంది. భర్త రాగానే అనురాగంతో సకల పరిచర్యలు యధారీతిని చెయ్యడం తన విధిగా భావించింది. సరిగ్గా ఇలా భావించే సమయంలోనే బిడ్డ చిన్న తుమ్ము తుమ్మింది. "సత్యం" అనుకొంది. అయినా తుమ్ము అపశకునం అంటారు. యెలా? ఆ! తన పిల్లవల్ల తనకు అపశకునం యేం ఉంటుంది కనుక? తన పిల్ల 'సత్యం' అని చెప్పింది. అంతే. అదే నిజం. మాపిల్లే సాక్షి. "ఉత్తమసాధ్యుని నే ననిపించుకోవాలి." ఆమె నిర్ణయం. అచంచలమైంది.

* * *

రాత్రి పడైంది. అప్పటికే యెంతో ఆలస్యమయింది. యేం చెయ్యడం? ఎంత అనుకున్నా తిప్పలేదు. అసలే తన భార్య దుఃఖపడుతోంది. రామం ఎంతో విచారిస్తున్నాడు. ఆమె కన్నుడూ అలవాటు లేదు. తాను దగ్గర లేకపోతే ప్రపంచానికే దూరమవుతున్నట్టు అనుకుంటుంది భార్య. అతనికి ఆ విషయం బాగా తెలుసు. యెంత ప్రయత్నించినా పని తెప్పదు. పదుగురుతో పని! యెవరినీ నొప్పించకూడదు. కాంతంగా అన్నీ ఒప్పించుకు రావాలి! యెలా సాధ్యమవుతుంది? అసలు నలుగురినీ తృప్తిపరచాలంటే ప్రపంచంలో యెవరికీ సాధ్యంకాదు. అందరికోసం ఆలోచించేవాడు యెవరికోసం పని చేయలేదు. ఒక ప్రక్కనుండి తన విధి నిర్వహిస్తున్నానని అనిపించినా, యొక్కడో యేదో పొరపాటు జరిగిందని తనకు తెలికపోలేదు. అప్పుడప్పుడు యేదో వెలితిగా ఉన్నట్టునిపిస్తుంది. తనకు సన్నిహితము, సర్వస్వమూ అయిన యేదో వస్తువును తాను తిరిగి కనిపెట్టవలసి ఉంది. అది లీలగా అనిపించేది. అది జీవితానికి అవతలగట్టిన ఉన్న బాదరాయణ సంబంధమేమో!

అసలే వ్యధా లేదింతలా. అనుకోకుండా యెంతో ఆలస్యం చేసేడు రామం. పాపం భార్య యెంత బాధపడుతుందో! ఆమె విచారించడంకన్న ఆ విచారం తనపై ప్రసరించడం అనేది తా నూహించుకోలేక పోతున్నాడు. యెవరికైనా విచారం

సహజం. యెందుకైనా వస్తుంది. కాని అది తనకు సంబంధించినంతవరకూ సహజము, సమంజసమున్నూ; యితరులకు సంబంధించి నంతవరకూ అది చిరాకుగానో కోపంగానో, ప్రకటితం అవుతుంది. దాని బల్ల జాలికన్నా కోపం హెచ్చు కలుగుతుంది. కాని రామం తన అర్థాంగిని కోప గించడానికి యిచ్చగించడు. అది యొన్నడూ అనుభవించలేని దుర్లభ. అతనికోసం తన సర్వస్వం అర్పిస్తున్న అర్థాంగి పై కశ్యపి చేయడం మూర్ఖత్వం, నిజమే. అయితే యెలా ఆమెను సముదాయించడం? తాను ఆలస్యంగా యింటికివస్తే ఆమె దుఃఖపడుతోంది. సంజాయిషీ యేమని యిచ్చుకోవాలి? సంజాయిషీ సమర్థన కుపకరిస్తుంది కాని గ్రీవస్సు తొలగిస్తుందా? దానికి ఒకటే అర్థం ఉంది. నేను చేసిందే సరియినది; నువ్వు అపార్థం చేసుకున్నావు; యిది నిరర్థకం; నువ్వు నీ అభిప్రాయం సీదాగా మార్చుకోవాలి. కాని తా నలా చెప్పలేడు. ఆమెది నున్ని తమైన మనస్సు. మోటుగా మాటాడితే ఆమె హృదయం కంపించిపోతుంది. మాట్లాడడం కాదు ముఖ్యం. ఆ భావాలు అలా ధ్వనిస్తే చాలు. ఆమె నాకి పోతుంది. ఇది తాను చేయలేని పని. ఇప్పటికే ఆమె యెంతో యాతనపడుతోంది. లోలోపల యెంతో కృంగిపోతోంది. తన హృదయాన్ని గాయపరచడం కూడదు. పాపం! యెవరికైనా యెంతో కష్టం అని విస్తుంది. రోజల్లా పిల్లతో కాలం గడపాలి. వేరొక రెవరున్నారని? జీవితం దుర్భరం అవుతుంది. తను దూర్వ టి చేతుతో బయటకొస్తున్నాడు. పదిమందినీ కలుస్తున్నాడు. తన పనిలోనే ఆనందం పొందుతున్నాడు. భార్య! పంజరం లోని చిలుక. గడప చాటుడు. భర్తరాట జవచాటుడు. తన పలుకు (పాన్నం) కాపాడుతూ కూచుంటుంది. ఇదంతా ఎవరి కోసం? ఆమె కోసమేనా? ఆమె అంత స్వార్థపరులా కూడు. తనకోసం తనజీవితం వెచ్చించడంకన్నా జీవితానికి విడారు లియ్యడం భర్తమని ఆమె ఉద్దేశం. ఆమె యే పని చేసినా, చేయ తలపెట్టినా భర్తను తలచుకుంటుంది. భర్తకు ప్రీతి కలిగే పనులే చేయాలనుకుంటుంది. అయితే రామం యేం చేస్తున్నాడు? యాంత్రికంగా జీవితం గడుపుతున్నాడు. భర్త చేస్తున్నదీ, చూస్తున్నదీ తన కవసరంలేదు. తన అవసరముల్లా అనుభవించడం, ఆస్వాదించడం. పాపం ఆమె యెంతో కవపడుతోంది. కనీసం పని మనిషి నైనా పెట్టలేదు. ఎంత పని చేసేడు! ఇదివరలో పెడదామంటే ఆమె వద్దంది. తీరా యిప్పుడు ప్రయత్నంచేస్తే ఎక్కడా

మనిషి దొరకదాయె. తా నిచ్చేది తక్కువ. ఎక్కువకాలం పనిమనిషి తన గడపలో కాలం గడపాలి. ఎవరు వస్తారు? తన అవస్థకు యేమనుకోవాలో తెలీదు. హుమరుగా

ఉన్నప్పుడు ప్రపంచం అంతా అకలి కున్న మనిషిలా కనపడతాడు. కాని నికీ తన భార్యనే తనకు తెలీదు. అన్ని తనే మూలం అనుకుంటాడు. కాని

ప్రపంచమంతటా సౌందర్యవతులు అనుసరించిన
ఈ పద్ధతిని నేడే అనుసరించి
మీ సౌందర్యమును రక్షించుకొనుదు

వడగడ్పులు మరియు తీక్షణమగు నింద మీచర్మమునకు అపాయకరము. మీ ముఖమును సవనవగా, తేజోవంతంగా, మనోహరంగా ఉంచుటకు దానిని పౌండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీముతో రక్షించండి.

తేలికగా మంచువలెనుండు యీ క్రీమును చర్మముపై రాయగానే అది అదృశ్యమైపోతుంది... కాని రోజంతయు మీ సౌందర్యమును రక్షించుచునే యుంటుంది. దీనిని రాసినతరువాత పొడదను రాస్తే అది వక్కగా అంటియుంటుంది కూడా. పౌండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమును నేడే వాడుకు... మరియు క్రతిరోజు

పౌండ్స్

వ్యానిషింగ్ క్రీమ్

ప్రతి రాత్రి పౌండ్స్ కోల్డ్ క్రీమ్తో మీ చర్మమును శుభ్రపరచి పోషించుకు... మీ ముఖము మృదువుగా, నున్నగా, రమ్యంగా ఉంటుంది. అసలు పౌండ్స్ క్రీమ్లనే గమనించి కొనుడు.

P. 3746

★ అంతరంగంలో తరంగాలు ★

సంసారానికి తన ప్రయోజనం కూన్యం. అక్కర్లేని వాళ్ళ అవసరాలకే మాత్రం తగుదు నన్ను అని బయలుదేరడం, తనవార్తకి తాను కాకపోవడం! యేమిటిది? త్యాగం చేస్తున్నాడా? లేదు. త్యాగానికి తాను ఒప్పుకోడు. తన భార్యబిడ్డల సౌఖ్యాన్ని త్యాగం చెయ్యటానికి తనకేం హక్కుందనీ? సకా పీధిలోనుంచాచ్చి 'అమృత్యు?' అని నడుం చేరేస్తూనే భార్యకు పని కల్పిస్తాడు. ఇది మగజాతికున్న పీకే సెన్. తమ ప్రాధాన్యతను యెక్కువ మక్కువతో ప్రదర్శిస్తారు. రామం నిజానికి యిలా చెయ్యాలని యెన్నడూ అనుకోలేదు. పైగా తన కనన్యం కూడాను యీ పద్ధతి. అయితే యేం లాభం? తానా గిరి దాట లేకపోతున్నాడు. తన భార్య అనేజే అది. యేమైనా భార్యలోమాత్రం లోపం లేదా? తిరా యింటికోచ్చేసరికి మొహం ముడుచుకున్నామంటే తన గతి యేం కావాలి? రుష్రుసలు బుసబుసలు లేకపోవచ్చు అయితే నేం? ఆంతి పనీ అవుతోంది. తన నొక కిరాతకుడుగా చూస్తోందో యేమిటో! పంజరంలోని పిట్ట మీద బాణం యెక్కు జెడుతున్నా డనుకుంటుందో యేమిటో? ఇంత అపార్థం ఉంటే,

తనలా వాటిని త్రోసిపుచ్చటం? అవే నిజమని వాటిని ధృవపరుచుకోవాలి? అతనికి కష్టం అనిపిస్తుంది. గుండె బేహరవుతుంది. సంఘం వెక్కిరిస్తున్నట్టనిపిస్తుంది. ప్రపంచం తనమీద పగతీర్చుకుంటోందనుకుంటాడు.

తన భార్యమీద రామానికి జాలియేం తుందో వెగటూ అంటుంది. ఆ జాలైనా పైవాళ్ళమీద చూపించే జాలిగానే ఉంది. ఇలా చూస్తూన్నాడంటే తనది మాత్రం తప్పు కాదు. తప్పంతా తన భార్యజే. ఆమె తనను వేరుచేసింది. తనకున్న భావమల్లా వేరు. 'నేను' 'నా భార్యబిడ్డలు' అని ఆలోచించకుండా ఉండటం అవసరం అని పించింది. అది నిస్వార్థం అనుకున్నాడు. ఇందులోనే మంచి ఉందనుకున్నాడు. పాపం! రామానికి వింత ప్రకృతి. పైవాళ్ళు అవునన్నదల్లా మంచి దనుకుంటాడు. పోనీ మంచిఉన్న మనకెందుకని ఊరుకుంటాడా అంటే, ప్రపంచంలో మంచిని సంతక్షించే బాధ్యత తన భుజస్థంధాలమీద ఉందనుకుంటాడు. ఈ వింత వైఖరివల్ల చింతా క్రాంతిడైన రామం యిల్లు చేసుకోనేసరికి, తనకన్నా తన భావాలే హెచ్చుదూరం పయనించేయి.

ఉన్నట్టు కనిపించలేదని భిన్నవదన అయింది.

రామానికి యేంచేయాలో తెలిక పిల్ల వైపు చూస్తూ కూర్చున్నాడు. ఇంత ఆదరం యొక్క డనుంచి వచ్చిందా అనుకుందామె. ఇవేళ్ళ పనిపిల్లగురించి మాట్లాడే నన్నాడు. తనని మంచిచేసుకోడానికి ప్రయత్నించడంకన్నా; ఆయనే మంచిగా సంచరించడం సబబు అనుకుందామె. ఏమీ మారు పలకలేదు. "పనిపిల్ల లేకపోతే నువ్వు పనిచేసుకోడం చాల కష్టం నుమా" అన్నాడు రామం. ఏ పిల్ల ఉంటే మాత్రం ఆమె అర్థరాత్రి లేవక తప్పకుందా? సంసారాన్ని బరువుచేసేది పనికొదు; పని మనిషి వచ్చి లేలిక చేయడానికి.

"ఇప్పుడెందుకు లేండంటి" అమె ప్రయత్నితూర్వకంగా మాట్లాడుతూ. భార్యకు ఎలా ఉపకరించగలుగుతాడో తెలిలేదు రామానికి.

"ఇప్పటికైనా లేచి భోజనం చేస్తారా?" ఆ మాట చాల కటువుగా ఉంది. కష్టాల కామె బందీఅయినట్టు కనపడింది. హాయిగా తింటూ కూచోడం పశుత్వం అనుకున్నాడు రామం.

"అట్టే అకలి లే"దన్నాడు. ఇంకంత దుఃఖ పెడతాలో పెట్టం డనుకుంది ఆమె.

"లేచి నాలుగు మెతుకులు తిందురుగాని రండి" అంది.

"తింటే నాలుగు మెతుకులే" అన్నాడు రామం.

అంతకు హెచ్చు తినకూడదని నిర్ణయం చేసుకున్నా రనుకుంది ఆమె.

అతను భోజనం చేసి చెయ్యి కడుక్కున్నాడు. ఆమె చెయ్యి కడుక్కోకుండానే కళ్ళు తుడుచుకుంది.

ఆరాత్రి యిద్దరూ ఒక్కచోటే పడుకున్నారు. కాని యెంతో దూరంలో ఉన్నారు. ఇద్దరూ ఒకే విషయం ఆలోచిస్తున్నారు. కాని యెంతో తేడా ఉంది. కోల్పోయిన ప్రేమధనాన్ని పునరార్జన చెయ్యడం యెలా అని యిద్దరూ ఆలోచిస్తున్నారు. ఇద్దరూ తమ పిల్లగురించే ఆలోచించేరు. పిల్లమాత్రం తిల్లికి సన్నిహితంగా జరిగింది. తాను నిజానికి ప్రపంచానికే దూరమవుతున్నా ననుకున్నాడు రామం.

రామం భార్య మొహంలోకి తొంగి చూసేడు. కళ్ళు కొలకులలో కుసుకుతున్నట్టున్నాయి. మొహం పీసపడి ఉంది. ఏదో వ్యాధిపీడితలా ఉంది భార్య. గుండె వేగంగా కొట్టుకుంది. భార్య సుదురుమీద

(54-వ పేజీ చూడండి)

నారసింహ లేహ్యము

ఎంగారు చేర్చబడినది. మేపాసు, నిక్కాక, నిస్సత్తువ, కుక్ల, కష్టమును హరించి బలమును, కొంతిని, వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

40 టూ! డబ్బి రు. 8-4-0 పోస్టేజీ 15 అ. పి. సి. పి. డ్రికంపెని. "ఆయుర్వేదసమాజం" పెరిదేపి-నెల్లూరు జిల్లా.

అమృతమంతరి

అనంగప్రభాయాకుతి

ఎందరమైన యావ్వనానికి శ్రతాకవంతమైన తేజస్సుకు ఉత్తమమైనది. దాతువును గట్టపరచి పృథ్విచేయును. విలపితచెందిన నరములకు, క్షితి, వటుత్వమును చేకూర్చును. ముఖమైన దాంవత్యజీవితమునకు ఉత్తరవాదముగలనంతేది 30 మాత్రలు రు. 10, 15 మాత్రలు రు. 5

మదనమంజరి ఫార్మసీ

184, వైనాజుల రోడ్డు మద్రాసు-1. విజవాడ-శ్రీనివాస మెడికల్ ఫార్మసీ-పాథురో. రాజమండ్రి ఈశ్వరదాస్ డ్రిగ్ మెయిన్ రోడ్. నెల్లూరు: ఆర్వెస్ ఫార్మసీ బ్రంకురోడ్. ఇతర కేంద్రాలలో ఏజెంట్లు కావాలి.

విరుట-వారసులు

శ్రీ మునిపల్లె రాజు

(గత సంచిక తరువాయి)

6

ఈ మాట సత్యం శ్రీరాములుగారితో కలిసి కలెక్కరు దగ్గరకాదు. ఎవరిపుణ్యమా మరి? బీద చేనేత పనివాళ్ళకు గంజి సత్రం వచ్చింది.

ఈ పల్లెలో కొత్త పాలకజాతి ఉద్భవించింది. పాత జమిందారుగారు; మిల్లర్లు, కంట్రాక్టర్లు, బస్సు ఓనర్లు, లీడర్లు, పంచాయితీదార్లు. అన్ని అహంభావాలూ మూర్ఖభవించిన అవకాశవాదుల పాలకజాతియిది. ఏ హరిజనుల కాయకష్టంవల్లనో పండిన పంటల్ని పదింతల కమ్ముకొని, మిల్లర్లు, ముతాదార్లు, బస్సుదూట్లు, కొత్తహోటల్స్, పెద్ద పర్మిట్లు సంపాదించి, పరపతి సంఘాల పేరుతో స్వలాభం చూసుకొని, పాట్లలు పెంచుకొంటున్న కొత్త ఫాసిష్టుమతా-యీ పాలకజాతి ఉద్భవించి ఎంత మిడిమిడి ముక్కలై నా షెల్ కళ్ళతోడు శ్రేణులతో, సిల్క్ లాల్మీలతో, పేటంచు పుత్రియాంతో శ్రేష్టుతూ హోటళ్ళ చుట్టూ మూగి బస్తీవాళ్ళ మనిషించుకొనేందుకు పరుగులిడుతున్న కొత్త పాలకజాతియిది.

చేనేత పనివాళ్ళకు సహాయం చెయ్యమన్నప్పుడు. "పోవయ్యా, బాపనయ్యా - పనిలేని మంగలి పిల్లలతి గొరిగాడన్నట్టుంది. ఆళ్లసంగతి నీకెందుకయ్యా; నీసంగతి నువ్వు జానకోక" అని శ్రీరాములుగార్ని తిరిమి వేసింది యీబలిసి కొవ్వెక్కిన ముతాతే. రాజకీయ బాధితుడుగా ఆయన సంపాదించుకొన్న నాలుగకరాల కొండ్రు - కులజ్యేషులతో అడ్డుతిగిలి పుట్టిన పట్నాను పొట్టబెట్టుకొన్న యీ ముతాతవద్దకు శ్రీరాములుగా రెండుకు వెళ్ళాడో అని సత్యం గూడా గినుసుకొన్నాడు.

కొత్త గంజిసత్రంలో మునివాండ్లకు, పసిబిడ్డలకూ, గర్భిణీస్త్రీలకు మాత్రమే గంజి దొరుకుతుంది. శ్రీరాములుగారు పట్టుబట్టి కరణంగారి చేతి తాయారమ్మను గర్భి

ణిగా నమోదు చేయించాడు.

గంజి సత్రం కమిటీలో షావుకారు కిష్టయ్యవంటి నాయకులు, భీమయ్య, రైతు మిటింగుల్లో ఖద్దరు చీరలుగట్టి పాటలు బాడే భారతమ్మగూడా వున్నారు. రంగనాయకులు గంజివరసలో నిల్చున్న తాయారమ్మను జూసి "నువ్వెందుకొచ్చావ్?" అని గద్దించి అడిగాడు. అతను కోటిలింగం యివ్వజేరిన బాకీమాట మరిచి పోలేడు.

తాయారమ్మ కరణంగారి చీటి మాపించింది. రంగనాయకులు ఆ చీటి తీసుకొని కిష్టయ్యతోను, భారతమ్మతోను సంప్రదించాడు. ఆ ఖద్దరు కలిసి కర్తంగారిని పిలిచి అడిగాడు. ఆరోజున తాయారమ్మ వట్టి గిన్నెతోనే యింటికి వచ్చింది. కోటిలింగం అరుగుమీది కూచోని ఆమెను చూడ నట్టే నటించాడు.

గంజి సత్రం కమిటీలో శ్రీరాములు గారికిగాని, సత్యానికిగాని స్థానం దొరకలేదు. మీదు మిక్కిలి పూర్ణో దోపిడి గాళ్ళకు, భారతమ్మవంటి మోసగాళ్ళకు, ఓట్లలాలింపు గాళ్ళకు, కొత్తపాలకజాతి ముతావాదుల కందర కూ అది కొత్త కార్తానా అయిపోయింది. కొత్తరూపాయల నోట్లకది కార్తానా.

సత్యం మొదట్లో నిగ్రహించుకొన్నాడు. కాని భారతమ్మ దౌర్జన్యంతో షావుకారు ముతామోసాలు కలిసి కడుపుకొలుతున్న వాళ్ళనే దోచుకుంటున్నవి. నిజమైన బాధితులూ, పేదలూ గంటలకు గంటలు సత్రంమందు పడిగాపులు గాచి పోతున్నారు. కాని భారతమ్మ ఆరుగిద్దల మానికసంగతి బయట పోక్కనివాళ్ళకు, మాషరు పివర్లతోచేరి చేనేతసంఘాలకు ద్రోహంచేసినవాళ్ళకు పొగిడి పొట్టనింపుకునే వాళ్ళకు - గంజికేంద్రం ధర్మసత్రమైపోయింది. ఇకసత్యం ఆగలేదు. ఆ ఉదయమే, గంజిచేస్తామని కొలిచినధాన్యం, దొంగదారులగుండా దొరిలయిళ్ళు చేరకుండా కాపలాకొస్తానని నలుగురు కుర్రల్ని వెంటబెట్టుకొని వెళ్ళాడు.

ఆరోజునే రామానుజయ్యతాత భద్రాప్రయాణం పెట్టుకున్నాడు. ఆయన బాట సత్యం తండ్రి అమరయ్యగూ బయలుదేరాడు. అప్పుడే తాత జెట్టిన వారంగోజుల గడుస్తూ చపోయింది.

తాత బయలుదేరేముందు తన మతం లోని వస్తువులన్నీ కోటిలింగానికి అప్పచాడు. వుంచమనిగాడు; బీదల కిమ్మని.

"అదేమిటి తాతా! నువ్వు తిరిగి రాయేమిటి? కుండలూ గుళ్ళూ అందరికీ య నువ్వు వచ్చి తర్వాత నీ పనేమవుతుంది అని కోటిలింగం ప్రశ్నించాడు.

"నీకు జెబితిని గదా? ఎవరి కవసర వాళ్ళకు పోతవి యీ సామాన్లు."

వగులగొట్టుచున్న తలనొప్పియా?

సారిడన్ ను పుచ్చుకోడే

దీనితో యిప్పరిగగాని, మత్తు మందులుగాని లేవు-పుచ్చుకొన్నకరువాతో విరుత్తాహవరచే లక్షణములు కలుగవు. సారిడన్ నొప్పిని పోగొట్టును!

★ వీరు లూ, వారసు లూ ★

దాచినా నాకాడ నిలిచేది లేదు."

కోటిలింగాని కేమీ అర్థంగాలేదు - యీ సమాధానం.

"నువ్వెప్పుడు తిరిగివచ్చేది తాతా? నవమి వెళ్ళింగనే వస్తావుగా?"

తాత తన తాంబూరవంక జూసి— "సద్గురు కటాక్షం" అని పూరుకొన్నాడు.

అనాడు చీకటిగదిలో, మాటల మధ్యలో రామానుజయ్య అకస్మాత్తుగా మానం దాల్చడం జ్ఞప్తికి రాగానే కోటిలింగానికి తిరిగి భయం ఆవహించింది.

"తాతా, నీమాటలు వింటుంటే తిరిగి వచ్చేట్టుగా లేవు. ఎన్నాళ్లుంటావో చెప్పావా?"

నవ వికసిత పుష్పం వలె

తాజాగా మనోహరంగా ఉండండి...

హమాంక్రీత సువాసన కలది...మరియు ఎక్కువ కాలం మన్ననకూడా!

హమాం
టాయిలెట్ సబ్బును
వాడుడు

ది తాతా ఆయిల్ మిల్స్
కంపెనీ లిమిటెడ్

తాతా తయారు

"నేను రాకపోతే, నువ్వయినా కాడ కొస్తావుగా?" అన్నాడు తాత.

కోటిలింగాం తాతకళ్ళవంక చూశాడు. ఆ కళ్ళు తోణకలేదు. అతనికేమీ సమాసధానం దొరకలేదు.

"ఎందుకురాను? నేనూ భద్రాద్రివస్తా" నువ్వురాకపోతే మర్నాడే బయలుదేరి వస్తా."

ఇంతలోకే చిన్నమాటతో అమరయ్య వచ్చాడు. ఆ సంభాషణ ఆగిపోయింది. కాని కోటిలింగాం మనసు అస్థిమితమై, ఆందోళన పూరితమైనది. అతనికేమీ చేయటమో తోచలేదు. వాళ్ళు బస్సు దొరకలేదని స్టేషనుదాకా నడిచి రైలుందుకో బోతున్నామన్నారు. వాళ్ళతోపాటు కోటిలింగాంగూడా రైలు స్టేషనుకు బయలుదేరాడు."

* * *
కాళ్ళిడ్చుకొంటూ పిచ్చి ఆకారంతో కోటిలింగాం యిల్లుజేరాడు. అతను గడపలో కాలుజెట్టకముందే తాయారమ్మ వచ్చి— "సత్యాన్ని పోలీసులు పట్టుకొళ్ళారు" అంది సగంవిడుస్తూ.

"సత్యాన్నా?"

"గంజికాడ గలాటా జరిగిందిట."

కోటిలింగాం కాళ్ళు విణికినవి సత్యం! ఇతరుల కన్నాలు సవ్యకూ భరించగలిగిన వాడు అన్యాయాన్ని దహించివేయగల సత్యం!

అతని తండ్రి అమరయ్య యిప్పుడే భద్రాద్రిక్షేత్రం వెళ్ళాడు. ఏమి తోచినక పైకండువా నెలకు విసిరికొట్టి సత్యం యింటిపేపు రిప్పున పరుగెత్తిపోయాడు. అక్కడ శ్రీరాములు గారుగూడా వున్నారు. ఆడింగులూ, పిల్లలూ లవోదిబో మంటున్నారు.

శ్రీరాములు గారు ముందుకువచ్చి— "మనం బెయిలుకోసం వెళికాలి. ఎవరు దొరుకు తాలో కొంచెం ఆలోచించు" అన్నారు. సత్యానికి బెయిలు యివ్వటానికి వందమంది వున్నారు. కాని ఎవరు? మిల్లర్లు, కంట్రాక్టర్లు, మాప్పరుపేటర్లు, దోపిడిదార్లుగాదు. దమ్మిడీ ఆస్తిలేని కులీముగ్గువాళ్ళు; కడుపు గాలినా, మగ్గువదలని నేతగాళ్ళు. చూడేక్యం, చెన్నమ్మ, బిడ్డలకు తిండితెల్లలేక నల్లమందు నూనితాగి చచ్చిన గురునాథం, మొగుడి కళ్ళముందే భావిలోపడ్డ ఓబులమ్మ - వంద లొందలున్నారు. కాని దమ్మిడీ సగదు దూపించలేని వీళ్ళ బెయిళ్ళు ఎవరిని నమ్మించగలవు?

శ్రీరామనవమి వెళ్ళిపోయింది. సత్యం జైలునుండి బయటకురాలేదు. భారతమ్మను కొట్టిన కేసు రిజిస్టరయింది. ఫీమయ్య,

రంగనాయకులు సాక్షులు. “సత్యం ఏరెంతో శృకు బయటకు వచ్చి నా వచ్చినట్టే” అన్నాడు శ్రీరాములుగారు.

7

ఈ లోపల జైల్లో సత్యాన్ని చూట్టానికి శ్రీరాములుగారితోపాటు తనూ బయలుదేరాడు కోటిలింగం. సత్యంవంటి కార్యవాది, కుర్రవాడు, ఉత్సాహి నాలుగు గోడలమధ్య కూచోనటం వూహించుకొంటే, జీవితంలోని వైపరీత్యం అర్థమయింది కోటిలింగానికి.

“నూనాయన కేమీ గాబరాగా చెప్పవద్దు”ని సత్యం పదేపదే నొక్కి చెప్పాడు. అమరయ్య యింకా వస్తేనేగదా. వచ్చి తర్వాత చెప్పక తప్పకుండా?

సత్యాన్ని చూచి తర్వాత తన మూట్టాడలమకొన్న మాటలన్నీ మర్చిపోయి, అతని మాసిన గడ్డంవంక కళ్ళప్పుగించి పరీక్షిస్తూ కోటిలింగం హృదయాంతరాళంనుండి వెలికిరాని వెతతో సంఘరిస్తున్నాడు. మూట్టాడిందంతా శ్రీరాములుగారే. ఆయన గూడా, మాట మాటలోనూ, పాల్లు పాల్లులోనూ నిరాశ వెదచల్లుతున్నట్లు దిగులుగా, దిక్కుతోచని మాటలు మూట్టాడాడు. ఆయన కష్టసుఖాల లోతులు చూచినవాడు గావటంచేత మొదటినుంచీ సాక్ష్యంకోసం తన ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడు. కాని సాక్ష్యమా దొరికేది?

“ఎవళ్ళకు వాళ్ళు భయపడుతున్నారు. ఈ కరువు కాలంలో ఎవళ్ళ నోటిముందు కూడు ఎవళ్ళు పోగొట్టుకుంటా రంటావ్? చివరికి మనతో తిరిగే వెంటబప్పుడు గూడా భీమయ్యను చూసి, రంగయ్యను చూసి చెదిరిపోతున్నాడు. సత్యం...! నా కెప్పుడూ, ఎన్నడూలేని నిరాశ వేస్తున్నది. కాలం మారిపోయింది సత్యం!! డబ్బు ముందు, నీతి రాజ్యం చెయ్యలేకుండావుంది” అవును, కోటిలింగంగూడా అనుకోన్నాడు. ఇదంతా కాలజ్ఞానంలో చెప్పలేదా? కలికాలంయొక్క నిజస్వరూప మిది. ధర్మచక్రానికి బూజుపట్టిపోయింది. వ్యాయ దేవత నాలుక తెగిపోయింది. ఆమెకొళ్ళు విరిగిపోయినవి.

సత్యం, ఒక్కసారి ఆ యిద్దరివంకా చూసి— “శ్రీరాములుగారూ! మీకు మేమంతా బుణపడివున్నాం. అది తీర్పు కోసేమాటవట్టింది. కాని నేను జైల్లో వుంటే మేమంచుంటాను. మనవాళ్ళకుబుద్ధివస్తుంది. నేను కనబడకపోతేనే వాళ్ళల్లో ఐకమత్యం కదులుతుంది. నన్ను గురించిన ప్రయత్నాలిక నూనటం మంచిది. ఆ గొర్రెమందలా దాగిన పులుల్ని మీరు ఒక కంటకనిపెట్టి వుండండి. మన వాళ్ళకు సలహా లిస్తూ

వుండండి” అన్నాడు. సత్యం నివారించాలని ఎంతప్రయత్నంచేసినా అతనికంతం గద్దకంగానే వినిపించింది.

శ్రీరాములుగారు ఒక్కసారిగా పెదమ విరిచాడు.

“ఇంకా యింతపిచ్చిలో బడుతున్నావు సత్యం. ఐకమత్యమంటున్నావు. ఇంకేం సంఘం? గంజిముంత ముందు అన్నీ కూలిపోయినాయి. మానవుల ఆత్మశత్రుమే మారిపోయింది. భార్యతో అబద్ధమాడి భర్త గంజితాగేస్తున్నాడు. పిల్లలనుండి దాచి తల్లి గంజి మాయంజేస్తున్నది. ఆకాశం విరిగిపడ్డమే తరవాయి సత్యం. మానవత్వం తన ఆఖరి దశలోవున్నదంటే నమ్ము. అంతదాకా ఎందుకు? వాళ్ళందరికోసం ఆ గుర్రాధులతో కయ్యం తెచ్చుకున్నావుగదా? ఇప్పుడు నీకు వ్యతిరేకంగా, ముంతేడు గంజికోసం నిన్ను జైలు పాలు చెయ్యటానికి సిద్ధంగా వున్నారు. “నీవాళ్ళు” శ్రీరాములుగారు ఏ సమయంలోనైనా యింతటి కడుపు దరిగేమాటలు మూట్టగా వాళ్ళిద్దరూ వినలేదు. దూరపు ఆశలతో, నిత్యోత్సాహియై బ్రదికిన ఆ శ్రీరాములుగారేనా యాయన? తన దారిద్ర్యాన్ని దాచుకొని, ధర్మాన్ని, గాంధీని నమ్ముతున్న శ్రీరాములుగారేనా యాయన? సత్యం ఆయనకు సమస్కరించాడు.

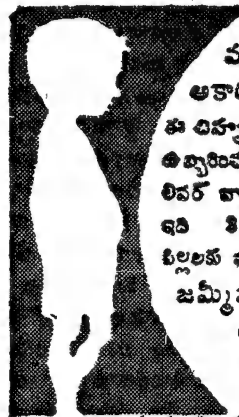
“పోనీండి. మానవత్వమంతా యింకా పోనీండి.” ఇంతటికి యిక ఆపమన్నాడు, అక్కడ నిలుచున్న పోలీసు.

“ఏమోనోయ్ సత్యం! నాకు జీవితమంటే అసహ్యం కలుగుతున్నది. మా అమ్మగారు

కాటికి కాళ్ళజాచి కూర్చున్నది. ఇవా రేపో అంటున్నది. నీతి ఎప్పుడై చెప్పానా, ఆమెకు తిండి తిప్పలూ, మ మూకూ అమరటంలేదని?”

సత్యం కళ్ళనిండా నీరుకమ్మింది. కిలింగం నిశ్చేష్టుడై ఆ మాటలు విన్నా దేశభక్తుడు! బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదా యెదిరించిన ఆనాటి దేశభక్తుడు! మాత్రం? నీకి తన యశవనకాలాన్ని సమర్పించి రాజకీయ బాధితుడు! తన జీవితం మూడవభాగం కారాగాల్లోనే గడిపిన కయోగి! శ్రీరాములుగారు!!

“మాకు చెప్పదగిన పెద్దలు. మీరుగూ వెనుకంజవేస్తే యింకేముంది? పోనీండి. లోకం, యీ దానవ సమాజం అంతా నాశనం కానీండి. మీరు కిందటిసారి కిచ్చిన పుస్తకం రెండుసార్లు చదివాను. దుఃఖాన్నుండి కొత్త సమాజం, కో మానవులూ పుడతారని వ్రాశాడు. నిజం. అదే తథ్యం. శ్రీరాములుగారిండి పెట్టలేని లోకం ఏం లోకం?” సత్యం బిగువుగా, కంతమంతా పుబుకుతూ, ధాటిగా ఈ మాటలన్నాడు. సత్యం కల్లంవేసిన యీ కోపాన్ని యిదివఱకొటిలింగం గూడా చూడలేదు. పోలీసువచ్చి సత్యాన్ని లోపలకు పెట్టా! వెళ్ళేటప్పుడు, కోటిలింగం పుత్తరింతాకి—“యింటిద్వార జాగ్రత్తగా చూకుంటూండు బావా!” అని మరలా! బయటకు మళ్ళినప్పుడు, కోటిలింగా దారి కనపడలేదు. “ఈ లోకాన్ని నే-

మి పాపాయి చిరాకుపడుట

మాటిమాటికి కోపగించుట

అకారణముగా విద్వంసు

కు దివ్యముదా కలిగి కడుపు

తివర్ వ్యాధిగా ఉండవచ్చును

ఇది కి హువర్వారాలలోపు

కిల్లట వచ్చుట సహజము.

జమ్మివారి

లివర్ క్యూర్

లివర్ & స్లిమిమవ్యధల

వివారము, దిశ్యము

తప్పదు మాత్రం దూపింట్ లిచ్చిస్తున్నది.

జమ్మి వెంకటరమణయ్య & వన్స్.

జమ్మి తిల్లింగ్స్ మైలాపూరు, మద్రాసు - 4.

కాఫీ: కోడగంటివారిపేరి, విజయనగరం పిల్లి,

తెలియ ఇతర స్థలములలో

అ జం తా

స గి రి యా (సింహళం)

ప్రాచీన చిత్రకళలో రాజకుమార్తెలు

సమానాలు : ఏలూరి నాగభూషణం, చెన్న పల్లిపాలెం, (నెల్లూరు జిల్లా)

❖ వీ రు లూ, వా ర సు లూ ❖

గను. నేను గుడ్డివాణ్ణి నాకు తెలియని సంకతులన్నీ అంత విఘ్నంగా సత్యం, శ్రీరాములుగారు మాట్లాడుకొన్నారీ. నేను మానవుల్ని తెలుసుకోలేదు నేను గుడ్డి వాణ్ణి" అనుకొన్నాడు. దారిలో పిరికిగా శ్రీరాములుగారిని స్పృశించబోయినాడు. శ్రీరాములుగారు వెనకకు చూచి—“పిచ్చి వాడా!” అని అతని పిపు తిట్టారు.

* * *

ఇంటికి వెళ్ళగానే మొదట, అమరయ్య మామ భద్రాద్రిమంచి, రామానుజయ్య తాతతోపాటు తిరిగి వచ్చాడేమోనని చూడ బోయాడు. కాని రారేదు. అక్కడనుండి రామానుజయ్య తాత మరం గదికి వెళ్ళి, తన బొడ్డో భద్రునిగా దాచుకొన్న తాళం చెవితో తలుపు తెరిచి లోపల కాలు దెట్టాడు. అంతా దుమ్ముగా వున్నది. తాత తాంబూర, ఇంకోమూల పాతకుండి బకటి మాత్రమే ఆ గదిలో యింకా మిగిలివున్న

వస్తువులు. కోటిలింగాని కెందుకో భయం వేసింది. తాత యానుష్య అన్న మాటలు అతి రహస్య గర్భితమైనవని తిరిగి తోచింది. పోనీ, శ్రీరాములుగారిని అడుగుదామా? అని తలపోశాడు. కాని ధైర్యం చాలలేదు. ఏమని అడగటం ఆసలు? తనకు ఒక్క మాటగూడా పెగిలిరాదు. రామానుజయ్య తాత తిరిగివస్తాడా? ఎందుకురాదు? మరి అతని ఫిడ్డోలుమాట లేచిపో? కోటిలింగానికి ఆ గదిలో బంటరితనం భరించలేని దియింది. గోడమీదబట్టి, జేల్లాడే సాలీకు, తాంబూరకుంక, పగిలి కిందబడిన మట్టి ప్రమిద తన అంతరాత్మలో దూర తనను, తననున్నను, తన భవ్యత్వను పరిక్షిస్తున్నట్లుగా తోచింది. ఎందుకుతోచింది? అతనికి రామానుజయ్య వస్తువుల్ని తాకి కళ్ళకడ్డుకోవాలని అంతరాంతరాలనుండి వెల్లువై ఉన్న గంతుచ్చింది. అతను వ చి కి పోయాడు వజుకుతూన్న చేతులతోనే తాంబూర కద

లించాడు. దానికింద రామానుజయ్య తన కెన్నోసార్లు చూచి వినిపించిన “కాలజ్ఞాన గ్రంథం” వున్నది కళ్ళ కడ్డుకొన్నాడు. తంబూర పైకెత్తిబోయాడు. కాని అది ఆ అస్థిర మాస్తాలలో నిలవలేదు భూపతనమై పడిముక్కలైపోయింది కోటిలింగాం చూరూత్తుగా పెద్దకేకవేసి ఆ గదినుండి బయటకు పరుగెత్తాడు. కాళ్ళు, మృదయం, తల విఘడియనుండి విఘడియకు ఉధృతమైన వేగంతో చలించి కదిలిపోతున్న వని గ్రహించాడు తలుపుకు తిరిగి తాళం గూడా వేయకుండానే యింటికి ఎల్లాగో చేరాడు.

“ఎందు కట్టా వణికిపోన్నావో?” అంది తాయారమ్మ

కోటిలింగాం ఆమె కళ్ళల్లోకి నూటిగా, గూసి, “నాకు కొంచెం గంజివుంటే పొయ్యి” అని మాత్రం అనగలిగాడు.

8

అర్ధరాత్రివేళ వరండాలో పడుకొన్న తాయారమ్మయింట్లో పెద్ద కేబుం విని లేచింది. వరండాలో కోటిలింగాం లేడు.

మధురస్మృతి (అజంతా)

కథానా : వీలూరి నాగభూషణం, చెప్పిపట్టిపాలెం, (నెల్లూరు జిల్లా).

లోపల గుడ్డి తిరిసనాయలుబుడ్డి వెలుగు తున్నది తామరమ్మకు భయంవేసి కేక వేయబోయింది కాని పిల్లలులేచి ఏడు ప్రాశస్త్యమైన చతుర్ముఖ ధైర్యం తెచ్చి కొని, దిగ్గరగా వేసివున్న తలుపులు తెరుచు కొని లోపలకు అడుగుపెట్టింది శబ్దం చేస్తున్నది కోటిలింగమే. అతను మగ్గంసుంటలో మామనివున్నాడు గట్టు మీద దీపంవున్నది అతనిచేతిలో కట్టెలు చీల్చి పెద్ద మొద్దుకత్తి వున్నది. మగ్గం (55 వ-పేజీ చూడండి)

జీవల బిల్బు

“ఒడినా! నాలుగు వంకాయలున్నాయిటమ్మా? అర్థంతరంగా ఒక చుట్టం దిగాడీవేళే... సాయంత్రానికి గానీ ఆయనగారు రారు... ఎవరింటి కెల్లినా అయ్యవార్లంగారి పట్టిలేగదా! ఉత్త నిప్పుచ్చ మొహం... మనిల్లో తప్ప అంతా ముందరే మొండిచెయ్యి చూపించేస్తారు!” అంటూ వచ్చింది ఎవరింటి వెంకాయమ్మ గారు.

“ఏమిటో, ఒడినా! కరువుకాలం గదా! కాల్క్షేపం చెయ్యాలిగానీ మరి...” అని మందలించింది మాణిక్యమ్మగారు.

“అయినా, ఏమిటి! మరీ అంత మోటు తనమా? మొన్న పిల్లి పాలు త్రాగేసింది గదా అని వెనకబడినా రింటికి మజ్జిగకెడితే, వాళ్ళమ్మాయి ‘ఒక్క పూటకి మజ్జిగ లేక పోతే యేం! మరణిస్తారా!’ అనడిగింది. మళ్ళీ గుమ్మం లోక్కమనుందా చెప్తా? అవసరం గనుకనూ... పాడిగలవాళ్ళు గదా ననిగానీ... లేకపోతే చస్తే అడుగుతామటమ్మా? మ్రగ్గి మాడిపోవలసిందే గానీ! పాడికి దిస్తితగులుతుందని ఎవరికి ఇంత మజ్జిగచుక్కైనా పొయ్యిర మోయ్! అంతా కుడితిత్తాల్లో పోసుకుంటారు గానీ చంటిపిల్లకైనా ఇన్నిచుక్కలు పొయ్యిరు. కల్పవృక్షంలాంటి మీరు కనిక రించబట్టి గానీ?...”

“ఏమిటో ఒడినా! కలిగితే కాసిన్ని పొయ్యిటానికి కాయ! ఇవిగో వంకాయలు... పెరుక్క గిన్నె తెచ్చుకోలేదూ! పోనీగానీ... మళ్ళీ గిన్నెమాత్రం వెంటనే పంపే?”

“అయ్యో! ఎంతమాటన్నావు? అని అమ్మతవామ్మ లాలాపించి నెమ్మదిగా నడిచింది. వెంకాయమ్మ!”

వెంకాయమ్మగార్ని సాగవం పాలని సావిట్లో కళ్ళేటప్పటికి గుమ్మంలో గుట్ట బృండ్లి చప్పుడైంది. తెరిచిన తలుపు తెరిచి నట్లే ఉంచేసి వచ్చినచుట్టాల్ని ఆహ్వానించింది. బండిదిగి “ఏమమ్మాయి, ఉత్తయ్యో! జ్ఞాపకమున్నామా?” అని పలక రించాడు అతిథి.

“ఏమిటోయ్, ఇలా దిగావ్! ఇంటి దగ్గరంతా త్రేమమేనా” అని కుశల ప్రశ్న వేసింది మాణిక్యమ్మగారు.

“అదిగో, అమ్మా, అక్కయ్యా అందరూ దిగారు.”

“ఏరి? ఏమిటి విశేషం? ఎన్నడు రాని వారు...”

“రాకేం? యేం ఎప్పుడూ వస్తూనే ఉన్నాం... నువ్వే ఎప్పుడూ కూపక మండుకంలా కదలవు గానీ. అమ్మకి అజీర్తం, అక్కకి కడుపు నొప్పిట ఆస్పత్రిలో జాయిన్ చేద్దామని...”

ఇంతట్లోకే ఆడబడుచు తోటికోడలు రాజమ్మగారు, అవిడ అమ్మాయి అలివేలు అడుగుపెట్టారు. అందరినీ ఆనందంతో ఆహ్వానించింది మాణిక్యమ్మగారు. భోజనాలుచేసి తాంబూలాల నమలతూ కాల త్రేపానికి ఉపక్రమించారు. బంధువులు.

“ఏమిటండీ ఒడినగారు! అమ్మాయికి నుస్తీ ఏమిటి?”

“కావరానికివెల్లి పడేలేందా, కడుపుని నాలుక్కాయలు కాయకపోతే మా నె కడుపునొప్పి పట్టుకుందమ్మా. ఆమాయ కడుపునొప్పితే కన్నా మిన్ను ఎరవుందా గిజగిజ లాడిపోతుంది బిడ్డ. ఆస్పత్రిలో చేర్చి ఆపరేషన్ చేయించాలని నీసుకు

వచ్చాను. చేబోలుకి కాస్త చేరువగదా. అని మనవాళ్ళున్నార గదా అని ఇక్కడే చేయించాలనుకుంటున్నాను. రెండు నెలలుండాలాయె ఏ సత్రం ఏర్పాటు చేసుకోవాలో చెప్పండి...”

“అయ్యో! ఎంతమాటన్నారు!! ఏం పట్టుకుపోతాం చెప్పండి వదివగదూ! మీ ఎత్తునం పోసినా మీరు మాయింటి కెందు కొస్తారు చెప్పండి! ఈ నెలలో మా అమ్మాయికి పెళ్ళి చెయ్యాలనుకుంటున్నాము కూడానూ. మీరుగూడా ఉండి ముద్దా ముచ్చటా చూసి మాకు సహాయపడగలరు గదా అని సంతోషిస్తున్నాను.”

“మీ ఆదరాభిమానాలుండాలి గానీ దాని కేమిటి!”

ఇంతట్లోకే “పిన్నీ! పిన్నీ!!” అని పంతులు పిలిచాడు.

“ఏమిటోయ్; పంతులూ! తిండి తిప్పలూ లేకుండా అడే తిరుగుడా చెప్ప! గంట రెండైంది. కడుపుమాడు ఎలా అప్పుడంటే అంటుకుపోయిందోనూ! కోడికూతకి బయలుదేరావు. అపరాధం తిరిగినా ఆహారం లేకుండా ఏం తిరుగుడు?” అని ఆడరించింది మాణిక్యమ్మగారు.

“జేను పిన్నీ! ఎంత తిరిగినా అంతు లేకుండా ఉంది ఈ ఉద్యోగసమస్య. స్కూలు ఫైనలు ప్యాసై అప్పుడే విడదేయింది.

...శని నెత్తివీడ తంతుంలే?...భాగ్య వంతుల్ని పాడుచేసిన వాళ్ళూ నిర్భాగ్యుల్ని బాగుచేసే వాళ్ళుంటారా ఈ ప్రపంచంలో... ఈ ఉద్యోగం కోసరం ఈ వేళటికి ఈ ఊరాచ్చి ఆర్పిలైంది. కానీ... ఎక్కడా...

ఖాళీలు లేవనే కబురు. ఆఖరుకి బస్సు కండక్టరుఉద్యోగానికి బయలుదేరాను.

మాడునెలనుంచీ వెట్టిచాకిరీచేసి... పట్టరానివాళ్ళ కాళ్ళు పట్టుకుని... పెళ్ళాం పుస్తై అమ్మిల్లె నెస్సు తేప్పించుకుంటే... బ్రాహ్మణుల కివ్వమన్నారు. ఆఖరికి అధికారిచుట్టూ తిరగా తిరగా ఇరవైరోజుల నుంచీ తిప్పితిప్పి ఈవేళ డిపాజిట్ నూట యాభై రూపాయలు ముందేవరుకెడితే వాళ్ళకిస్తానని వాగ్దానం చేశాడు. రేపు మధ్యాహ్నం పన్నెండుగంటలలోపుగా ఎవరు ముందరకెడితే వాళ్ళదే ఛాన్సుట. ఇంటికి వెళ్ళదానికికూడా వ్యవధిలేదు. వెళ్ళినా... వెంటనే డిబ్బు దొరుకుతుందని నమ్మకమేమిటి? ... ఇప్పటికే నాన్నకి ఊరంతా అప్పు. ఇంకెలా అప్పు పుడుతుంది? దొరక్క దొరక్క ఆ కాస్త... అంత గొప్ప ఉద్యోగం దొలుకులే దానికైనా కక్కుర్తి పడదానికి చారిత్రక పోతూంది. తెల్లవారే తన్నుకుపోదామని గద్దెలా కనిపెట్టుకు కూర్చున్నారు. డిబ్బు కోసరం భగీరథప్రయత్నాలు సాగిస్తు

Your guide in darkness

ఎస్ట్రెలా బ్యాటరీలు

NAS

32

న్నాడు. దర్శిద్దేశానికి దాహం ఎక్కువై పోయి దాసుల్ని దహనం చేసేస్తోంది. ఉద్యోగానికి ముందర లంచం యాభై, తర్వాత డిపాజిట్ నూటయ్యైదై. మిమ్మల్ని కాళ్ళు పట్టుకోవడం తప్ప నాకు పోగేతలేదు. ఆ కాస్త పుణ్యంకట్టుకుని మమ్మల్ని దరించావా?...నీ పేరు చెప్పకుంటాం. ఒక ఇల్లు నిలబెట్టినదాన వాతావు....." అని దీనాలాపాలు ఆలపించాడు. మాణిక్యస్థుల గారి జ్ఞాతి పంతులు. "నాయనా పెద్ద నాన్న గార్లు డగ్ లేకపోయావా?"

"చిటి పెళ్ళి తలపెట్టుకున్నారు గదాని సిగ్గేస్తోంది పిన్నీ! ఇప్పటికీ ఉద్యోగం వంతో విదారుసార్లు విదారు వందలు తగ తేశాను...ఏ మొహం పెట్టు కడగనూ...?"

"అయినా పెద్దనాన్న గారు ఎల్లండి చాకొ రారు...సరేకానీ...ఇదిగో ఈ జిగి నీ గొలుసు తాకట్టు పెట్టి రెండువందలు తెచ్చుకో... పెద్దనాన్న గారు వచ్చాక అడిగి యిస్తాను, విడిసిందేవు గాని..." అని అరు కాసుల జిగి నీ గొలుసు పంతులికి అర్పించింది మాణిక్యస్థుల గారు.

"పిన్నీ! నీ ఋణం తీర్చుకోలేనమ్మా నా చర్యం చెప్పలు కుట్టియిచ్చినా! నా మొదటి జీతం నీకే బహుమతి...నువ్వు చూ పాలిటి కామధేనువు. మా కులవెల్పుచి. ఈసారి మాకు అమ్మాయి పుడితే నీపే రెట్టు కుంటాను" అని కళ్ళనీళ్ళతో కాళ్ళుపట్టు కుని నీతివాక్యాలతో నిష్క్రమించాడు నిర్మలామాటంగా పంతులు భోంచేసి.

బాపిరాజు గారు ప్రసిద్ధి కెక్కిన ప్లీడరు ఆ ఊళ్ళో. పితృత్వం పిసరం త్రేనా లేకపో యినా ప్రాక్టీసు బాగుండడంవల్ల భాగ్య వంతుడు కాగలిగాడు. అయిన పెద్ద కుటుం బీకుడు కాకపోయినా భాగ్యవంతుడవడం వల్ల, బంధువర్గముంటే బాగ్యత నెత్తిన పెట్టు కోవడంవల్ల బంధువర్గాని కెక్కడా ఎడబా టంటూ ఉండేదికాదు. అన్నపూర్ణ సత్రం లాగ ఎప్పుడూ గడప ఎక్కెవారికి దిశ వారికి ఎడతెరిపి లేకపోయేది.

వారాల బ్రాహ్మణ కెక్కడా నాగా ఉండేదికాదు. బీదవిద్యార్థులకి జీతాలు కలు వారు. బాపిరాజుగారి ఆర్డరికి మాణిక్యస్థుల గారి చాకిరికి చుట్టలరాకకి విసులు విరా మము ఉండేదికాదు. ధర్మసత్రంలాగ భవ సత్రంలాగ భవవంతులు, దమ్మిడి లేనివారూ, ఉద్యోగాలకోసరం వచ్చేవారూ, పెళ్ళిళ్ళ విషయమై వచ్చేవాళ్ళూ, రోగాలకొచ్చే వారూ, చదువుల కొచ్చేవాళ్ళూ అందరూ కనబడేవారూ. వంటవాళ్ళు వడ్డిస్తూవుంటే మద్రపోవేతంగా పంచభక్త్య పర మాన్నాలు భుజిస్తూ, నిరంతరం నిష్కవినాద

మరుగుతూన్న నీళ్ళతో అభ్యంగన పన్నా లాచరిస్తూ, హంసతూలికా తల్పంమీద శయనించి ఆనందిస్తూ అవసరాలు గడుపు కునేవారు.

అయిన ఏకైక పుత్రిక చిటి పెళ్ళి నెల్లా శృంగి ముందునుంచి నిలవయ్యారు చుట్టాలు. ఇల్లు క్రిక్కిసలాడుతూ, బంధువులతోటి, చుట్టలతోటి కిక్కిరిలాడుతూంది. ఆనం దంతో అతి వైభవంగా పెళ్ళి జరిగింది. శీతాకాల్యాణంలాగ వీధికి పందిలేసి విస్తళ్ళు కట్టారు. ఆరు గ్రామాలనుంచి బ్రాహ్మణ వర్గం, ఘనావ్యాలు, పనసలు చదువు కుంటూ, కుండలా లాడించుకుంటూ, శాలువ లెగదోసుకుంటూ, ముక్కుపాడుం పీల్చుకుంటూ, చేతికట్ట లాడించుకుంటూ, విభూతి పట్టిలుతీర్చి, బిళ్ళగోచీ లమర్చి, గుండెలనిండా గంధపుపూతలు పెట్టి, దుద్రా త్తులు గుండెలమీద నాట్యం చేస్తూండగా, తాటాకువిసవకట్టలతో విసురుకుంటూ తంబూలాలు నమలుకుంటూ, ముక్కు మాటలాడుకుంటూ బయలుదేరివచ్చి కల్యాణ మండపం అలంకరించారు. ఎవరికి దొరికిన సరకు వాళ్ళు తీసుకుపోతున్నార.

వచ్చిన చుట్టలంతా సుమారు నెల్లాళ్ళకు

వైగా మేసి పట్టుపుటాలు ధరించి పి వంటలతో సహా తిని వీరిల్లు గుల్ల చేసి కదిలారు; అక్షంతలు వారి నెత్తిమీద చుట్టాలకి చుట్టలందలేదని, బంధువులకి తెలిసేదని, ఇరుగు పొరుగువారికి పిలుపు లేదని కుళ్ళుచూటలాడారు. ఎవళ్ళకం పెత్తనం వాళ్ళు చెలాయించారు. "చుల్లంతా ఎందుకలా చేరదీస్తాడు? పోత తినిపాయ్యే చుట్టాలేగానీ అక్కరకొ వాళ్ళెవరేనా ఉన్నారో ఉన్నన్నా ఒక్కొక్కరుండా విరజిమ్ముకోవడం, తిరా కాళ్ళుచాచుకు కూర్చుంటే ఎవరుద్దరిస్తా కాస్త పనకాముందూ చూసుకోవాలి" బాపిరాజుగారి మేనమామ గొంతుక బ్ర చేసుకున్నా, అది అరణ్యగోదనమయి, అనూయాపరులానం దించకపోయి ఆత్మబంధువులు అక్షంతలు జల్లి కార్యం నిరామాటంగా నిర్వర్తించా పెళ్ళికొల్లిన పెద్దలంతా ఆ నెల్లా పెళ్ళిలిగురించే ప్రస్తావన చేశారు.

"మాణిక్యస్థుల గారు మహా యిల్లాలు నమ్మ్య."

"మహా యిల్లాలేమిటి! మణిపూసలా (55 వ-పేజీ చూడండి)

జలుబు?

WILL NOT UPSET THE STOMACH

FOR HEADACHE, COOLS, FEVER, TOOTHACHE, MUSCULAR PAIN & BRUISING

ANAGIN

TRADE MARK REGISTERED

TABLETS

EACH CONTAINING QUININE & ACETYL SALICYLIC ACID 3 gr.

CONTENTS: 12 TABLETS

Manufactured by GEOFFREY MANNERS & COMPANY LIMITED, Agents, House, Druggists, Bombay.

Whitehall Pharmaceutical Company, New York, U.S.A.

DOES NOT HARM THE HEART

త్వరితంగ అనాసిన్ తీసుకోండి

2 బిళ్ళలుగల ప్యాకెట్ మరియు 32 బిళ్ళలుగల దణ్ణాలందు.

బాధ, తలనొప్పి, జలుబు, మరియు జ్వరంనుండి తక్షణం నివారణపొందుటకు

23-12-53

ఇప్పుడు
మీకు
శక్తి వున్నప్పుడే

మీ దేశ భవిష్యదభవ్యభృత సోపానాలు నిర్మించండి

ఈ ఉత్సాహ (మీదే మీదే), విశ్వాన్ని
మీ శక్తిని పెట్టుకుని పట్టి, మీ శాస్త్రీయ
అధికారాలను విస్తరించండి. మీ పట్టుద
కొత్త, ఆధునికీకరణ ప్రయత్నాల
మీదే ఉన్నది. అభివృద్ధి, రవాణా, ప్రశాసన,
ఆరోగ్య, విద్య, పరిశ్రమ, ఇంజనీరింగ్, ఇంజనీరింగ్,
మీదే ఉన్నది. మీదే ఉన్నది ప్రశాసన విభాగం
అభివృద్ధి.

అలాంటివి చేస్తే, మీరు నిజంగా
భవిష్యత్తును మీ పరిశ్రమలలో
మీదే ఉన్నది. అభివృద్ధి, రవాణా,
ప్రశాసన, ఆరోగ్య, విద్య, పరిశ్రమ,
ఇంజనీరింగ్, ఇంజనీరింగ్, మీదే ఉన్నది.
మీదే ఉన్నది.

సుభిక్షమైన కాలానికై
పట్టుబడి పనులు చేసుకోండి

ఈ దేశం మీదే ఉన్నది. మీదే ఉన్నది. మీదే ఉన్నది.
మీదే ఉన్నది. మీదే ఉన్నది. మీదే ఉన్నది.

పట్టుబడి పనులు చేసుకోండి

పది-సంవత్సరాల
టైజర్ సేవించండి
డిప్లొమ్యాలో

ఇండియా విశ్వవిద్యాలయ ప్రకటనకు తోడ్పడండి

ఈ దేశం మీదే ఉన్నది. మీదే ఉన్నది. మీదే ఉన్నది.
మీదే ఉన్నది. మీదే ఉన్నది. మీదే ఉన్నది.

విజ్ఞానవిధులు

"డాక్టర్"

165. కొలంబస్ గొప్ప తనము

"ప్రాచీన భారతీయులు హిందూ మహా సముద్రములోని జావా, బాలీ వంటి ద్వీపములను కనిపెట్టి ఆ దేశీయులతో నాకా వర్తకము చేసినారుగదా, మరి ఇటలీ దేశీయుడైన కొలంబస్ సుమారు ఎనిమిది వందల సంవత్సరాల తర్వాత అమెరికాను కనుక్కున్నాడని అతని కెందుకూ అంత గొప్పతనము ఆగోపిస్తున్నారా?" అని ప్రశ్న.

అవును. క్రీస్తుశకము ఆరవశతాబ్దములో కలింగ దేశమునుండి విజయుడు వైస్య సన్నాహముతో ఓడలమీద సింహళద్వీపమును

జయించబోయి కృతకృత్యుడైనాడు. కలింగులు జావాద్వీపమును జయించి అందులోని పర్యత శిఖరానికి 'గాలుంగ గంగు' అని క్రీ. శ. 1077 లో రాజ్యాభిషిక్తుడైన గాంగరాజు చేరు పెట్టినారు. క్రీ. శ.

నాలుగో శతాబ్దములో తెలుగు దేశము వేలిన యజ్ఞశ్రీ శాతకర్ణిని చీనా చరిత్రకారులు 'యజ్ఞాయ్' అని పేర్కొన్నారు. ఫాహియాన్ సింహళములో ఓడ నెక్కి చీనాకు తిరుగు ప్రయాణము చేసినాడు. నాడు భారతీయులూ ప్రాచ్య దేశీయులూ నాకాయానములో పాశ్చాత్యులకు తీసి పోలేరు.

కొలంబస్ గొప్పతనము నాకాయాత్రలోనూ కాదు, ఇదివరకు తెలియని కొత్త దేశాన్ని కనుక్కున్నాడనీ కాదు. అతని రోజుల లో పాశ్చాత్యదేశాల వర్తకులు భారతదేశముతోనూ, చీనాదేశముతోనూ నాకావర్తకము చేసేవారు. వర్తకమనగా నే సరుకులూ, వాటి రవానా, వాటి భద్రత, ఇవన్నీ అవసరము. సూయజ్ దగ్గరా, మగ్గి ఆసియాలోనూ పాశ్చాత్యుల బిడారుకు ఏదో అల్లరి ఆటంకము కలుగుతూండేవి. నేలమార్గాన్ని విడిచి సముద్ర మార్గాన్న భారతదేశానికి దారి కనిపెట్టిన వాస్తోడగానూ ఈ నష్టము కలగకుండా చేశాడు గాని, యూరప్ నించి ఆఫ్రికా అంతా 'అనావాదిత్యో బ్రహ్మ' అన్నట్లుగా చుట్టిరావడమువల్ల అనవసరపు కర్బుతగులుకునేది. కొలంబస్ ఈ నష్టము లేకుండా చేయాలని ఆలోచించాడు. ఆ రోజులలో కొత్తగా 'భూమి గుండ్రముగా ఉన్నదని' కనిపెట్టెరు. కొలంబస్ ఆలోచించాడు: 'భూమి గుండ్రముగా వుంటే, భూమిని నాకాయానము చేస్తూ చుట్టి రావచ్చునుగదా? అయితే, యూరపు నుంచి తూర్పునకు అంతకాలము ప్రయాణము చేస్తేనేగాని రాని భారతదేశము, యూరపునుంచి పశ్చిమానికి ప్రయాణిస్తే అంతకన్న త్వరగా రావచ్చునుగదా?' అని. ఇలా ఆలోచించి, అడ్డకడలా పడి ఓడ సంపాదించి కైడిలను నావికులుగా తీసుకుని అట్లాంటిక్ సముద్రములో పశ్చిమంగా బయల్దేరాడు. భూమి బల్లపరు

పుగా ఉన్నదనే అపోహ నావికులకు పోలేదు. వల్చి వల్చి, భూమి అంచున దట్టమని ఓడ పడిపోతుందని వారు జడిసి, ఒక నాడు కొలంబస్ ను చంపుదామని కూడా తీర్మానించారు. అతడు పసిగట్టి మరిమాడు రోజులు మాత్రం సాగిపోదామన్నాడు. అదృష్టవశాత్తూ, కొట్టుకువచ్చే రెమ్మలూ, పక్షులూ దీవులలో దీపాలూ కనపడ్డాయి. భూమి గుండ్రంగా వున్నదన్న శాస్త్రనిజానాన్ని ఒకరకంగా నిరూపణచేశాడు కొలంబస్. అజ్ఞాత సముద్రాలలో కొత్త దీవుల్ని కనిపెట్టినందుకు కాదు కొలంబస్ కి సన్మన వాదాలు. శాస్త్రవాదులను ఉపసత్తి కనిపెట్టినందుకు; వైజ్ఞానిక పరిశోధనల పత్యాన్ని నిరూపించినందుకు. (అయితే కొలంబస్ కనిపెటినది భారతదేశము కాదు. అతని సిద్ధాంతము మాత్రమే నిజమైంది గాని కోరిక సఫలము కాలేదు.) ★

చిట్టిప్రశ్నలకు జవాబులు

—అవును. ఒంటెలకున్న మూపురములలోని తిత్తులలో అవి నీటిని నిలవచేసుకుని మూడు నాలుగు రోజులదాకా నీరు త్రాగవక్కరలేకుండా. ప్రయాణము చేయగలవు. ఒక్కొక్కప్పుడు ప్రయాణీకులు నీటియెద్ది వల్ల ప్రాణరక్షణకు ఒంటెలను చంపి ఈ నీటిని త్రాగుటకూడకద్దు. దక్షిణ అమెరికాలోని అరిజోనా ఎడారిలోని కాకాసు ముళ్ళ చెట్లను వరికి, కాండములోని ముద్దను పిసికి గొట్టములతో రసమును పీల్చుకు తాగడముకూడా మామూలే. ఆస్ట్రేలియా యెడారిలో ఒకజాతి కప్పకు పెద్దపెద్ద మూతా శయము లంటాయిట వాటిలో నిర్మలమైన నీరుదాచుకుంటాయట ఆ కప్పలు. అదిమవాసులు ఈ నీటిని తాగి ఒక్కొక్కప్పుడు దాహము తీర్చుకుంటారట.

సిసు టోన్.

శిశువులకు పుష్టినిచ్చు ఆరోగ్యమును కాపాడును

మోడల్ ఫార్మశి

విజయవాడ

—ఓమర్ ఖయామ్ పర్షియాలోని నైషాపూరువాసి. పదకొండవ శతాబ్దము వాడు. దుబాయాలనే చార్యాక సిద్ధాంతపు కవితలేకా బీజగణిత శాస్త్రములో కూడా గంధర్వదనచేశాడు.

—అంతటా పెరిగే ఎక్కువ నిలవైన పంట, పైరు, ఏది? అని అడిగితే 'గడ్డి' అని చెప్పాలి. పెంపుడు జంతువులు చాలా ముట్టుకు గడ్డిమీదే ఆధారపడతాయి. ఇంగ్లాండులో గడ్డిప్రత్యేకము పైరుచేస్తారు. మనము గడ్డిని అసలే పెందక పశువులను కడుపుమాడ్చి చంపుతాము.

—ఉప్పునీళ్ల సరస్సులు సామాన్యంగా ఎడారులలో ఉంటాయి. ఈ సరస్సులలోని నీరు మరి పైకి ఎక్కడికి ప్రవహించదు. ఆ ప్రదేశాలలో వర్షపాతము ఎక్కువగా ఉండకపోవడమువల్ల ఈ సరస్సులలోకి నీరు భారాళంగా ప్రవహించి, వాటిని నింపి, పొద్దిపోదు. ఆ సరస్సులలో చేరే నీరు కొద్ది. కనక ఈ నీటితోపాటు ఆ సరస్సులలో చేరే ఉప్పులు పలదబడడానికి వీలులేదు. ఎండకి నీరు ఆవిరి అయిపోతూంటే ఉప్పు నీరు చిక్కబడుతూంటుంది. కొత్తనీరు కొంతచేరి, మళ్లీ వేసంగిలో ఇగిరిపోతూంటుంది. ఇలాగ జరగా జరగా ఆ నీరు ఉప్పున ఎక్కువౌతుంది.

ఇగిరిపోడము జోరైతే, సరస్సులు ఉప్పువేలి, పొరలుపొరలుగా ఉప్పుగా మారిపోతాయి. మన దేశములో సింధుప్రాంతంలో సైంధవలనము గొరుకుతుండంటారే, ఇలాగ ఏర్పడినదే. నెమ్మదిగా నీరు ఇగరడముచేత ఉప్పున్నటికాలు పెద్దవిగా తయారవడానికి వీలిచ్చింది.

మంచుకొండలలో ఉన్నవన్నీ మంచి నీళ్ళ సరస్సులే, ఎందుచేతనో ఊహించుకొండి?

—'పిల్లలు కథలు చెప్పినప్పుడు ఎందుకు అంత ఆసక్తిగా వింటారా? అంటారా? పిల్లలకిగాని, పెద్దలకిగాని కొత్త అనుభవాలంటే చాలా ఇష్టము. పెద్దలకి ఒక అనుభవము స్వయంగా జరిగితేనేగాని నమ్మకముండదు. పిల్లలకి వింటూంటేనే ఆ విన్న విషయాలు అనుభవములో చేరిపోతూంటాయి. అందుకే వారి కథచెప్తే విశ్రేష్టస్తారు, రాక్షసుడి కథచెప్తే కలవరిస్తారు. కొత్తఅనుభవాల్ని పొందే ఆసక్తి కథలు వినే ఆసక్తి. పెద్దవారయినకొద్దీ అసలు అనుభవాలకి, ఈ కథానుభవాలకి వారా దూరమౌతుంది. వింటే ఎక్కని అనుభవాలు చదివితేనూ, ఇంకా వయసు పెరిగినతర్వాత (రంగస్థలమీద) చూస్తేనూ ఎక్కువతాయి. వాటకం చూచినా అనుభవము అందని వారు బాలకులు కారంటే చాలదు. మాన

వులే కారనాలి.

—కలము చెట్లమీదే నివసించే ప్రాణుల రకాలు దక్షిణ అమెరికా అడవులలో చాలావున్నాయి. వోకల్ని కొమ్మలకి మట్టబెట్టి ప్రేలాడగల కొతులూ పిలులూ, నేలమీద బాగా నడచేతేవు. వాటికొమ్మల చేతులూ కొక్కల్లాగ పని కొస్తాయి! చెట్లమీదే బతికే ఆకుగులూ, ఎరుపందులూ కూడా ఉన్నాయి. చెట్లకప్పులున్నాయి; ఆకులకి వెనకపక్కన బలులలాగు అంటిపెట్టుకుంటాయి. చెట్ల కొమ్మలకి వోక మట్టబెట్టి ఎరకొసము ఊగిసలాడే కొండ చిలువలున్నాయి. పశు మాత్రమే తిని తీవించే గబ్బిలాలూ ఇతర పక్షులూ ఉన్నాయి.

—బావాద్వీపము ఇంగ్లాండు చేల్పా కలిసినంత వుంటుంది.

—అగ్ని పర్వతాలు పర్వతాలుగా ఎందుకుండాలంటారా? అక్కరలేదు కాని విపగులులోనింతో భూగర్భమునుంచి పైకి చిమ్ముబడిన లావాద్రవము అన్నిచైవులా పారి దల్లారి కొండలగా తయారుచేస్తుంది. అంతేగాని కొండలలోనించే అగ్నిద్రవము రావాలన్న నియమము లేదు.

ఆ సరస్సులో చేరే నీరు ఆట్టే లవణములను కరిగించుకోలేదు కొంచెం దూరమే ప్రవహించి సరస్సులో చేరుతుంది కనక. ఇక, ఆ సరస్సులు సులువుగా నిండి, వారి పోవడములో ఆకాసిన్ని ఉప్పులూ తప్పకు పోతూ వుంటాయిగాని చిక్కబడవు.

—తీరని కోరికలను పెంచుకుంటే ఆ కోరికలను గురించిన కలలువస్తాయి. నిండు కడుపుతో పడుకుంటే ఒత్తిడివల్ల తిండికి, దాహానికి సంబంధించిన కలలు రావచ్చును. ఒక్కొక్కప్పుడు ముందు జరగబోయే సంగతులు కలలో రావచ్చును. సామాన్యంగా 'కల' మన ఆశలను కలబోసుకున్నట్లు వస్తాయి. 'కల' మనస్సులోని దృశ్యము కనక అనుభవాలకూడా సామాన్యము భవాలలాగే వుంటాయి. జంతువులకు ఆలోచనలూ ఆశలూ వుంటే కలలు రావచ్చును అన్నా రావుగారూ.

—చంద్రశక్తి మార్వరశ్మియే. చంద్ర బింబముమీద పడి పరావర్తమైనది, అంతే. చంద్రశక్తిని గాజుపట్లకముతో విశ్లేషిస్తే మార్వరశ్మిలో ఉన్న రంగులే, ఆ పాళ్ళలోనే కనబడతాయి. చంద్రకిరణాలు కాంతి తగ్గిపోయిన మార్వరకిరణాలే. చీకటిలో చిమ్మడు గింజల్ని మట్టితో పైలో వాటి పెంచిన చిన్న మొక్కలు పసుపు పచ్చగా తయారౌతాయి. వాటిలో కొన్ని

టిని వెన్నెలలో పెట్టినట్లైతే కొంత పచ్చగా తయారౌతాయి. అంటే Ph Synthesis జరిగిందన్న మాటే కదా?

కే స రి ర త్న త్ర య ము తోద్ర

గర్భాశయ రోగ నివారిణి

శ్రీలకు గలుగు ఋతుకాల. విహార కాలండుట. అకాల విహార, మైల జాగము తక్కువగాను పోవుట. కుసుమ రోగము సంతాన హీనత. రక్తహీనత. మల విద్యము, హఠితాపాతము, కీక నొప్పులు, అరికాళ్లు, అరచేతులు ముంఁ మొదలగు శ్రీ మర్మవ్యాధులను కుదుర్చును తోద్ర శ్రీలపాలిత వరప్రసాదము, కల వృక్షము. కామదేవుడు, కొంగు బంగారము, రత్నబింత యాభరణము, సరా బీష్ట ప్రణయనియతి వాదినవారు పలు వి. ములుగ స్తోత్రము చేయుచున్నారు.

ఆ మృత

రక్త శుద్ధి ద్రావకము

ఇది రక్తహీనత, మలబద్ధము, అర్జము, కీళ్ల నొప్పులు, పోమరితనము మేహవ్రణములు. సుఖనంకటములు, వినశ్రువ, కడుపుతోమంట మొదలగు వ్యాధులను నివారింపి శరీరమునకు శాంతిని ముమునకు తేజస్సును యిచ్చును. ఈ మేలై యోషదమువలన యెందరో యారోగ వంతులై నారు.

ఆ ర్క

స ర్వ జ్వ ర ని వా రి ణి

ఆహార, విహార ఋతుభేద దోషంబు వలన అన్నాశయమునందు క్రిమికూటన చేరి పలువిధములైన జ్వరములు సంపించుచున్నవి. వాతజ్వరము, పిత్తజ్వరవ కఫజ్వరము, సన్నిహితజ్వరము మయితర విషమజ్వరములను, కడుపుబ్బరమును జ్వరగర్భను కుదుర్చును ఈ బొషమును పసిబిడ్డలకుగూడ యవ్వవచ్చును.

కే స రి కు టీ రం

లి మి టె డ్

గాయ పేట : మద్రాసు-14.

తెనుగుజ్జులకు, నైజాముకు విషంబు: శ్రీ సీతారాం జనరల్ స్టోర్ టెజవాడ. పికిందోబాడు.

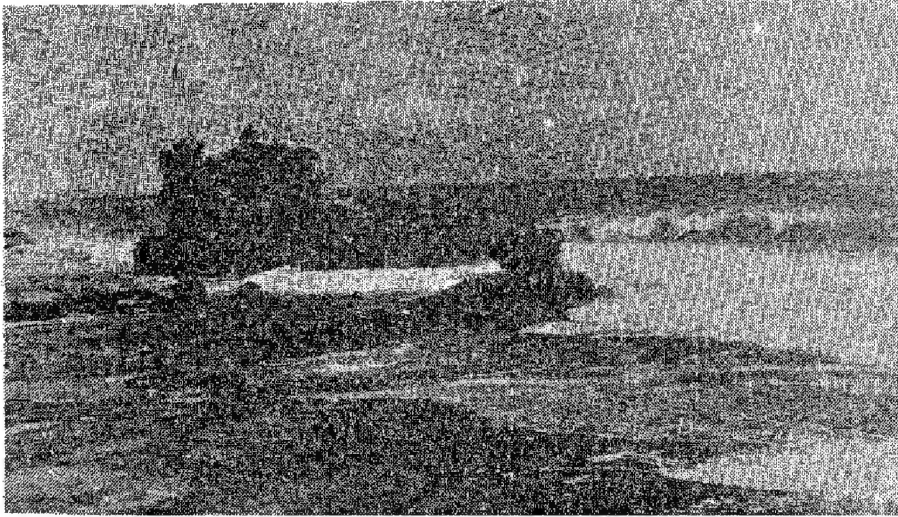
పిశాచాన్ని వారడ్రోలే స్పృశ్యం.

← జావాలోని
మధ్యతరగతి స్త్రీ.

జాలీలో పురుషులు పాల్గొనే స్పృశ్య

బాలీద్వీపంలో
సాలూరు అనేచోట
సముద్రపుటాడ్డున
శివాలయం.

జావా, బాలీ ద్వీపాలు

(హావోల నేకరణ :
దేశిరాజు వెంకటకృష్ణశర్మ;
గుంటూరు.)

క్లుంగ్ కుంగ్ (బాలీద్వీపం) పట్టణానికి సమీపానగల గుహ. ఇందులో
శివపార్వతులు, విఘ్ననాయక, చతుర్ముఖబ్రహ్మం శిల్పాలువున్నాయి,

★ కాగితపు పడవలు ★

శ్రీ గోపి

వర్షాకాలము వరదలు
నిండుగ పారే కాలువలో
కాగితాలతో పడవలు చేసే
రంజ రంజగా వదిలేస్తా!

చిన్న పడవలూ, పెద్ద పడవలూ,
కొయ్య పడవలూ, కోల పడవలూ,
జంటపడవలూ, జోరు పడవలూ,
ఎన్నో రకముల పడవలు చేసే
అన్నీ నీటిలా వదిలేస్తా!

పెద్ద పడవలవి, అమ్మా, నాన్నా,
చిన్న పడవలు మరి, నేనూ, చెల్లీ,
కొయ్య పడవలవి, అక్కా బావా,
అన్ని పడవలూ వికమత్యముగ
ఆడుతు, పాడుతు పోతాయి!

వీధులు దాటి, వాడలు దాటి,
ఊరులు దాటి, ఏరులు దాటి
ఎవరికి తెలియని ప్రదేశాల కవి
అల్లన, మల్లన వడతాయి!

(సిరియల్)

మనిషిలో మనిషి

DR. JEKYLL AND MR. HYDE
R-L-STEVENSON

9

డాక్టరు లాన్సను వివరించిన కథ

జనవరి తొమ్మిదవ తేదీని, అనగా నేటికి నాలుగు రోజులక్రిందట, సాయంకాలపు తపాలా బట్టా డాలో నాకొక రిజిస్టర్డు కవరు వచ్చింది. దానిమీది చిరునామా నా చిరకాలసహోధ్యాయులు సహచరుడు నైన హెన్రీ జెకిల్ దస్తూరిలోఉంది. అది చూడగానే నాకు చాలా ఆశ్చర్యమైంది. ఎందువల్లనంటే మా ఉభయలకూ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాల అలవాటు ఎన్నడూ లేదు. అంతకు క్రిందటిరాత్రియే నేను అతనిని చూచాను. అతనితో కలిసి భోజనం చేశానుకూడా—కనుక రిజిస్టర్డుపోస్టుద్వారా వ్యవహార రీత్యా నాకు యిప్పుడు ఏవిషయమై యీకవరు ఉత్తరం వచ్చియున్నదో నిన్నటి మా సమావేశసంభాషణలను బట్టి ఊహించలేకపోయాను. ఆ ఉత్తరంలోని విషయములు మరింత వింతగా ఉన్నాయి నాకు— ఆ ఉత్తరం యీ క్రిందివిధంగా వుంది—

10 డిసెంబరు 18...ప్రియమిత్రుడవైన లాన్సన్! నాకత్యంత చిరమిత్రులైనవారిలో జేరినవాడవు నీవు— శాస్త్ర చర్చలలో మనకు అప్పుడప్పుడు భేదాభిప్రాయాలు వచ్చియుండినప్పటికీ, మన ఇద్దరి మధ్యనున్న అనురాగాభిమానముమాత్రము చెడినదని ఊహించుటకుతగిన సందర్భము ఏదిన్నీ నామట్టుకునాకు కన్పించడం లేదు. నీవు ఎన్నడైనా నాతో మాట్లాడుతూ, “జెకిల్! నా ప్రాణం, నా మానం, నావివేకం యివన్నీ నీమీదనే ఆధారపడి

వున్నాయి” అని నీవు అన్నట్లయితే, నా అయిశ్వర్యం అంతా నేను నీకోసం త్యాగం చేయజాలనటువంటి రోజుగాని, నీకు సాయంచేయడానికి నా ఎడమచేతిని అర్పించడానికి సిద్ధం కానటువంటి దినంగాని ఎప్పుడూ లేదు. లాన్సన్! నా ప్రాణం, నా మానం, నా వివేకం యివన్నీ యిప్పుడు నీదయకు పాల్పడి ఉన్నాయి. ఈరాత్రి నీవు నాఆశ నిరాశచేస్తే నేను అంతరించిపోయినట్లే అవుతుంది. ఇంత ఉపేక్షాతం నేను వ్రాయడం చూచి, ఏదో అమర్యాదకరమైన కోరికను విన్నవించుకొనబోతున్నానని నీవుఊహిస్తావు. కాని, ఇదంతా పూర్తిగా చదివి బాగా యోచించు.

ఈరాత్రికి నీకుగల యితరవ్యవహారములనుఅన్నింటినీ నిలిపి వాయిదావేసియుంచవలెనని కోరుచున్నాను. మంచంపట్టిన ఒక మహారాజు వద్దకు రావలసినదిగా నీకు పిలుపు వచ్చినప్పటికీ, ఆపనికూడా వాయిదా వేయవలెను. నీకు సొంతబండీ, హాజరుగా గుమ్మోవద్ద ఉంటే నేతప్ప, ఒక కిరాయిబండీని మాట్లాడుకో. మన ఉభయుల సంప్రతింపుల నిమిత్తమై యీ కవరు ఉత్తరమును నీ జేబులో పెట్టుకొని సరాసరి నా యింటికి రావలెను. నా బట్లరైన పూలేకు యివ్వవలసిన ఉత్తరువులన్నీ అతనికి జారీచేశాను. నీ రాక కొరకై ఎదురుచూస్తూ, తాళాలు బాగుచేసేడి ఒక పనివానితోనహా అతడక్కడ వేచిఉంటాడు. అప్పుడు నా కచ్చేరిగది తలుపు తాళం మీరు బలాత్కారంగా తెరుచుకొని లోపలికి రావాలి. నీవు ఒక్కడవు మాత్రమే లోనికి రావాలి. ఎడమచేతివైపున పింగాణీ పూత పూయబడిన “ఇ” అనే అక్షరం గల బీరువాను తెరువవలెను. అది మూయబడిఉన్నట్లయితే, తాళం కూడా పగులగొట్టాలి. నాలుగోసారుగును దానిలో

మూలం : రాబర్ట్ లూయీ స్టీవెన్సన్

అనువాదం : దాసు వామనరావు

మ నిషితో మ నిషి

ఉన్న యావత్తు సరకుతోనహా బయటికి లాగవలెను. పైనుంచి లెక్కిస్తే అది నాలుగోసారుగు. క్రిందనుంచి లెక్కిస్తే అదే మూడోసారుగు— నాకు యిప్పుడు ఉన్నటువంటి ఆవేదనలో, మతిస్థిమితము లేక, నీకు ప్రాయశలసిన వివరములను సరిగ్గా నేను వ్రాయడం లేదేమో అనే దిగులు నన్ను బాధిస్తోంది. నేను పొరబాటుగా వ్రాసినప్పటికీ, ఆ వ్రాయరుసారుగు ఏదో దానిలోని సరకునుబట్టి నీవు గుర్తించవచ్చు. దానిలో కొన్ని చూర్ణాలు, మందునీసా, కాగితాల పుస్తకం కనిస్తాయి. ఈ వ్రాయరుసారుగును ఉన్నది ఉన్నట్లుగా కాపెండిష్చాకునకు నీవెంట నీవు తీసి కొనిపోవాలి.

ఇది నీవు నాకు చేయవలసిన మొదటి నిహాయం. ఇక రెండోనహాయం ఏమిటో మనవిచేస్తా— ఈ ఉత్తరం నీకు చేరినవెంటనే యింటివద్దనుంచి నీవు బయలుదేరినపక్షములో, అర్ధరాత్రికాకపూర్వమే,

అంతకంటే చాలా ముందుగా నీవు నీ స్వగృహానికి చేరుకోవాలి. నీకు ఆమాత్రపు వ్యవధిని కొనరుగా యివ్వడానికి కారణమేమంటే, దురూహ్యమైన అని వార్యమైన ఆటంకాలు ఏవైనా రావచ్చు—అంతే కాదు. తర్వాత జరుగవలసిన కార్యక్రమమునకం తటికీ, నీ యింటినపుకర్లు నిద్రపోతూఉండేవేళ చాలా ఉత్తమమైనది. కనుక, నీవు రోగులను చూచేటటు వంటి గదిలో సరిగ్గా అర్ధరాత్రి న మ యా ని కి హాజరుగా ఉండాలి. నాపేరుతో నీవద్దకు వచ్చేడి మనిషినొకనిని నీచేతితో నీవే స్వయంగా ఆహ్వానించి లోపలికి తీసికొనిపోవాలి— నా కచ్చేరీ గది నుంచి నీవు తెచ్చిన సారుగును అతనిచేతికి యివ్వాలి. అలా చేసినట్లయితే, నీవని నీవు ముగించినవాడవై నాకు నీవు పరిపూర్ణ కృతజ్ఞతాపాత్రుడ వవుతావు. అటుపైన అయిదు నిమిషాలు గడిచినపిమ్మట, ఈ ఏర్పాటులన్నీ ఎంత ప్రాణావసరమైనవో నీకే బోధ

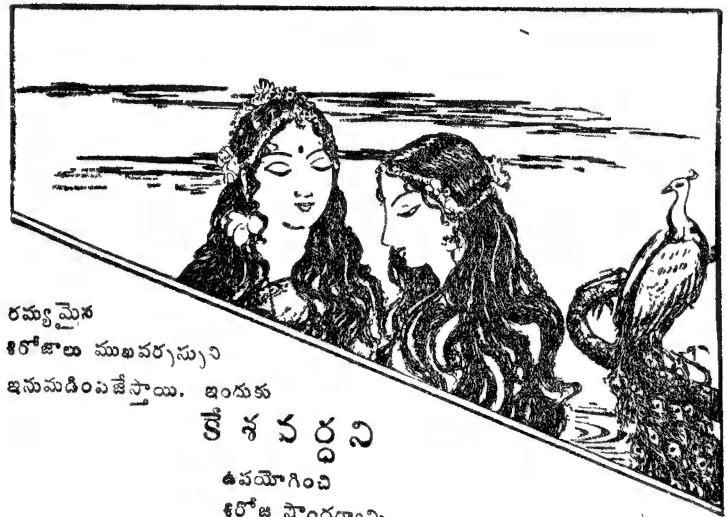
అబలసుధ

శ్రీ కుసుమ వ్యాధులు. ఆకాలి గొప్పపు, ఋతుబద్ధము, ఋతుశూల, ఒడలునొప్పులు, తలనొప్పి, గుండెదడ కాళ్లు లాగుట, మనస్థిమితము లేకపోవుట, విద్రవబట్ట కుండుట, నడుమునొప్పులు, బలహీనత, మలబద్ధము, హిస్టిరియా మొ॥ హరించును. నీసా రు. 3/- వి. పి. రు 1/-

ఇండియన్ మెడికల్ హౌస్ లక్ష్మీ లాకసు రోడ్డు - విజయవాడ-2.

కేశముల సౌందర్యాన్ని మృదికి
కాష్మీర్-కుసుం
 ఇప్పుడైన నూనెలో నానబెట్టుదు
 సుగంధ చంద్రకణ మలామ
సాంటలక్స్
 యరక, గడ్డలు, కాళ్లు, మొటిమలకు
ప్రేమలీలా
 ప్రసిద్ధమైన పునూర్ ఉదవమ్మలు
నంజుగూడు-పండ్లపాడి
 ప్యాకర్ల దారి
 నవ్వుకమైన 60 ఆయుర్వేద ఔషధములు

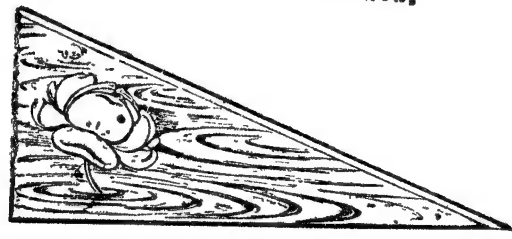
ఎజంట్లు : యు. పి. డి. కేశవరెడ్డి,
 54, బందరుపేట; మద్రాసు-1
 బ్రాంచి : బకింగ్ హాంపేట, విజయవాడ-2.

రమ్యమైన
 కేరొజాలు ముఖవర్ణస్యని
 ఇనుమడింపజేస్తాయి. ఇందుకు

కేశవర్ణని

ఉపయోగించి
 కేరొజ సౌందర్యాన్ని
 పెంపొందించుకొనండి.

కేశవర్ణని ఆ 14; పొంపూ ఆ. 14 అందరు డీలర్లవద్ద లభిస్తాయి
 లేక పోస్ట్ ఇండియా కెమికల్స్, కాన్కణ్ రోడ్ కోయంబత్తూరుకు వ్రాయండి.

పడగలవు. ఇదంతా నీకొక వెర్రివ్యవహారంగా కన్పించి నప్పటికీ, పై చెప్పిన పనులలో ఏదైనా ఒక్కటి నిర్లక్ష్యంచేస్తే, నా బాధకు నీవు కారణభూతుడ వవుతావు — లేదా, నా వివేక విధ్వంసకారణుడ వవుతావు:

నా మనవిని నీవు తృణీకరించవనే నమ్మకం నాకు ఉంది—కాని, అటువంటిది జరుగునేమో అనే భావం తలపుకువచ్చినంతమాత్రంచేతనే నాగుండె జేజారై, నా చేయి గజగజలాడుతోంది — ఊహకం దని ఒకానొక అధోగతిఅవస్థలో ఒక విపరీతప్రవే శంలో యీ సమయమందు నేను ఉన్నానని గ్రహించు. ఈ నాదుస్థితిని ఎంతగా పెంచి ఊహించినా అది అతి శయోక్తి కానేరదు. వేళ తప్పకుండా సకాలంలో నీవు నాకు తోడ్పడినట్లయితే, కథ కంచికి వెళ్లిన దన్నట్లుగా, నా కష్టాలన్నీ మాయమైపోతాయి ప్రియ తముడవైన లాస్యన్ ! నాకీ సహాయంచేసిపెట్టు— రక్షించు.

నీమిత్రుణ్ణి
హెచ్. జే—.

తాజాకలం:—ఈ ఉత్తరం వ్రాసి నేను దీన్ని నీలుచేసినతర్వాత మరొక కొత్త అనుమానభీతి నాకు కలిగింది—ఒక వేళ తపాలా ఆఫీసు వాళ్లే నాకు విఘ్నం కలుగజేయవచ్చు! రేపు ఉదయంవరకూ యీ ఉత్తరం నీచేతికి అందకపోవచ్చు. అట్టినందర్భములో, పగలు నీకెప్పుడు వీలవుతుందో అప్పుడే నే కోరినపని నాకు చేసిపెట్టు. అర్ధరాత్రివేళ నామనిషికోసం ఎదురు చూడాలి— అప్పటికే చాలా కాలాతీతంకావచ్చు— ఆరాత్రి నేను చెప్పినప్రకారంగా ఎవరూ నీవద్దకు రానియడల, హెన్రీ జెకిల్ చూపు లిక లేవని గ్రహించు”

ఈ ఉత్తరం చదివినపిమ్మట నా సహచరునకు పిచ్చి ఎత్తినదని నేను నిశ్చయించుకున్నాను. ఆవిషయం నిస్సంశయంగా నిర్ధారణ అయ్యేవరకు అతడు కోరిన పని నెరవేర్చడం తప్పదనుకున్నాను. ఈ అడివిగొడవ ఉత్తరం నాకు బోధపడడం ఎంత దుర్ఘటమో, ఆ ఉత్తరప్రాధాన్యమును గ్రహించడం కూడా అంత దుర్ఘటంగానే ఉంది— అదిన్నీగాక, ఆవిధమైన వాక్యధోరణిలో నాకు మొఱపెట్టుకుంటూ అతడు

ఉత్తరం వ్రాసికొన్నప్పుడు, దానిని నిరాకరించి త్రోసి వేయడం చాలా జవాబుదారీతోకూడిన పని. అందు వల్ల నేను వెంటనే నామేజాబల్ల వద్దనుంచి లేచి, బండి ఎక్కి సరాసరిగా జెకిల్ యింటికి వెళ్లాను. నాకోసం బట్లరు ఎదురు చూస్తున్నాడు. నాకు చేరినట్లుగానే అదేచాస్తులో బట్లరుకుకూడా ఒక రిజిస్టర్లు కవరు ఉత్తరం చేరింది— అతడు చేయవలసిన పనులు ఆ ఉత్త రంలో వ్రాసి ఉన్నాయి. తాళములు బాగుచేసే వానికోసం, వడ్రంగికోసం వెంటనే కబురు చేశాడు. మేమిద్దరమూ మాట్లాడుకుంటూ ఉండి సమయంలోనే ఆపనివాల్లిద్దరూ హాజరైనారు. మేమందరమూ కలిసి ఆ భవనపు పూర్వ ఖామందైన డాక్టరు డెన్యాన్ తాలూకు శస్త్రచికిత్సశాలలోకి వెళ్లాము. ఆ శాలలో నుంచి (నీకు బాగా తెలిసే ఉంటుంది) జెకిల్ యొక్క సొంతకచ్చేరీగదిలోకి సులభం గా పోవచ్చు — తలుపు చాలా గట్టిది. దాని తాళంకూడా దిట్టంగా ఉంది— తాళాన్ని బలవంతంగా తెరచేపక్షములో అది కొంతవరకు చెడిపోగలదనిన్నీ, తనకు అందులో చాలాశ్రమ ఉన్నదనిన్నీ ముందుగానే ఖండితంగా వడ్రంగి చెప్పాడు. తాళాలపనివాడు చాలా తంటాలు పడి విసుగెత్తి ఉన్నాడు. కాని, యీ తాళాలపనివాడే చేతిలో మంచి పనితనంకలవాడు. రెండుగంటలనేపు అవస్థపడ్డాడు. ఎట్లాగైతేనేం? చిట్టచివరకు తలుపు తెరుచుకుంది. “ఇ” గుర్తుగల బీరువా తాళంవేసి లేదు. అందులోనుంచి కావలసిన సారుగును బయటకులాగి, దానిని చెత్తగడ్డితో నింపి, ఒకటి కాగితం దానికి చుట్టి, దానిని నా వెంటతీసికొని కావెండిమ్ చౌకునకు తిరిగివచ్చాను.

ఇక్కడకు చేరినతర్వాత, దానిలోఉన్న వస్తు సామగ్రిని పరిశీలించడం ప్రారంభించాను. దానిలో ఉన్న చూర్ణములు చాలా శుభ్రంగానే తయారై యున్నాయి. కాని, మందులవాపులో తయారు చేసినంత నాజూకుగా లేవు. కాబట్టి ఆ చూర్ణములను జెకిల్ స్వయంగా తయారుచేశాడని అర్థమవుతోంది. అందులో ఒక చూర్ణపుపొట్లము తాలూకు పైకాగితం తీసి చూశాను. అది తెల్లని స్ఫటికపు ముక్కల వంటి ఘోరం — అనంతరం అందులో సారు గులో ఉన్న నీసాను తనిఖీ చేశాను ఎర్రని

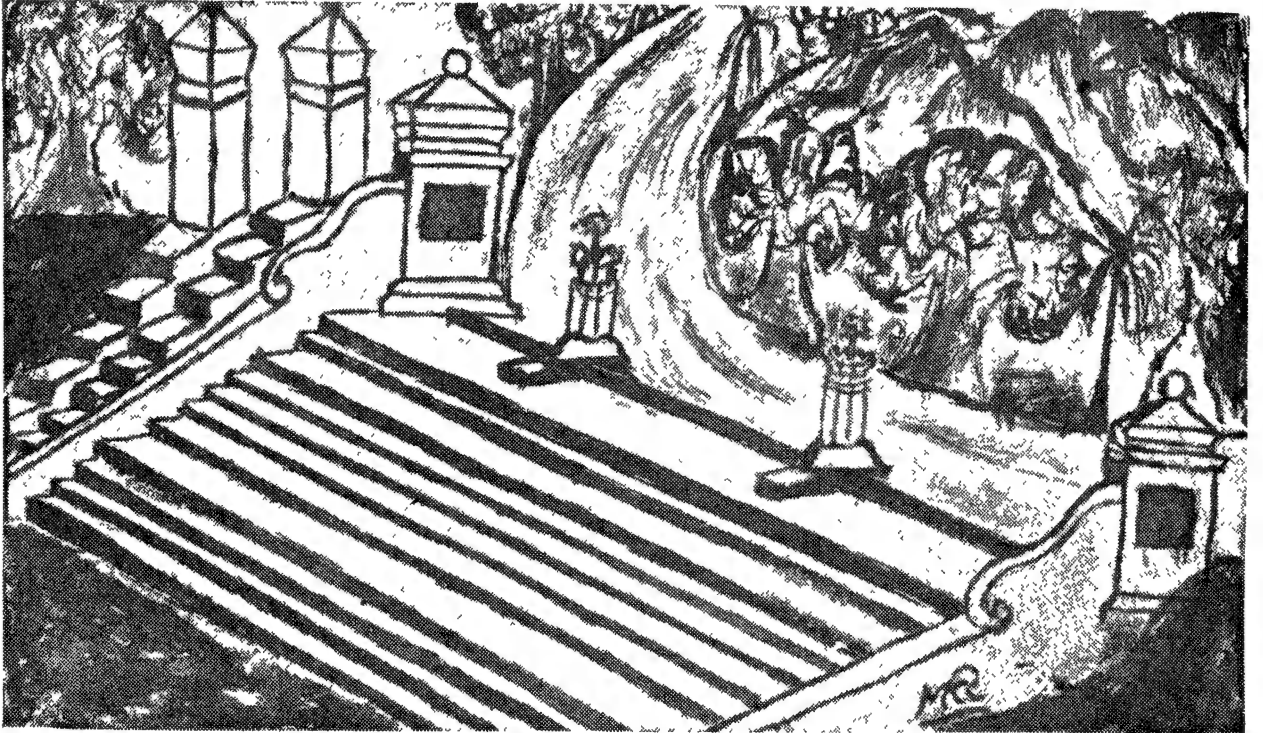

మ ని మి లో మ ని మి

రక్తవర్ణద్రావకం ఒకటి నీసాలో సగానికి ఉంది. వానన చాలా ఘాటుగా ముక్కు మంటపెట్టెట్లుగా ఉంది. బహుశః దానిలో భాస్వరమున్నూ సారా యున్నూ కలిసివుంటాయి— ఇంకా అందులో కలిసిన యితరదనుసులు ఏమిటో నేను ఊహించలేకపోయి నాను. సొరుగులో వున్న పుస్తకం, నోటుబుక్కు వంటిది. దానిలో వగుసగా కొన్ని తేదీల సంఖ్యలు నమోదుచేయబడి ఉన్నాయి. అంతకుతప్ప అందులో ఏమీ వ్రాసిలేదు. ఈ తేదీలనుచూస్తే, చాలాసంవత్సరాల కాలపరిమితికి విస్తరించిన తేదీలుగా ఉన్నాయి కాని, యీ తేదీల నమోదులు నుమారు ఒక సంవత్సరంనుంచీ పుస్తకంలో వ్రాయబడలేదు— కొన్నివందల నమోదులు పరిశీలించిచూస్తే బహుశః ఒక్క అరడజనుసార్లు “డబిల్” (రెండింతలు) అనే మాట కనిపిస్తుంది. ఇటువంటి ముక్తసరిమాట తప్ప ఆ తేదీల ప్రక్కను వ్రాయబడిన విషయమేమీ లేదు. ఆ తేదీల నమోదుల ప్రారంభ భాగంలో ఒకచోట

“పూర్తిగా భగ్నమైంది!” అనేమాట ఆశ్చర్య సూచక గుర్తులతో వ్రాయబడి ఉంది. ఇదంతా పరిశీలించి, చూచిన నాకు దాని అర్థం ఏమిటో తెలిసికోవాలనే కుతూహలం చాలా కలిగింది. కాని, దానిభావ మేమిటో నాకు అంతు చిక్కలేదు. ఈ సొరుగులో ఉన్న వేమిటంటే, ఒక అరఘా, కాగితంలో కట్టిన ఘోరామూ, ఏవో కొన్ని పరిశోధనా ఫలిత సారాంశ ములనివేదిక—ఈ పరిశోధనలవల్ల ప్రత్యక్ష ప్రయోజనం ఏమీ ఉన్నట్లుగాలేదు! జెకిల్ చేసిన శాస్త్రపరిశోధనా ప్రయోగాలు అనేకం అటువంటివే. ఈ వస్తుసామ గ్రులు నాయొంట్లోకి వచ్చిఉండడంవల్ల గుండె చెదరి యున్న నామిత్రుని మానం, ప్రాణం, జ్ఞానం ఏవిధంగా రక్షింపబడిన వస్తుతాయి? అతని నవుకరును ఒక తావుకు తన పనిమీద పంపించుటకు వీలుఉన్నప్పుడు, ఇంకొక తావుకుమాత్రం ఎందుచేత పంపించుటకు సాధ్యంకాదు? అందుకు ఏవో కొన్ని అభ్యంతరాలు ఉంటే ఉండుగాక! ఈ పెద్దమనిషి ఎవ్వరికంటే బడ

కో నే టి గ ట్టు

చిత్రకారుడు :—ఎం. కృష్ణారావు, (15-పం) ఆమదావలన.

కుండ నాయుంటికి రావలసిన అగత్యమేమిటి? ఈవిషయం బోధపడింది. నా నవుకర్లను “వెళ్ళి వడుకోండి” అని యాలన్నీ నేను ఆలోచించిన కొలదీ, మతిచెడిన పంపించివేశాను. కాని, ఆత్మరక్షణకు నేను సిద్ధపడ వ్యాధిగ్రస్తుని లక్షణాలే యివి అని నాకు బాగా (40-వ పేజీ చూడుడు)

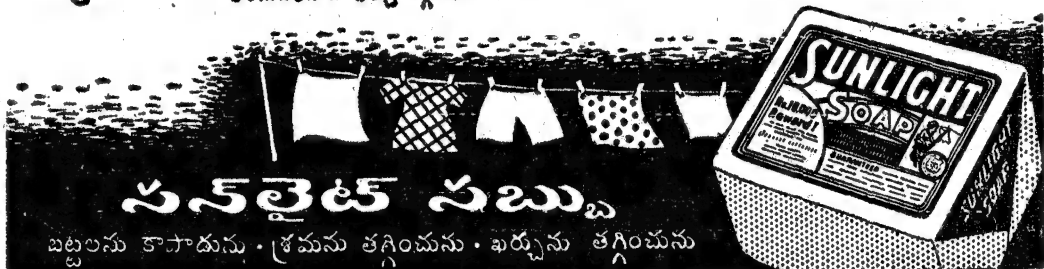
త్వరగా నురగను తెచ్చు సన్లైట్ బాద కుండ తెల్లగాను మరియు ప్రకాశవంతముగాను ఉచుకును

నేను అదృష్టవంతుడను. ఎందుకనగా నా భార్య సన్లైట్ సబ్బుతో నా బట్టలను ఉరికి రక్షించును. పన్లైట్ యొక్క చాల ఎక్కువైన బలవంతము, త్వరగా పనిచేయు వలన బట్టలను నైసమ్యమున నురగ మలినమునంతటిని బట్టలను బాదకుండ పోగొట్టును. ఈ విధముగా నా బట్టలు చాల కాలముండును. అందువలన నా ఖర్చు తగ్గును.

మీరు సన్లైట్ సబ్బుతో బట్టలను సులభముగా ఉరుకుటచే మీరు ఎక్కువ తీరిక ఉంటుంది. పన్లైట్ యొక్క చుట్టైన నురగ మలినమును బయటికి తరిమివేసి రంగు బట్టలను మిక్కిలి ప్రకాశవంతముగా చేయును.

L. 220-K52 TL

పాత గొడుగు

బయట వర్షం జోరుగా పడుతోంది. పేరిశాస్త్రి మూలనున్న పాతగొడుగు బయటికి తీసి, బూజు దులిపి, పురాణశ్రవణానికి రామమందిరం వేపుబయలు చేశాడు.

మందిరంనడవలో ఓమూల తన గొడుగును భద్రం చేసుకుని, అటు తిరిగాడు. తనలాగే పురాణశ్రవణానికి వచ్చిన పెద్దమనుషులు తెచ్చుకున్న రకరకాల గోడుగులు, తలోవేపు - గోడలకి వ్రేలాడేవి - తలుపు చాటునా, గోడమూలనా దాచుకున్న వీలవుపించినై. అందులో తలుపుచాటున గోడకానించి వున్న కొత్త గొడుగు ఎల్లప్పుడూ కాంతిలో నిగనిగలాడుతూ శాస్త్రి గారికళ్లలో జిగేలుమంది.

“ఎంత బాగుంది! - అలాంటిది నాకూ ఒహటుంటే ఎంతబావుంటుంది!” అనుకున్నాడు. కాని, అలాంటిది తనజన్మలో కొనుక్కోలేడు, కనీసం పదిహేను రూపాయలైనా పెట్టండే తనకిఅలాంటిగొడుగురాదు. అంచేత “నాలాటి దర్మిద్రుడికి అలాంటిఅశలు పనికిరావు” అనుకుని, ముందుకి నడిచాడు.

రెండడుగులు వేశాడో లేదో అతగాడి బుర్రలో మెరుపులాంటి ఆలోచన మెరిసింది. అడుగులు వెనక్కి - పడ్డయ్. మళ్ళీ అంతలోనే ఆ ఆలోచన అంత నబలైందిగా తోచలేదు అతనికి “ఛీ!

ఛీ! ఏంపని? ... ఎవరికేనా తెలిస్తే పరువుపోదూ? ఇంత బతుకూ బతికి యీనాటికి దొంగపేరెత్తుకోవాలా? ...” అనుకున్నాడు. కాని, మనసు మాత్రం కొత్తగొడుగుమీదేవుంది.

చివరికి ఓచక్కటి వుపాయం ఆలోచించాడు. చుట్టుపక్కల ఎవరూ లేకపోవడం గమనించి, మెల్లగా ఆ కొత్తగొడుగు స్థానంలో తన పాతగొడుగునీ - తన పాత గొడుగుస్థానంలో ఆ కొత్త గొడుగునీమార్చి, తిన్నగా మందిరంలోకి దారి తీశాడు.

అప్పుడు ముందుగా ముందుగా

వి. యస్. చెన్నూరి

పేరిశాస్త్రి అందరితోబాటు కూచుని పురాణం వింటున్నాడే కాని, ఒక్క ముక్కకూడా అర్థం కావడం లేదు. ధ్యానంతా కొత్త గొడుగుమీదేవుంది.

“పాపం గొడుగు సొంతగా డెవడోగాని, అవసరంలో తన గొడుగు అవునో కాదో అనైనా చూచుకోకుండా, పాతగొడుగు పట్టుకెళతాడు. ఆ కొత్తగొడుగు నాకు మిగిలిపోతుంది. ఎంచక్కావుం దాగొడుగు! ... ఇంతకీ యీరోజు నిద్రలేచి ఎవరి మొహం చూచానో గాని బలేభాన్ను కొట్టెస్తున్నాను ...” అని తనలో తాను వుబ్బితబ్బిబ్బిలాతున్నాడు.

పురాణపఠనం ఆఖరిఅధ్యాయం లోకి అడుగెట్టింది. ఆవులింతల ద్వారా నిద్రాదేవతని ఆహ్వానించే వారూ - కునికిపాట్లద్వారా పెద్దమ్మని పూజించేవారూ - వొక్కొక్కరుగా ఇళ్లకు బారుకొంటున్నారు. మనపేరిశాస్త్రిగారిక్కూడా నిద్ర ముంచుకొస్తోంది కాని, అక్కణ్ణించిమాత్రం కదలేదు.

“ముందుగాలేచి, ఆ కొత్తగొడుగుని పట్టుకుపోతుండగా సొంతగాడి కంటబడితే పెద్ద చిక్కువచ్చి పడుతుంది. నన్ను దొంగక్రింద జమకట్టవచ్చు. ముందు అతడే నా పాత గొడుగునిపట్టుకెళ్లాలి. అప్పుడయితే నిర్భయంగా నేనాగొడుగుని పట్టుకెళ్లవచ్చు. అప్పుడు ఒకవేళ

సకల దంత వ్యాధులకు

కోతిమారు
నల్ల పండ్లపాడి

ప్రతిబోట
దొరకును

నోగి అండ్ కో

బైబ్రెగాబజార్ హిందూపురం-1

బెడవాడ స్టాకిస్టులు: ట్రైబ్ ప్రమాణం

కార్పొరేషన్, హిస్టుబాక్సు నెం. 50

గాంధీనగరం.

సొంతగాడి కంటబడ్డా ఫరవాలేదు. పొరబాటునజరిగిందని అతడే వొప్పు కుంటాడు. అంచేత అందరూ వెళ్లిం తరువాతగాని, నేనిక్కణ్ణించి కదల కూడదు" అని నిశ్చయించుకున్నాడు.

పురాణం ఆఖరైంది. అందరూ వెళ్లాక పేరిశాస్త్రి మెల్లగా లేచి భయలు దేరాడు.

తీరా శాస్త్రిగారు నడవటానికి చేరుకుని, గొడుగుకోసంచూసేసరికి గుండె గబుక్కున ఆగిపోయింది. కొత్తగొడుగు కాదుకదా, కనీసం పాతగొడుగునా కనిపించలేదు.

"ఎవడో దొంగవెధవ నానోట మట్టి కొట్టి రెండు గొడుగులూ కాజేశాడు. ఎంతవని జరిగింది!" అనుకుంటూ స్థానికులూ నుంచుండి పోయాడు.

పాపం, అత్యాశకుపోయి వున్నది కూడా పొగొట్టకున్నందుకు తన్ను తాను నిందించుకుంటూ, యేడుపు ముఖంతో ఇల్లు చేరుకున్నాడు.

శాస్త్రిగారికి ఆరాత్రి యెంత ప్రయత్నించినా నిద్ర పట్టలేదు.

మరునాటిపుడయం స్లీడరు రమణయ్యపంతులుగారింటికి సంభావనకి వెళ్లాలని వచ్చింది. తన పాత గొడుగు స్లీడరుగార్లింట్లో పేబులు మీదకనిపించేసరికి శాస్త్రిగారి ఆశ్చర్యానికి మేరలేకపోయింది. కాని, ఆగొడుగు తనదని చెప్పకునేందుకు తటపటాయించాడు. ఈ ప్రస్తావన స్లీడరుగారితో ఎలా తేవడమా అని ఆలోచిస్తూనే వున్నాడు.

భోజనానంతరం పంతులుగారు శాస్త్రిగారితో ఆమాటా యీ మాటా ముచ్చటిస్తూ, రాత్రి యెవడో దొంగవెధవ తన కొత్త

గొడుగుని తస్కరించి, దాని స్థానంలో యీ పాతగొడుగుని వదలిపెట్టివెళ్ళిన వుదంతాన్ని ప్రస్తావనకి తెచ్చేసరికి శాస్త్రిగారి మనస్సులో గతుక్కుమంది.

ఆ పాతగొడుగు తనదేనని చెప్పకుని, దొంగతనం నెత్తినేసుకోవడం యేమంత తెలివయిన పనిగా తోచలేదు శాస్త్రిగారికి. అంచేత 'గన్

చిప్'గా వుండిపోయాడు.

పైకిమాత్రం గొడుగుని చేతిలోకి తీసుకుని - అటూ ఇటూ తిప్పి పరిశీలించి - "అబ్బే, గొడుగు చాల పాతది. ఇంతకూ వాడెవడో దొంగవెధవ బలేటో కావేశాడు మీకు" అని తన అభిప్రాయాన్ని వెల్లడించి నట్టు వెల్లడించాడు. కాని, మన (43-వ పేజీ చూడండి)

ఎవరూ లేకపోవడం గమనించి, మెల్లగా ఆ కొత్తగొడుగు స్థానంలో తన పాతగొడుగునీ, తన పాత గొడుగు స్థానంలో కొత్తగొడుగునీ మార్చి తిన్నగా మందిరంలోకి దారితీశాడు.

అమెరికన్ పిస్తోలు

రామూ కాడి అన్ననంగతి ఆబడికి, ఆగ్రామానికికూడా తెలుసు. అమ్మ నాన్న తొందర మూలంగా అప్రమత్తగతి అతి కష్టంపై మూడోయేడు ముచ్చటగా దాటేశాడు.

అంతటితో ఆచదువుకు ఫుల్ స్టాఫ్ పెట్టి రాజకీయాల్లో ప్రవేశించాలని తీర్మానించుకొన్నాడు. రాజకీయాలు నేర్చుకోవాలంటే వార్తా పత్రికలన్నీ ప్రోగుచేసి చదవటం మొదలెట్టాడు.

అలా చదువుతూ పోతూంటే ఓ వార్తా పత్రికలోని “అమెరికన్ మాడల్ పిస్తోలు కొనండి. ధర సరసము. లైసెన్సు అవసరము లేదు” అన్న ప్రకటనబకటి రామూని ఆకర్షించింది. రాము యోచించాడు. ‘మనం యెటూ రాజకీయవాదికాబోతున్నాము గాబట్టి ఓపిస్తోలు అవసరమే’ ననుకొన్నాడు. వెంటనే ముక్కానీ కార్డుకొని ఒక పిస్తోలుకు ఆర్డరు వ్రాసి పంపేశాడు. స్నేహితులతోకూడా తాను పిస్తోలు కొనబోతున్నానని నగర్వంగా ప్రకటించుకొన్నాడు.

వారం గడచింది. వి. పి. పి. వచ్చింది. మూడుమ్ముప్పావలా చెల్లించమన్నాడు తపాలా బంట్రోతు. ఎంతో శ్రమపడి డబ్బు లార్జించి మూడుమ్ముప్పావలా చెల్లించి వి. పి. పి. తీసుకొన్నాడు. ఆశ్రం

కొద్దీ వెంటనే పెట్టె పగులగొట్టాడు. పిస్తోలు నిగనిగా మెరుస్తోంది. రామూ కళ్లు జగేలుమన్నాయి. వెంటనే స్నేహితుల నలుగురినీ పిలిచాడు. కేపులు బిగించి ఓపిట్టను గురిచూసి కొట్టాడు. పిట్ట యెగిరి పోయింది. శబ్దంమాత్రమే గొప్పగా వచ్చిందికానీ గుండ్లు లేవు. రాము తెల్లమొగం వేశాడు. స్నేహితులంతా గొల్లుననవ్వారు. రామూకు పట్టరాని కోపం వచ్చింది. ఒక్క పరుగుతో పోస్టు బంట్రోతువద్దకు పోయి “యీ తుపాకి నాకొద్ద” న్నాడు. జవాను ఓ నవ్వు నవ్వి

గోపీశ్రీ

“నాకు మాత్రం యెందుకూ? ఆకంపెనీవాడికే పంపించు” అన్నాడు.

రామూకి కోపం రెట్టింపయింది. దీని నెలాగైనా అమ్మేయా లనుకొన్నాడు. ఎందరితోనో బేరం సాగించాడు. అందరూ వద్దన్నారు. తుదకు బస్తీకి బయలుదేరాడు. రోడ్డునబడి పోతూన్నాడు. అలా పోతూండగా రామూకు ఎదురుగా ఓ ముదునలి బస్తీలో నరుకులుకొని మూట నెత్తిమీద బెట్టుకొని వస్తూన్నాడు. ఆ తాతను చూడగానే రామూమనస్సులో ఓ ఆలోచన మెరుపులా మెరిసింది. అటూ యిటూ చూచాడు. రోడ్డు

మీద మరెవరూ లేరు. రాము గబగబా తాతకి ఎదురుగా వెళ్లి “ఆగు” అని బిగ్గరగా అరచి పిస్తోలు అతని రొమ్ముకి సూటిగా గురి బెట్టాడు. తాతకూడా జడిసిపోయి నిగ్రహంలా నిల్చుండిపోయాడు.

“నీ నెత్తిమీది మూట యిలా యిచ్చిపోతావా? లేక యీ పిస్తోలుతో కాల్చి చంపమంటావా?” అని గట్టిగా అడిగాడు రాము.

దానికేమి చెప్పాలో తాతకు తోచలేదు. ఇవ్వనంటే పిస్తోలుతో పేల్చేస్తాడనే భీతిమాత్రం ఓ ప్రక్క పీకుతోంది. కానీ యింత చిన్న పిల్లాడికి లొంగిపోతే యెలా గనుకొని ఓ యోచనచేసి “నామూట యిస్తానుగానీ, దాని బదులుగా నీ పిస్తోలు యిస్తావా?” అన్నాడు.

మంచి బేరమే ననుకొని “నరే అలాగే” నన్నాడు రాము. వెంటనే రాము తన పిస్తోలునిచ్చేసి మూట తీసుకొన్నాడు. మునలి తాత బలే తెలివి ప్రయోగించా మనుకొని “నామూట నాకిస్తావా? కాల్చి పారేయమంటావా?” అన్నాడు.

“అది అమెరికన్ మాడల్ పిస్తోలు” అన్న మూట మరచిపోయి, రామూ కంగారు పడ్డాడు. తాత తాలూకు మూట అక్కడ పారేసి కాళ్లకి బుద్ధిచెప్పి పారిపోయాడు.

ఇలా ముగిసింది అమెరికన్ పిస్తోలుకథ.

★

★ కొంపకోసం ★

(24-వ పేజీ తరువాయి)

మానవు డన్న తిర్యక్త తప్పనిది. అందులోనూ పెద్దవాణ్ణివున్నావా..."

"అవునువును. అందుకే స్వయంగా మిమ్మల్ని కలుసుకోవాలనుకున్నాను. కాని ఎదో అడ్డంకి..."

"ఆ, అంత శ్రమ చేసికేలే గాని, ఈ ఇంట్లోకి ఎవరో వస్తామన్నారోయ్."

"ఎవరూ?" నీరసంగా అన్నాడు నూర్య నారాయణ. రామరావుకాళ్ళు వోణికి నయ్.

"ఎవరో వెంకటేశ్వరావులు, బెజవాడ ఇన్ కంటాక్టు డిపార్టుమెంటులో పనిలు."

"ఎప్పుడోస్తా మన్నారండీ!"

"ఎల్లండి."

"అన్నట్లు వారొక్కరేనా లేకపోతే సంసారమా?"

"పెళ్ళాం, పిల్లలూ వున్నట్లున్నారు. కాని వాళ్ళుగనక ఎల్లండి రాకపోతే ఈ ఇల్లు మీకు తప్పకుండా ఇచ్చివేశాను. అసలు నేనిక్కడ వుండను. ఎల్లండి ఆయన వస్తానంటే పోనీ ఈ రెండు రోజులూ ఆగి ఇల్లు ఆయన కప్పజెప్పి మా వూరు వెళ్ళిపోదామని వున్నాను."

"అలాగా."

"మళ్ళీ చెబుతున్నాను. ఏ కారణం వల్లనా ఆ వెంకటేశ్వరావుగారు రావటం పడకపోతే, ఈ ఇల్లు తప్పకుండా మీకే ఇస్తాను సరేనా?"

"మంచిదండీ." నూర్య నారాయణ నవ్వుతూ అన్నాడు. రామరావుకి మండింది.

కొంప ఖాళీగాలేదన్న వార్తవిని కూడా నూర్యనారాయణ అంత ఉత్సాహంగా వుండటం చూసి రామరావు ముఖం చిటించుకున్నాడు. ఇంటాయనదగ్గర నెలవు తీసుకుని ఇద్దరూ బయటపడ్డారు. దోవలో నూర్యనారాయణ అడిగాడు.

"ఇల్లు వచ్చిందా?"

"ఇల్లెలా వుంటే మనకేమిటిలే" చిరగా అన్నాడు రామరావు.

"ఏం?"

"తెలియనట్లుకుతావేం. ఆ వెంకటేశ్వరావుకిచ్చేకానని నీతోనేగా చెప్పింది. ఇంక దాన్నిగురించి ఆలోచించటం శుద్ధ అవసరం."

"మండిసలు నీకు ఇల్లు వచ్చిందా,లేదా చెప్పి?"

"ఇంటి కేం బాగానే వుంది."

"ఏమోయ్ రామరావ్, నిన్న చూసిన ఇంటివైపుసారి వెళ్ళొద్దామా, ఆయన రాలే దేమో!" మర్నాడు నూర్యనారాయణ రామరావుతో అన్నాడు.

"అంతా నీ వెళ్ళి గాని ఎవరైనా ఇల్లు మాట్లాడుకెళ్ళిం తర్వాత రాకపోవటంబూ వుంటుందా?"

"అయినా ఓ సారి మా సొదాం రారాదూ?"

"నిన్న తిరిగిన తిరుగుడుకి ఇవాళివరకూ నాకాళ్ళు స్వాధీనంలోకి రాలేదాయ్. మళ్ళీ ఇవాళో అంతదూరం వెళ్ళి కాళ్ళిడ్చుకుంటూ రావటం మెందుకు?", రామరావు నిస్పృహతో అన్నాడు. "అయినా ఆయన ఇంట్లో ప్రవేశిస్తానన్నది కేపు గాని ఇవాళో కాదుగా."

నూర్యనారాయణకి కోపం వచ్చింది. విసుగూ అన్నాడు.

"అయితే ఇదింతా నాకోసమంటావా?"

రామరావు మారు మాట్లాడకుండా లేచి అతన్ని అనుసరించాడు.

వారిని చూడగానే ఇంటాయనముఖం విప్పింది. మహదానందంతో అన్నాడు.

"పోచ్చారా నాయనా, మీకోసమే ఎదురుమాస్తున్నాను. కాని మళ్ళీ రేపు గాని రారేమో అని భయపడ్డాను. అయితే ఇవాళో సాయంత్రానికిల్లా వచ్చి ఇంట్లో ప్రవేశిస్తారుకదా. ఈరాత్రే నేనూ మా వూరి కెళ్ళిపోతాను."

రామరావుకి పరిస్థితి ఆశ్చర్యంగానూ, అర్థంకాకుండానూ వుంది.

"అయితే వెంకటేశ్వరావుగారు రారండి." అని ప్రశ్నించాడు అమాయకంగా.

"ఇంక వాడిపేరెత్తు వెడవ." గతం స్మరణకి రాగా ఆయన ముఖం కండగడ్డలా అయింది. పళ్ళు కొరికాడు. రామరావు కిదింతా అయోమయంగా వుంది.

ఆ సాయంత్రమే రామరావు, నూర్య నారాయణ సామానంతా ఇంట్లో సర్దేశారు. విశ్రాంతికోసం ఓకారు వెళ్ళటానికి సిద్ధ పడుతుంటే ఇంటాయన వారి కెదురుగా వచ్చి "ఒక్కచిన్న పని చేసి పెట్టాలాయ్" అన్నాడు.

"ఏమిటండీ, అది?" నూర్యనారాయణ ఆప్యాయంగా అడిగాడు.

"ఈఉత్తరం కాస్త పోస్టులో వేసి పెడు దూ, నీకు పుణ్యముంటుంది."

"ఓ దానికేమండీ తప్పకుండా వేస్తాను" అంటూ నూర్యనారాయణ కార్డు తీసు

కున్నాడు. ముసీలాయన అతనివైపు ఆదర పూర్వకంగా చూసి నెలవు తీసుకున్నాడు.

నూర్యనారాయణ ఆవు తిరింటోని విషయాలన్నీ ఓసారి లోపలికి చదువుకుని మళ్ళీ నవ్వుతూ బిగ్గరగా చదివాడు—

వెంకటేశ్వరావుకి,

నువ్వు మా యింటినిగురించి సవివరంగా రాసిన పుత్తరం చేరింది. అది పాడుపడ్డ కొంపనీ, దయ్యాల నిలయమనీ నువ్వు విన్న విషయాలన్నీ కేవలం కల్పనలుగా గమనించమని. నీవంటి అనుమానానికి, అసత్య వార్తా ప్రచారకుడికి నాయుల్లు అప్పగించ బోవటంలేదని తెలియజేయటానికి ఆనందిస్తున్నాను. ఆ ఇంట్లోకి ఇవాళో ఓ కుర్రాడు ప్రవేశించాడని తెలుసుకోవలసింది."

"ఏమిటో అంతా వింతగా వుంది."

"ఇప్పుడు మరింత వింత చూస్తువుగాని ముందా పుత్తరం చించేకేయి." నూర్య నారాయణ నవ్వుతూ జేబులోంచి చి ఓ కార్డు తీసి ఈ విధంగా రాశాడు—

"ప్రియమైన వెంకటేశ్వరావుగారికి,

అనివార్య కారణాలవల్ల మీకు వాగ్దానం చేసిన ఇంటిని మీకప్పగించ లేనని తెలియజేయటానికి చింతిస్తున్నాను. కారణం, మా బంధువుల కుర్రవాడి కివ్వ వలసి రావటమే. మరేమా అనుకోవొద్దు. ఈ వూళ్ళో కొత్తపేటలో ఫామిలీ పోర్ నొకటి వేకంట్ గా వుందని తెలుస్తోంది. దయచేసి ఆ విషయం వాకబు చేయగలరు. నేనీవారే మా వూరు వెళ్ళిపోతున్నాను. — సుబ్బయ్యపంతులు."

"ఏమిటిదంతా?"

రామరావు తెల్లబోతూ అడిగాడు.

"కొంపకోసం, కోటి విద్యలు."

సమాధానంగా అన్నాడు నూర్యనారాయణ, నవ్వుతూ.

MONEY'S
MODEL LETTER - WRITER & BUSINESS CORRESPONDENCE
224 Pages Price Rs. 1-8-0
Postage As. 10.
A. S. Money & Co., (AP)
14, Sambier Street, Madras-1.

శ్రీ మదాంధ్ర
మహాభారతము
ఉద్యోగపర్యము
వెల రూ 1-0-0
ఆంధ్ర గ్రంథమాల, మదరాసు.

★

మ ని మి లో మ ని మి

★

(85-వ పేజీ తరువాయి)

వలసినపరిస్థితి తటస్థించునేమో అనే భయంతో, ఎందుకైనా మంచిదని, పాత రివాల్వరును ఒకటి తీసి దానిలో తోటా ఎక్కించాను.

లండను నగరంలో రాత్రి పండ్రెండుగంటలు కొట్టేసే లేదో, నా వాకిలి తలుపును మెల్లిగా కొట్టి నట్లు శబ్దమెంది. నేనే స్వయంగా తలుపువద్దకు వెళ్లాను. పొట్టిమనిషి ఒకడు వాకిట్లో ముఖమంట పంలో స్తంభంవద్ద నక్కీ యున్నాడు.

“మీరు డక్టరు జెకీల్ వద్దనుంచి వచ్చినారా?”

అని నేను ప్రశ్నించాను.

“అవును” అని అతడు మాట బిగబట్టుకొని నట్లుగా పైగ చేశాడు. లోపలికి రమ్మని నేను పిలిచి నప్పుడు, బయట చీకటిలో ఆచాకు నైపుకాకసారి వెనక్కి తిరిగి ఓరచూపులతో చూచి అటుపిమ్మట లోపలికి వచ్చాడు. సమీపంలోనే రోడ్డుమీద పోలీసు వాడొకడున్నాడు. దీపం చేతబట్టుకొని గస్తీ తిరుగు తున్నాడు. నాయంటికి వచ్చినమనిషి వానిని చూచి, తత్తరవాటుతో, మరింత తొందరగా లోపలికివచ్చాడు.

ఈ సందర్భములన్నీ నాకు చాలా అసహ్య కరంగా కన్పించాయి. రోగులు వైద్యనలహాలకై నాతో సంప్రతించే గదిలో వెల్తురు బాగా ఉంది. నా ఆయుధం నాచేతిలో గట్టిగా పట్టుకొని అతనిని నా వైద్యసంప్రతింపుల గదిలోకి తీసికొని వెళ్లాను. ఇక్కడ అతనిరూపం స్పష్టంగా చూడగల అవకాశం నాకు కలిగింది. అతనినిఅంతకుముందు నేనెప్పుడూ చూడలేదనే మాట నిశ్చయం —. నేనింతకుపూర్వం చెప్పినట్లు అతడు చాలా పొట్టిగా ఉన్నాడు. అది యెట్లుండగా అతనిముఖం చాలా ఘోరంగా ఉంది. కండల కదలికనుబట్టి అతనిలో చాలా చాకచక్యం కనిపిస్తోంది. కాని అతని శరీరతత్వాన్ని తారుమారుచేసే దుగ్ధత ఏదో ప్రవేశించినవానివలె ఉన్నాడు. ఇరుగు పొరుగు పరిస్థితులవల్ల మనిషి మతిచెడి గతిచెడిన వానివలె ఉన్నాడు. కఠిన నియమనిగ్రహముల ఫలిత ప్రారంభదశలక్షణంగా ఉంది. నాడికూడా నీరసించినట్లుంది. ఆ మనిషికి రోత పుట్టించిన ఏవో

కొన్ని సందర్భకారణాలవల్ల తల తిక్కతత్వం ఒకటి అతనిలో వికృతంగా ఏర్పడిందని అప్పటికప్పుడు నేను మనిషిని చూడగానే ఊహించాను—కాని, యీ వికృత లక్షణాలు యింతతీవ్రంగా ఉండడం నాకు వింతగా కన్పించింది. ఈ వైకల్యం అతనిలో వస్తుతః ఉన్న దేమో అని నాకు అనుమానంగానే ఉంది. అప్పటినుంచీ—కేవలం రోతవల్లగాని, విద్యేషంవల్లగాని యింత మార్పుకలుగజాలదనియు, అంతకంటే గంభీరమైన మరికొన్ని హేతువులు ఉండగలవనియు భావించాను.

ఇంట్లోకి ప్రవేశించినదానిగా అమిత అసహ్య కరమైన వింత శాల్వీ గా కన్పించినటువంటి ఆమనిషియొక్క దుస్తులు ఇంకోమనిషి తొడుక్కొన్నట్లయితే, ఎంతో నవ్వుటాలుగా ఉండేది. అతడు తొడుక్కున్న దుస్తులు చాలా ఖరీదు గలవి. గుడ్డ దర్జాగా ఉంది. కాని, ఆ దుస్తులు అతని కొలతలకు మితిమీరి ఉన్నాయి. లాగా పాదాలుదాటి చాలా పొడుగుగా జీరాడుతూ ఉంది. ప్రేలాడుతున్న లాగా కొనలు వైకి మడతపెట్టబడినవై నేలమీద యొడ్చుకొనిపోకుండా ఉన్నాయి. ఇక కోటుయొక్క మధ్య భాగం అతని పిరుదులనుదాటి యింకా క్రిందుగా ఉంది. మెడపట్టి అతని బుజాలక్రిందకుకూడా వచ్చింది. అన్నింటికంటే విచిత్రం ఏమిటంటే, యిటువంటి అకటావికటవేషం చూచినప్పుడు, నాకు నవ్వు అనేది ఎంతమాత్రమూ రాలేదు. నాయెదుటనిల్చున్న వ్యక్తి యొక్క ప్రకృతిలోనే ఒకవిధమైన అసాధారణ వికృతత్వం జన్మతః ఏర్పడినట్లుంది. ఆ వికృతత్వం మనస్సును కలవరపెట్టి, రోతపుట్టించే విచిత్ర విపరీత వికృతత్వం—అందువల్ల యీ దుస్తుల అవకతవక లక్షణంకూడా ఆ వికృతత్వంలోచేరిన భాగంగానే కన్పించింది. నేను అతనిప్రకృతి ప్రవృత్తివిషయమై యోచించడమేగాక, అతని పుట్టుపూర్వోత్తరములు, అతని జీవితకథావిశేషములు, అతనిస్థితి, అతని ఆస్తి వసతులు తెలిసికోవలెననే యోచనకూడా నాకు కలిగింది.

ఇన్ని నేనింత దీర్ఘంగా వ్రాసి నప్పటికీ, కొలది కుణ ములలోనే నామనస్సుకు తట్టిన ఊహలివి.

నాయంటికివచ్చిన ఆమనిషి తత్తరపాటుతో తహతహలాడి ఉడికిపోతున్నాడు.

“అది మీరు తెచ్చారా? అది మీ వద్ద ఉన్నదా?” అని అతడు అరిచాడు. ఆ తొందరతో అతడు అతి చలాకీగా ఉన్నాడు. నాచెయ్యి పట్టుకొని ఒక ఊపు ఊపుటకు ప్రయత్నించాడు.

కాని, అతడు నాచెయ్యి పట్టుకొనగానే సారక్తం అంతా మంచుగడ్డ తాకినట్లుగా జల్లుమనడంచేత అతనిని నేను వెనుకకు త్రోసి ఉంచాను. “అయ్యా! మీ రెవరో తెలిసికొని సంతోషించే అవకాశము కూడా నాకింకా కలుగలేదు. దయచేసి అట్లా కూర్చోండి మీరు” అన్నాను. అందుకై అతనికి దారి చూపినట్లుగా నేనుకూడా నా మామూలు కుర్చీలో కూర్చున్నాను. రోగి ప్రక్కను నేను కూర్చుండి మాట్లాడే వైఖరి యీ సమయంలోకూడా నా మనస్సు కలవరపాటునుబట్టియు, నాయంటికివచ్చిన మనిషి నాకు కల్గించిన భీతినిబట్టియు యీ అర్థరాత్రి వేళ ఎంతవరకు సాధ్యమో అంతవరకు అనుసరించాను.

“డాక్టరు లాస్యన్! క్షమించాలి. మీరు చెప్పేది అంతా మంచి సంప్రదాయంగానే ఉంది. కాని, నా కిప్పుడున్న తొందరమూలంగా మర్యాదలాంఛనాలన్నీ హరించిపోయినాయి. మీ సహచరుడైన డాక్టరు హెన్రీ జెకిల్ గారు పంపించినందున నేను చాలా ముఖ్యమైన ఒకపనిమీద యిక్కడికి వచ్చాను. నాకు ఆయన తెలియ జెప్పిన దేమిటంటే...” ఆమాటలతో కొంచెం ఆగి తన గొంతుకను చేతితో పట్టుకున్నాడు. ఏదో అపస్మారపుతెర వస్తూఉన్నట్లుగానూ, దానిని రానీయకుండా అవస్థపడుతున్నట్లుగానూ కన్పించాడు. “నాకు తెలియజెప్పిన దేమిటంటే, ఒక సారుగు.....” అని ముగించాడు.

అతని ఆదుర్దాచూస్తే నాకు జాలి కలిగింది. ఇకముందు జరుగబోయేది ఏమిటో చూడవలెననే కుతూహలకూడా నేను పట్టలేకపోయాను.

నా మేజాబల్ల వెనుకవైపుగా నేలమీద కాగితంతో చుట్టబడియున్న సారుగును అతనికి చూపించి “అదుగోనయ్యా! అక్కడ” అన్నాను.

అతడు ఒక్క గంతువేసి దానివద్దకు వెళ్లాడు. కొంచెం ఆగి తన గుండెకాయమీద చేయి వేసి

సవరణ

18-11-58 ఆంధ్ర వార్తపత్రికలో—84 పుటలో—
“మనిషిలో మనిషి”—“మిత్రమా! హెన్రీ జెకిల్ మహాకయ! నైతాను శిఖాముద్ర ఎవరి ముఖమిద్దనైనా తాండవమాడుతూ ఉన్నట్లయితే, అది నా మిత్రుడవైన నీ ముఖమిదనే అని నాకు స్పష్టంగా కన్పిస్తోంది.” అని ఉన్నది.

“మిత్రమా! హెన్రీ జెకిల్ మహాకయ! నైతాను శిఖాముద్ర ఎవరి ముఖమిద్దనైనా తాండవమాడుతూ ఉన్నట్లయితే, అది నీ క్రొత్తమిత్రుని ముఖమిదనే అని నాకు స్పష్టంగా కన్పిస్తోంది” అని ఉండవలెను.

కొన్నాడు. అతని పండ్లు పటపట కొరకడం నాకు వినిపించింది. అతని దవడలు కంపించినట్లుగా అడిగింది. అతనిముఖం పరమభీకరంగా ఉంది. అదిచూస్తే అతని ప్రాణం, అతని వివేకం ఏమైపోగలవో అని నాకే భయం వుట్టింది.

“నిదానించు. సంభాళించుకో” అన్నాను నేను.

అతడు నావంకజూచి చాలా భీకరమైన మందహాసం చేశాడు. అన్నింటికీ తెరిచిన మనో నిశ్చయంతో ఆ సారుగువైన చుట్టిన కాగితాన్ని పట్టుకొని లాగివేశాడు. అందులో ఉన్న వస్తువులను చూచి, తల్లిడిల్లిన ప్రాణం తెప్పరిల్లినదన్నట్లుగా, పెక్కి పెక్కి ఏడ్చాడు. ఇదంతాచూస్తూ నేను స్తంభించిపోయాను. మరుక్షణంలోనే, అతని కంఠస్వరం స్వాధీనంలోకి వచ్చింది. “మీ వద్ద నీళ్లుకొలిచే బోన్సుగ్లాసుఉన్నదా?” అన్నాడు.

నేను కూర్చున్న తావునుండి కొంచెం ప్రయాసతోలేచి అతడు అడిగిన దేదో యిచ్చాను.

చిరునవ్వునవ్వుతూ తల పంకించి తన కృతజ్ఞతను నాకు తెలియజేసి, ఎర్రని అరఖులోనుంచి కొన్ని చుక్కలను ఆ గ్లాసులో వేశాడు. చూర్ణం పొట్లములలోని ఒక పొట్లమునుతీసి దానిలోని మందును ఆ గ్లాసులో వేశాడు. ఈ మిత్రమము మొదట ఎర్రగా ఉంది. ఔరంలోని స్ఫటికపు ముక్కలు అందులో కరిగినకొలదీ ద్రావకం రంగు అంతకంతకు తేజోవంతంగా ఉంది. బుసబుసమని పొంగి నీటి నురుగుతుప్పురు ఆవిరివలె పైకి వచ్చాయి. బుసబుసమనేడి పొంగు హఠాత్తుగా ఆగిపోయింది. ఆమిత్రద్రవము ముదురుఊదారంగులోకి మారింది. ఈ రంగుకూడా

★ మనిషిలో మనిషి ★

క్రమేణ విరిగిపోయి, లేత ఆకుపచ్చరంగులోకి మారింది. నాయింటికివచ్చిన ఆ మనిషి ఈ మార్పులన్నీ చాలా శ్రద్ధగా పరిశీలిస్తూ చిరునవ్వు నవ్వి గ్లాసును మేజాబల్లమీద పెట్టి నావంకకు తిరిగి నన్ను తనిఖీ చూచినట్లుగా చూచాడు.

అప్పడత డిలా అన్నాడు. “ఇక ముందు పని ముగించుకోవాలి. మీరు వివేకంగా యోచిస్తారా? నబబైనపద్ధతి అనుసరిస్తారా? ఇక మిగతామాట లేవీ లేకుండా యీగ్లాసును నావెంటికికొని నన్ను వెళ్ళిపోనిస్తారా? లేదా, ఇదంతా ఏమిటో తెలిసికో వలెననే కుతూహలం మిమ్ములను వదలిపెట్టుకుండా ఉన్నదా? మీరు ఎట్లా నిర్ణయిస్తే అలా జరుగ గలదు. కనుక, బాగా ఆలోచించి జవాబు చెప్పండి— మీరు కర్తవ్యం ఏమని నిర్ణయించినప్పటికీ, మీకు కలిగేమార్పు ఏమీ ఉండదు. కాకపోతే, ప్రాణాంతక కష్టదశలో ఉన్న మీ మిత్రునకు మీరు ఉపకారం చేయగలిగిన నెడి ఆనందమే మీరు మూటగట్టుకొనెడి పుణ్య సంపద. అంతకుతప్ప మీకు ఏవిధమైన మార్పు కలుగదు. అలా కాక, మీరు మరోవిధముగా కోరినట్లయితే, గొప్పపేరు ప్రసిద్ధినిగడించుటకూ శక్తి సంపదను గడించుటకూ తగిన నూతన విజ్ఞాన విశేష ములు ఇప్పుడు యీ గదిలో యీ క్షణమందే మీకు ప్రత్యక్ష నిదర్శనములు కాగలవు. ఎటువంటి నాస్తిక పిశాచమునైనా, హడలిపోయేటట్లుగా చేయగల ఒక అసాధారణ ప్రజ్ఞాశాలిమూలంగా మీకీ దిగ్భ్రమ కలుగగలదు.

నాకు నిజంగా మనస్సులోలేని నిబ్బరం నేను తెచ్చిపెట్టుకొని, “అయ్యో! మీరు చెప్పేది అంతా అర్థంకాని యక్షప్రశ్నలు లాగున్నది. మీరు చెప్పేది అంతానిజమనినమ్మి నేను మీమాటలు ఆలకిస్తున్నానని మీరు భ్రమించవద్దు. ఈమాట నేను ఎల్కీనందుకు మీరు విస్మయపడవద్దు—నాకు బోధపడని పరోపకార సేవ నేను యిక్కడికే చాలాచేశాను. కనుక, దీని పర్యవసానం అంతా ఏమిటో ఆశ్వాసాంతం చూడ కుండా ఆగజాలను.”

అందుకు అతడు యిలా బదులు చెప్పాడు. “నరే మంచిది. లాన్సన్! నీవు యిదివరలో కొన్ని

శపథాలు చేశావు. ఇకముందు జరుగబోయేది అంతా మన వైద్యవృత్తిలో ఉండవలసిన అంతరంగిక రహస్య తంత్రంవంటిది. ఇంతవరకూ నీకు చాలా సంకుచితమైన భౌతిక విషయపరిజ్ఞానమే ఉంటూఉన్నది. అటువంటి భావములకే నీవు కట్టుబడి ఉన్నావు. ఆత్మోద్ధారకౌషధ మహిమాప్రభావాన్ని నీవు మిథ్యయని ధిక్కరించినావు. నీకంటే ఘనులైన పెద్దలను ధిక్కరించినట్టి నీవు చూడు యిప్పుడు!”

మందుపోసిన గ్లాసును తన నోటివద్దపెట్టుకొని ఒక్కగొక్కలో ఆమందుఅంతా త్రాగివేశాడు. ఒక్క పెద్దకేక వేశాడు. అతడు తలతిరిగి తూలి వాలిపోయినాడు. మేజాబల్లను గట్టిగా పట్టుకొన్నాడు. నోటితో ఒగర్చుచున్నాడు. లోపలికి యీడ్చుకొనిపోయిన కళ్ళతో నిక్కి చూస్తున్నాడు. నేను చూస్తూచూస్తూ ఉండగానే ఒకమార్పు అతనిలో వచ్చినట్లుగా కన్పించింది. మనిషి పెరిగిపెరిగి విస్తరించినట్లుగా కన్పించింది. అతని ముఖం అకస్మాత్తుగా నల్లబడింది. అతని ముఖ లక్షణాలుఅన్నీ కరిగి విరిగి తారుమారై పోతున్నాయి. మరుక్షణం నేను ఒక్కగంటువేసి గోడవైపుకు జేరిగిలబడి నిల్చున్నాను. నా మనస్సు అంతా అమితంగా బీభత్సమై పోయింది. నా కంటిఎదుట నున్న ఈ అసాధారణప్రజ్ఞానిధి సన్నిధినుండి తప్పించుకొనుటకై ఆత్మరక్షణకై నా చెయ్యి పైకెత్తాను.

“అయ్యో! దేవుడా! అయ్యో! దేవుడా!” అని అరిచాను. మరల మరల అరిచాను: నా కళ్ళెదుట వాలిపోయి వణికిపోతూ, నగం స్పృహతప్పినవాడై, తన చేతులతో తడివి చూచుకుంటూ, మరణించిన మనిషి మరల సజీవుడైనట్లుగా లేచి నిల్చున్నాడు, హెన్రీ జెకీల్!

మరుసటి గంటసేపులో అతడు నాకు వివరించి చెప్పినదంతా యీ కాగితంమీద వ్రాయడానికి నాకు స్ఫురణకు రావడంలేదు. నాకల్లారా చూచిందేదో చూచాను. నా చెవులార విన్నదేదో విన్నాను. దానితో నామనస్సుకు ఖైరత్తైనట్లయింది. అప్పుడు నేను కల్లార చూచినదంతా నా స్మృతిపథంనుంచి మాయమైనప్పటికీ, అదంతా యధార్థమని నేను నమ్ముచున్నానని నానీ నన్ను నేనే ప్రశ్నించుకొంటున్నాను

కాని ఆ ప్రశ్నకు నేనే జవాబు చెప్పలేను. నా ప్రాణం తల్లడిల్లి సమూలం తలక్రిందులైంది. నాకు నిద్రలేచేది లేకుండా అంతర్ధానమైంది. రాత్రి పగలూ నదా నర్వ కాల సర్వావస్థలయందూ అతిఘోరమైన భీతి ఒకటి నన్ను వెంటాడుతూ ఉంది. నాలోజులు సమీపించిన వనిన్నీ నేనిక మరణించక తప్పదనిన్నీ, ఇదంతా నమ్మలేనిస్థితిలోనే మరణించక తప్పదనిన్నీ నాకు గట్టిగా తోస్తోంది. ఆమనిషి తాను చేసిన కొన్ని నీతి మూలిన దుష్కార్యములగుర్చి నాతో చెప్పి వెల్లడించి నప్పుడు, అతడు పశ్చాత్తాపంతో కంటతడిపెట్టి

నప్పటికీ, ఆ విషయములను నేను తిరిగి జ్ఞప్తికి తెచ్చు కొంటే నా గుండె చెదిరిపోతుంది. కాని, అట్టర్సన్! నీకొక్కవిషయం మనవిచేస్తాను. నామాటను నీవు త్రోసివేయకుండా గౌరవిస్తే అంతే చాలు. నాముందు జెకిల్ స్వయంగా ఒప్పకొని చెప్పినదానినిబట్టి, ఆరాత్రి నాయుంటికివచ్చిన ఆవ్యక్తి 'హైడ్' అనే పేరుగలవాడు. క్యారూను హత్యచేసి, దేశమంతటా దళదళల వేటాడు చున్నప్పటికీ కన్పించని వ్యక్తి అతడు—

హాస్టీ లాస్యన్.

(ఇంకా వుంది)

పాత గొడుగు

(37-వ పేజీ తరువాయి)
సులోమాత్రం తన దురదృష్టానికి తన్ను తాను నిందించుకుంటూనే వున్నాడు.

ఇంతలో స్టీడరుగారిలన్నకుమారుడు అక్కడికి వచ్చాడు.

“నిన్న రాత్రి మెయిలుకి వస్తానని బాబాయి పుత్తరం రాశాడు. తప్పకుండా స్టేషన్లో కలుసుకోమనికూడా రాశాడు. రామమందిరంలో పురాణంవింటూ అనలావిషయాన్నే మరిచిపోయాను. తీరా స్టేషన్లో బండికూత వినిపించేసరికి ఆవిషయం జ్ఞాపకానికి వచ్చింది. చివుక్కున లేచి పరుగెత్తాను. వర్షం పడుతోండడంమూలాన మనవాళ్ళ గొడుగేదయినా అవుపిస్తుండేమోనని నడవలో గొడుగులన్నీ గాలించాను. చివరికి ఓమూలనున్న మన కొత్తగొడుగుని ఆనవాలుకట్టి పట్టు

కుని పరుగెత్తాను. మీకు చెప్పడానికయినా తడవు లేకపోయింది” అంటూ చేతనున్న గొడుగు స్టీడరుగారిముందు పెట్టాడు.

ఆ గొడుగునిచూచేసరికి శాస్త్రీగారికళ్లు గిర్రున తిరిగిపోయాయి. రాత్రి తను తస్కరించదలచుకున్న గొడుగు అదే.

“ఆ...ఏమిటి? అలాగా? అయితే యీ గొడుగు ఎవరిదో పాపం! నాగొడుగు కనిపించకపోయేసరికి నేనే పొరబాటుపడ్డానల్లేవుంది. అయ్యోపాపం! ఎవరిదోయిది” అని రమణయ్య పంతులుగా రంటోంటే, శాస్త్రీలుగారు గుటకలు మింగుతూ కూచున్నారేకాని, గొడుగు 'నాద'ని చెప్పలేకపోయారు.

బేనుపాపం! ఎలా చెబుతాడు? ఇంతసేపూ తనది కాదన్నట్టు ప్రవర్తించిన ఇప్పుడు తనదేనని చెప్పడం యెలాగ? - పోనీ, చెబితే మాత్రం పంతులుగారు నమ్ముతారా? - చూస్తూ చూస్తూ రెండు గొడుగులూ పంతులుగారిచేత బెట్టి, సెలవు పుచ్చుకుని యేడుస్తూ ఇంటి

సిరోలిన్

మీదగ్గుయొక్క
మూలకారణం
నిర్మూలించును

మొహం పట్టాడు. అంతకంటే చేసేదేముంది గనక?...

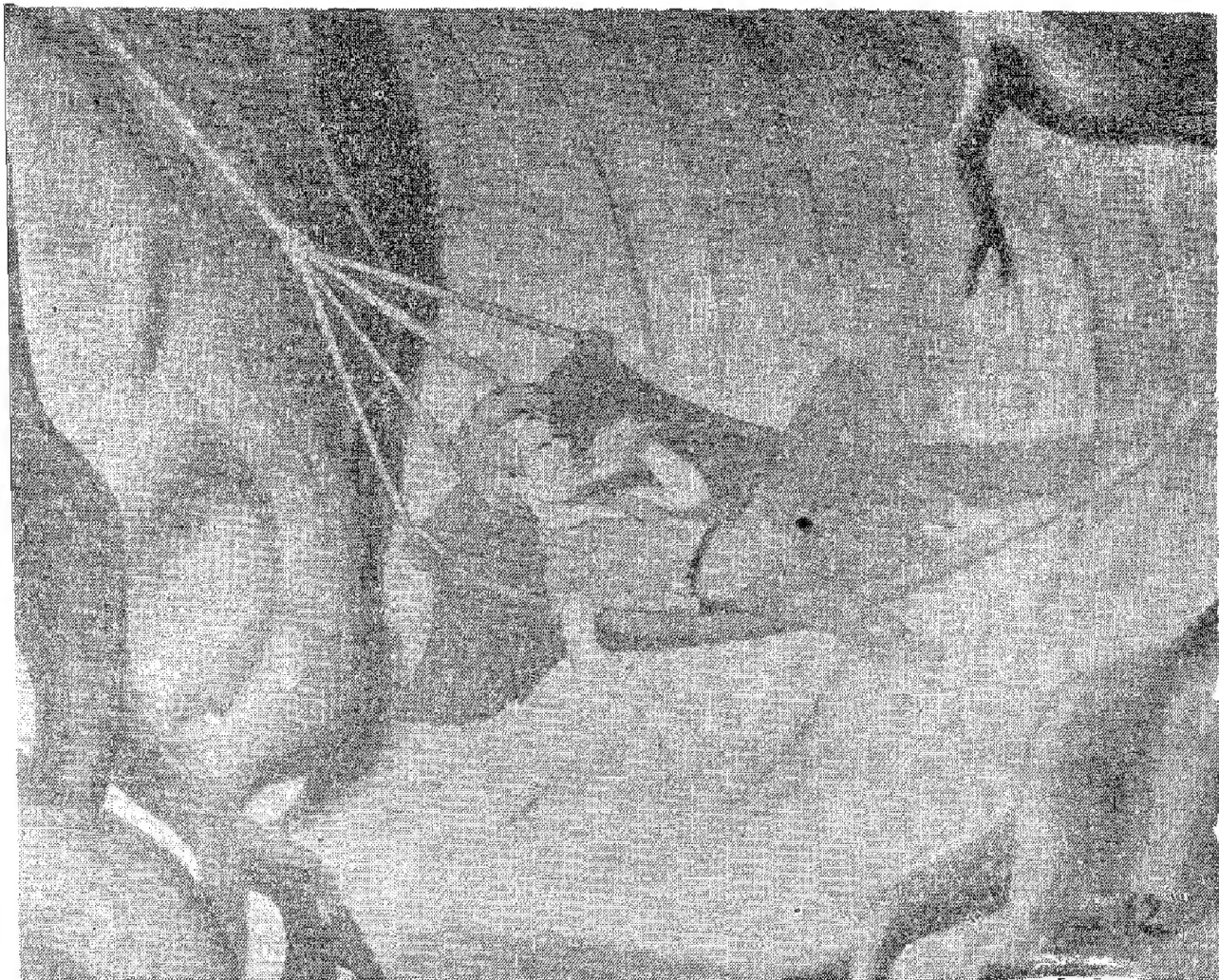

కొంచన ద్వీపం

వెల 1-8-0

పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకం.

ఆంధ్రగ్రంథమాల, మద్రాసు-1.

పీటర్ పాన్ ఒక్కడే డ్యూబల్లో పడుకుని బూరూ ఊదుతున్నాడు.

(సిరియల్)

వార్త డిజ్జీ కార్టూన్ చిత్రం

(12) ఆరోగ్య రాత్రి భూగర్భవాంఠా పిల్లలందరూ వరసగా కూర్చుని భోజనాలు చేస్తున్నారు. వెండి అందరికీ అమ్మ గనక వస్తాననేస్తోంది. ఇన్నాకి తమ కొక అమ్మ దొరికినందుకు పిల్లలు మహా సంతోష పడుతున్నారు. పీటర్ విదో రాచికార్యమీద ఎక్కడికో వెళ్ళాడు. అతడు తేడు కనుక అతని కుర్చీలో కూర్చునే గౌరవంకోసం పిల్లలు తమలోతాము రెబ్బలుడుతున్నారు. ఒక్కోమీద ఒకటి ప్రితీలు చెబుతూ గల్లెంరు చేస్తున్నారు. వెండి పిల్లలందరినీ అదుపు చేయడానికి సతమతమవుతోంది.

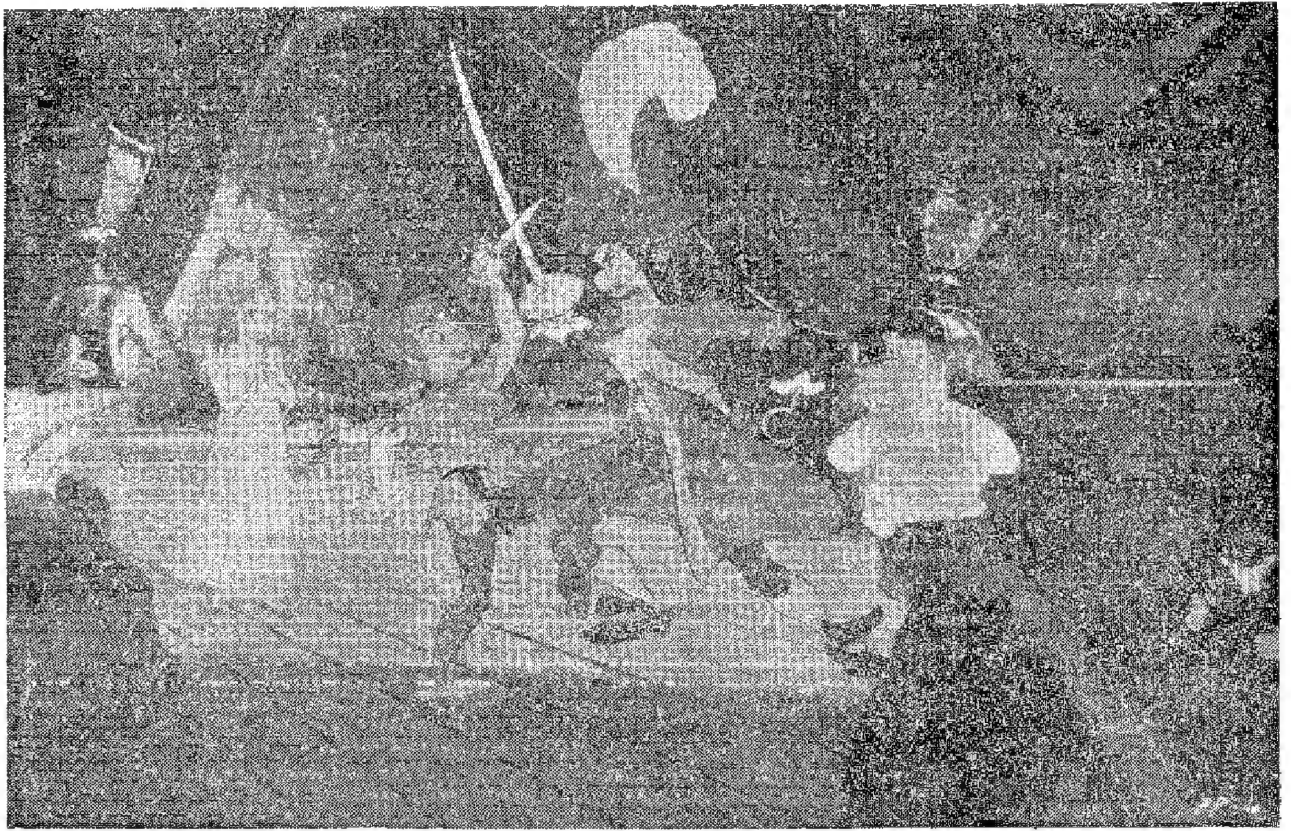
ఇంతలో పీటర్ పాన్ వచ్చాడు, "మీ

వాన్న వచ్చాడు. గోల చెయ్యకండి," అని వెండి పిల్లల్ని గదిమింది. పిల్లలు భయపడి నట్లు నటించి వోళ్లు మూసుకున్నాడు. పీటర్ తన జేబులోంచి ఉత్తుల్ని తీసు బందారాలు అందరికీ విసిరేశాడు. వాళ్లు కనుబొమ్మ తెగరేస్తూ, ఒక్కొక్కరు ఊరిం చుకుంటూ తిన్నట్లు నటించారు.

వెండిమాట తో చెయ్యలేక పీటర్ ఒప్పు కున్నాడుగాని, నిజంగా అతనికి 'వాన్న'గా వుండడం యిష్టంలేదు. బయటికి వాస్తూ కోడు గాని, లిల్లి లేని దిగులు అతని మనస్సును ఏదో మాల రంపంకోతి కోస్తోంది. అందుచేతే అతడు "వాన్న"గా వుండను.

నేను కూడా నీ కుమారుల్లా వొకణ్ణి. నువ్వు నాకు కూడా అమ్మవే," అని వెండితో అన్నాడు. కాని వెండికి అతడు 'వాన్న'గా లేను 'అమ్మ'గా వుండడమే యిష్టం. ఈ విషయంమీద యిద్దరి మనస్సుల్లోనూ కొంచెం కలతలు రగిలాయి.

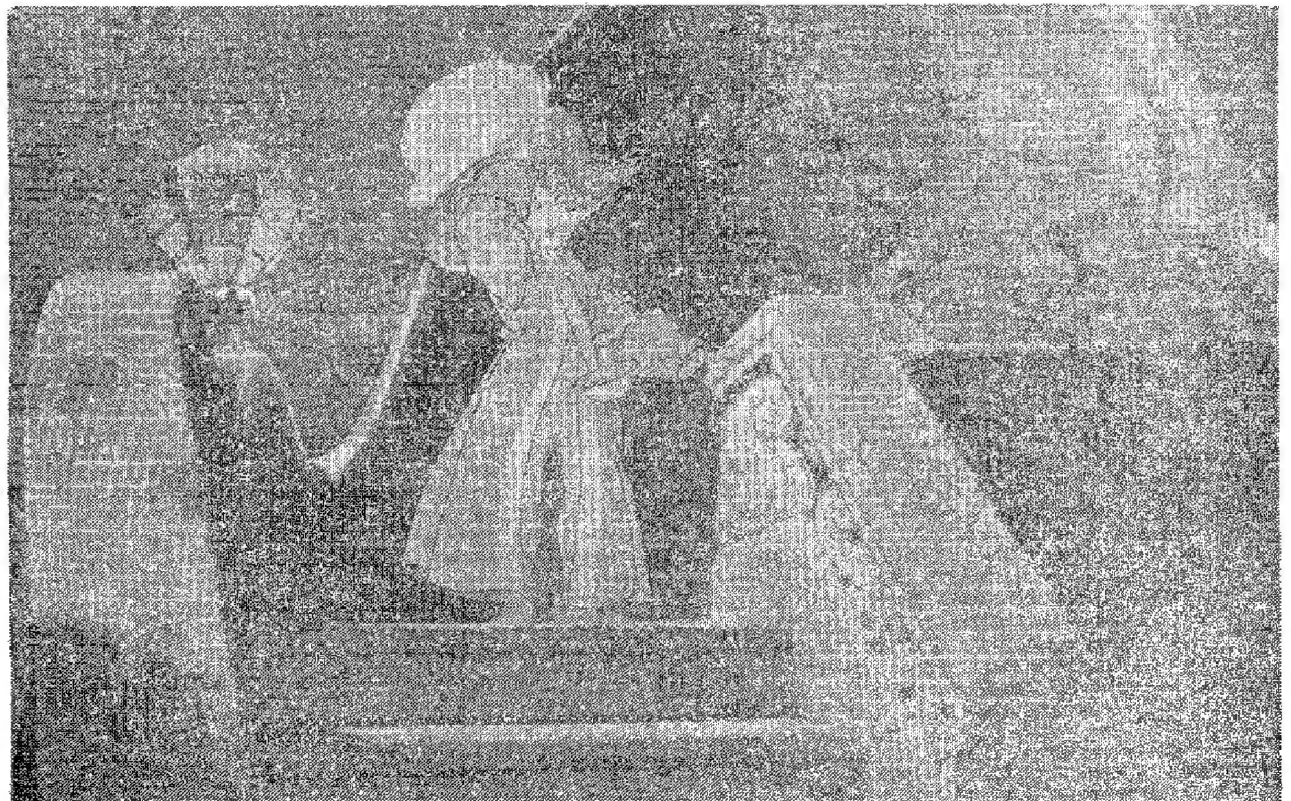
తోటి పిల్లల ఆటపాటల్లో పాల్గొన కుండా పీటర్ పాన్ ఒక మూలకి పోయి బూరూలు తియ్యబడేమకుంటున్నాడు. మిగతావాళ్ళు భోజనాలు కానిచ్చి ఎవరో పక్కలమీద వాళ్ళు ముసుగులు కప్పకుని పడుకుని, "కథ చెప్పవ్రే ఆమ్మా!" అని వెండి నడిగారు. ఆమె కథ చెప్పనాగింది :

పిటర్ వాన్ కూ, కెప్టెన్ హుక్ కూ గొప్ప యుద్ధం జరిగింది.

★

“లండన్ ప్రయాణానికి సిద్ధంగా వుండండి” అంటున్నాడు పీటర్ పాన్

“అనగనగా ఒక పూజో ఒక భార్య, భర్త వున్నారు. వాళ్ళకి ముగ్గురు పిల్లలున్నారు. ముగ్గురిలోకీ అడపిల్ల పెద్దది. మిగతా యిద్దరూ మగపిల్లలు... ఈ ముగ్గురు పిల్లల్ని సంరక్షించేందుకు ‘నానా’ అనే కుక్క దాడిగా వుండేది. ఒకరోజున వాళ్ల నాన్నకి ‘నానా’ మీద కోపం వచ్చి దాన్ని తీసుకుపోయి పెరట్లో కట్టేశాడు.

నాన్నా, అమ్మా పిల్లల్ని వదిలిపెట్టి ఎక్కడికో వెళ్ళారు. ఇదే సమయమని ముగ్గురు పిల్లలూ కిటికీలోంచి ఎగిరి స్వప్నద్వీపానికి పోయారు. నాన్నా, అమ్మా యింటికి తిరిగివచ్చి, పిల్లలు కనిపించక ఎంతో ఏడ్చారు. అమ్మ తన చిన్నారి పాపలపై దిగులు పెట్టుకుని కృశించిపోయింది..... పాపం ఆమె మనసెంత జోళించిందో మీకు తెలుసా?.....”

కథ వింటున్న పిల్లలలో కొందరికి తల్లి మనస్సు ఎందుకు జోళించిందో అర్థం కాలేదు. వెండి ఇంకా యిలా చెప్పింది:

“స్వప్నద్వీపంలో పిల్లలు ముగ్గురూ ఆక్కనున్న మిగతావాళ్లతో పాటు చాల యిష్ట పోయిగా గడిపారు.”

“వాళ్లు తమ యింటికి తిరిగి పోలేదా?” అని ఒక బాలుడు అడిగాడు.

“చెబుతా విను మరీ. కొన్నేళ్ళయ్యాక వాళ్లు తమ యింటికి వెళ్ళారు. వాళ్లు ఇప్పుడు గురుపూజనంత పెద్దవాళ్ళయ్యారు. అడపిల్ల అత్యగృహమైన సాందర్యంతో వెలిగిపోతోంది. ఆమె తమ్ముళ్ళు మంచి దర్జాగా నూట్లూ బూట్లూ వేసుకుని రీకోర్గా వున్నారు.

“వాళ్ళ పేర్ల చెప్పవ్ వెండి?” అని ఒక డిడిగాడు.

“ఆ అమ్మాయి పేరు వెండి. ఆమె తమ్ముళ్ళ పేర్లు జాన్, మైకేల్. ఇంటికి వెళ్లేసరికి వారికి మేడమీద తెరిచివున్న కిటికీ కనిపించింది. తమకోసమే తమ తల్లి దాన్ని తెరిచి వుంచినదని వారికి తెలిసి, ముగ్గురూ యెగిరి కిటికీనుండా లోపలి కెళ్ళారు. వారిని చూసి వాళ్ళమ్మా, నాన్నా యెంత సంతోషపడ్డారనుకున్నారూ...”

మాలకుర్చున్న పీటర్ పాన్ తన పని చేసుకుంటూనే ఈ కథంతా ఆసక్తితో విన్నాడు. విని ఇలా గన్నాడు:

“వెండి! నువ్వు చెప్పింది అబద్ధం. తప్పి పోయిన పిల్లల తల్లులు కిటికీలు తెరిచి వుంచుతారనుకున్నావా? ఉహూ. తెరిచి

వుంచరు. నేనూ మొదట నీలాగే అనుకున్నాను. నే నొకసారి మా యింటికి తిరిగి వెడదామనిపించి వెళ్ళాను. కాని మా కిటికీ తలుపులు మూసివున్నాయి. మా అమ్మ నన్ను మరిచిపోయింది. నే నిదివరకు పడుకునే పుయ్యాలలో మరొక పాపాయి పడుకుని వున్నాడు.”

ఈ మాటలతో వెండి, జాన్, మైకేల్ లకు భయం వేసింది. తమకుకూడా అటు వంటిదే జరుగుతుండేమో ననిపించింది. వెంటనే ముగ్గురూ యింటికి వెళ్ళిపోవా మనుకున్నారు. మిగతా పిల్లలందరూ వెళ్ల వద్దని బ్రతిమాలారు. కాని వారు వినపించుకోలేదు. కావలినీ తమతోపాటు అందరినీ తీసుకు వెడతామనీ, తమ తలిదండ్రులు వాళ్లందరినీ పెంచుకుంటారనీ చెప్పారు. తల్లుల నెరగని పిల్లలకి ఈ సలహా వచ్చింది. అందరూ లండన్ నగరానికి వెళ్ళడానికి నిశ్చయించుకున్నారు.

పీటర్ పాన్ కు వీరి ప్రయాణం ఏమాత్రం యిష్టంలేదు. మూతి బిగించుకునివున్నాడు. ఎవ రెక్కడికిపోయినా తనుమాత్రం స్వప్నద్వీపంనుండి కదలనన్నాడు. కారణమిదిగితే “నే నెప్పుడూ బాలుడుగానే వుండిపోతాను,” అన్నాడు.

మిగతా వారందరూ బయలుదేరారు. పీటర్ టింకర్ ఔట్ ను విలిచి, వాళ్లను జాగ్రత్తగా సముద్రం దాటించి తీసుకు పోవలసినదని ఆ జ్ఞాపించాడు. వెండి పీటర్ తో “నీ ఆరోగ్యం జాగ్రత్త.” అని మరీ మరీ చెప్పింది.

పీటర్ ఒక్కడే తన ఉయ్యాలపై పడుకుని బూగా వూగుకుంటున్నాడు.

(13) వెండి మొదలైనవారు చెట్టు తొర్రలలోంచి బయటికి వచ్చారో లేదో అక్కడ నిద్రిం గా పొంచి దాక్కున్న కెప్టెన్ హుక్ మనుషులచేతుల్లో చిక్కుకున్నారు. భూ గృహరహస్యం ఎలా తెలిసిందో, కెప్టెన్ హుక్ తన అనుచరులతో సహా చెట్టుతొర్రలవద్ద నిశ్చబ్దంగా కాపలా కాశాడు. తొర్రల్లో ముఖాలుపెట్టి, అడుగున వెండివాళ్ల మాటలన్నీ విన్నారు. వాళ్లు బయటికి రాగానే పట్టుకోమని హుక్ ఆజ్ఞాపించాడు. పిల్లలు కేకులవెయ్యకుండా నోళ్లు నొక్కి, కాళ్లూ చేతులు కట్టేసి, తమ ఓడలోకి మోసుకుపోయారు.

కాని దేవకన్య టింకర్ ఔట్ మాత్రం సముద్రపు దొంగలచేతుల్లో పడకుండా తప్పించుకుంది. గబగబ పరుగెత్తుకొచ్చి

పీటర్ తో జరిగిన ప్రమాదమంతా చెప్పింది. వెంటనే పీటర్ తన బాకు తీసుకుని తేచాడు. తుం గం లో గానికి పదును పెట్టాడు. “ఈసారి వాడో నేనో తేలి పోవాలి,” అని ప్రతిజ్ఞచేశాడు.

ఓడలో పిల్లలందరూ బంధించబడి వున్నారు. ఆ రాత్రి, వారిని సఫా చెయ్యడానికి కెప్టెన్ హుక్ కృతనిశ్చయమై వున్నాడు. ఈ వివత్సమయంలో పీటర్ పాన్ బాకుదూసి, చడ్డీ చప్పుడూ లేకుండా ఓడలో ఒక గదిలో దూరాడు. అక్కడన్నీ దీపం కాస్తా ఆర్పేశాడు. తరవాత కొడిలాగ అరిచాడు. ఈ అరుపుకు దొంగలందరూ భయపడ్డారు. పిల్లలకి మాత్రం పీటర్ పాన్ తమ్మురక్షించడానికి వచ్చాడని ధైర్యం కలిగింది.

ఆ గదిలో ఏముందో చూసినప్పుడు కెప్టెన్ హుక్ ఒక అనుచరుణ్ణి పంపించాడు. వాడు నెల్లకపోతే హుక్ చంపుతాడేమోనని, వెడతే ఆ గదిలోవున్న భూతం చంపుతుండేమోనని భయపడుతూనే వెళ్ళాడు. మళ్ళీ తిరిగిరాలేదు.

వాడి తరవాత ఇంకోణ్ణి, వాడి తరవాత ఇంకోణ్ణి కెప్టెన్ హుక్ ఆ భూతపుగదిలోకి పంపించాడు. వెళ్ళినవాళ్లెవరూ తిరిగి రాలేదు ఆతరవాత లోపలి కెళ్లడానికి ఎవడూ సాహసించలేదు. హుక్ చంపుతానని బెదిరించినా ఒక్కడూ ముందుకు అడుగువెయ్యలేదు. పైగా కట్టుకట్టి తమ యజమానిమీదే తిరగబడడానికి సిద్ధమయ్యారు. ఈ అలజడిలో గదిలోంచి పీటర్ బయటికివచ్చి తన స్నేహితులందరి బంధాలూ విడిపించి దాక్కున్నాడు. కాని వాళ్లు దాక్కుడాని కిష్టపడక ఆ యుధాల గదిలోకి వెళ్లి తలొక కత్తి తెచ్చుకున్నారు.

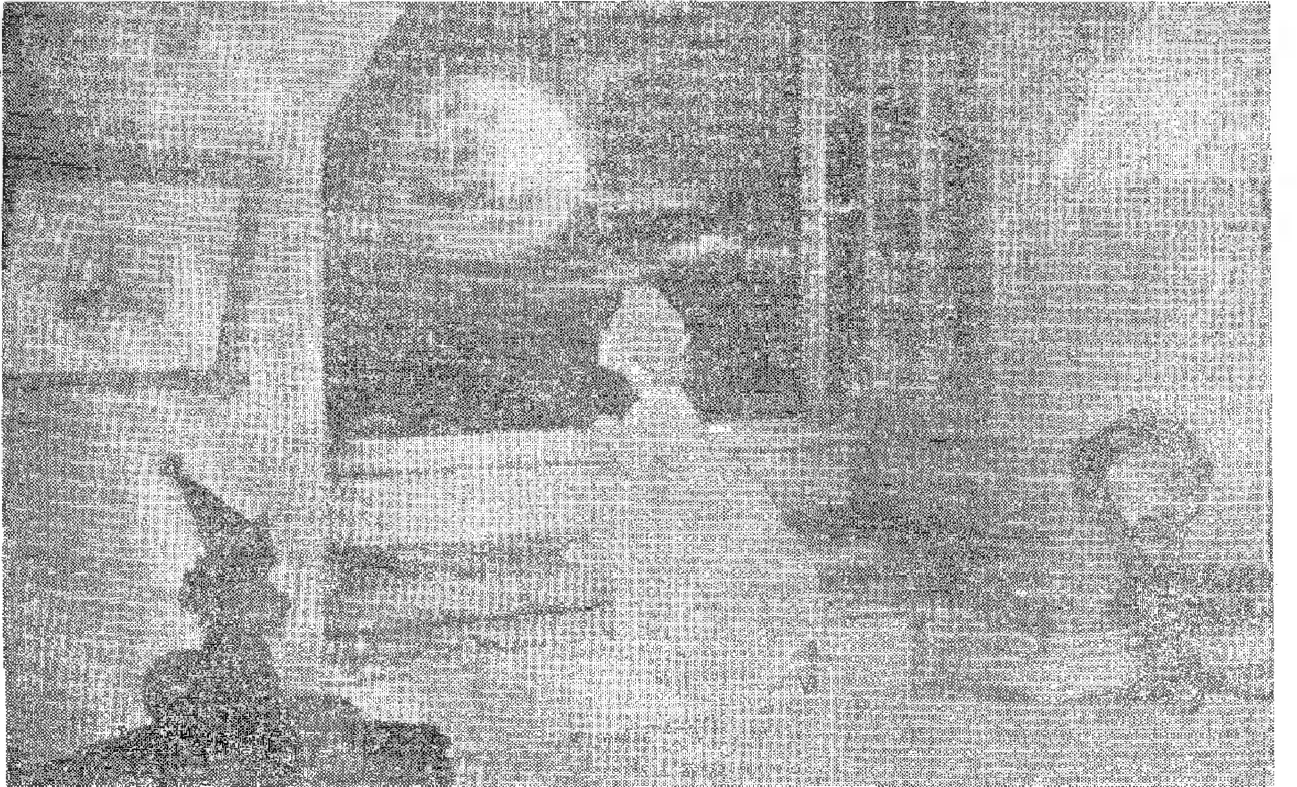
ఇదంతా చిటికెలో జరిగిపోయింది. పీటర్ తరపువారికి, కెప్టెన్ హుక్ తరపువారికి సంకుల సమరం జరిగింది. చివరికి గుడ్డశక్తులే ఓడిపోయాయి. కొందరు దొంగలు ఓడమీదే చచ్చారు. కొందరు నీళ్లలోకి తోయబడ్డారు. కెప్టెన్ హుక్ పీటర్ కు ఘోరమైన యుద్ధం జరిగింది. పీటర్ అసమానమైన ఖడ్గవిద్యా నైపుణ్యం ప్రదర్శించాడు. ఎన్ని మాయోపాయాలు చేసినా కెప్టెన్ హుక్ జయించలేకపోయాడు. చివరికి తన కలాగూ చావుతప్పదని హుక్ సముద్రంలోకి దూకాడు. అక్కడ అతని కోసం మొసలి నిద్రిం గావుంది. ఒక్క గుట తోక హుక్ ను మింగేసింది. పిల్లలు రక్షించబడ్డారు. శత్రు పీడ తొలగిపోయింది.

(48 వ-పేజీ చూడండి)

పిల్లలందరూ ఓడమీద లండన్ బయలుదేరారు.

★
 పీటర్ పాక్ వెళ్లినదిక్కే చూస్తూ కిటికీవద్ద కూర్చుంటి వెండి.

★ పీటర్ పాస్ ★

(46-వ పేజీ తరువాయి)

(14) ఇప్పుడు సముద్రపు దొంగల ఓడకు పీటర్ పాస్ కప్పెను. అండన్ ప్రయాణానికి సిద్ధంగా వుండడని అనుచరులకు ఆజ్ఞ ఉచ్చాడు.

(15) విజయగర్వితులైన పిల్లలతో ఓడ ఆకాశ పథాని కెగిరింది. అడ్డం వచ్చే మేమూలను చీల్చుకుని అతి వేగంతో ఓడ ప్రయాణం చేసింది. తమంత తామే యెగిరి అలిసిపోవలసిన అవసరం లేకుండా, పిల్లలు గుళుంగా పయనించారు.

(16) ఇంటికి చేరి పెరట్లో దిగారు. లోపల కల్లి, తండ్రీ తమ పిల్లలతోనూ విచారిస్తూ కూర్చున్నారు. అమ్మ కిటికీతలుపులు తెరిచే వుంచింది. ఏ కిటికీ గుండా తన చిన్నారి బిడ్డలు యెగిరిపోయానో, ఆ కిటికీ గుండానే వారు తిరిగివస్తారని ఆమెకు ఒక ఆశ. కొంతసేపటికి నాన్న నిద్రపోయాడు. అమ్మ పియానో వాయిస్తూ,

“తెరిచిన కిటికీ గుండా
తిరిగి రండి తిరిగి రండి!
చిన్నారి పాపలార!

నా
కన్నులలో పాపలార!
కొలాంతమువరకు నేను
కని పెట్టుకు కూర్చుండును
రండి రండి పాపలార!

నా
గుండెలలో జోతులార!

అని అత్యంత వివాదంగా పాడుతోంది.

ముందుగా కిటికీలోంచి గదిలోకి తొంగి చూసిన పీటర్ యీ పాటవిని మెలిగా కిటికీతలుపులు మూసి వేశాడు. మూసిన తలుపులు చూసి వెంటీ తన తల్లివూడని నిరాశచేసుకుని తనతో స్వప్న ద్వీపానికి వచ్చేస్తుందని అత డాలోచించాడు. కాని మళ్ళీ వెంటీ అమ్మముఖం చూసేసరికి, ఆమె పియానో మీద తలవాల్చి, జూబు జూబు కన్నీళ్ళు కార్చడం కనిపించింది. అతని హృదయం కరిగిపోయింది. మళ్ళీ కిటికీతలుపులు తెరిచాడు. వెంటీ, జాన్, మైకేల్ లోపలికి వచ్చారు. నాళ్ళమ్మకు కనిపించకుండా ఎవరి పక్కలమీద వాళ్ళు పడుకుని ముసుగులు పెట్టుకున్నారు. అమ్మ తలయెత్తి చూసేసరికి ముగ్గురూ గురు పెడుకున్నారు. ఆమె పట్టరాని సంకోషంతో వారిని కావలిండుకుంది. వారియింట్లో మళ్ళీ యెప్పటిలాగానే ఆనందం జెన్నెలలై, వెల్లువలై విరిసింది.

వెంటీ తనతో తెచ్చిన స్వప్న ద్వీప బాలురను తల్లికి చూపించింది. వాళ్ళని స్వీకరించ

★ “సురంగ్” ★

పదిహేనేళ్ళకు పైగా భారతీయ సినిమారంగంలో శాంతారాంకు ఒక విశిష్ట స్థానమున్నది. ప్రేక్షకులలోను, విమర్శకులలోను ఇంత గొప్పదర్శకుడు లేడనే వారూ ఆయనపేరు చెబితే మూర్ఛపోయే వారూ ఉన్నారు; ఆయనలో ప్రత్యేక విశిష్టత యేమిటేదోనే వారూ ఉన్నారు. మొత్తంమీద ఒకటి నిజం. ఈయన తీనే ప్రతి కొత్తచిత్రం కోసం ఆసక్తితో యెగురుచూసేవారు మన దేశంలో చాలమంది వున్నారు. ఈయన చిత్రాల్లో బాగా ఆర్థికవిజయం పొందినవీ వున్నాయి; సామాన్యంగా నడిచినవీ ఉన్నాయి. చిత్రమంతటా ఆయన దర్శకత్వం ఒకేస్థాయిలో వుండదు. కొన్ని చోట్ల ఉత్తమంగా, కొన్ని చోట్ల అతి చవక బాగుగా కనిపిస్తుంది.

“సురంగ్”లో కార్మికులకు యజమానికి సంఘర్షణ కథావస్తువు. కార్మికులను యజమాని తన పుత్రులవలె ప్రేమించాలనీ, వారిలో ఒకడుగా, తోడునీడగా మెలగాలనీ సారాంశం. దయారాం అనే యజమాని ఆత్మీకురూడు; రాక్షసుపవృత్తి కలవాడు. అతని కొడుకు అశోక్ కేవలం అశోకవక్రవర్తిమంటి పరమదయాళువు. దయారాం తనక్రింద పనిచేసే కార్మికులను హింసస్తూ వుంటాడు. అశోక్ ఇది సహించలేక కార్మికులలో కలిసిపోయి వారితోనే

డానికి ఆమె అంగీకరించింది. పీటర్ పాస్ మాత్రమే తిరిగి తన రాజ్యానికి ప్రయాణ మయ్యాడు. అతడు వెడుతుంటే వెంటీ ఎంతో బాధపడింది. “ఏడాది కొకసారి స్వప్న ద్వీపానికి వస్తూంటానులే” అని అతణ్ణి సముగాయించింది. ఇద్దరూ పరస్పరం బిడ్డలై వువుకున్నారు.

పీటర్ పాస్ టింకర్ బెత్తో కలిసి దూరంగా యెగిరిపోయాడు. అతడు కనిపించేవరకూ వెంటీ కిటికీవద్దనే కూర్చుని చూసింది. అతడు మాయమయ్యాక కూడా చంద్రబింబం మీదుగా ఎక్కడెక్కడికో తెలియని దూరదూర దేశాలకు ప్రయాణం చేసే మేఘ వాకలను చూస్తూ, నిట్టూర్పులు విడుచూ కూర్చుంది.

(సమాప్తం)

జీవిస్తూంటాడు. చివరికి దయారాం కార్మికులపై పగతీర్చుకోడానికి వారు పనిచేసున్న సారంగాన్ని డైనమైట్ తో గ్వంసం చేయ ప్రయత్నిస్తాడు. కాని ఆ ప్రయత్నంలో తనే నశిస్తాడు. అతని తరవాత యజమాని అయిన అశోక్ కార్మికులను తనతో సమానంగా ఆదరిస్తాడు.

ఈ చిత్రంలో బాగా బలహీనంగా కనిపించే పాత్ర అశోక్ కది. అశోక్ గా నటించిన వి.నోద్ కుమార్ వల్ల ఆ పాత్ర మరింత పాడయింది. నిస్సహాయ, అబల అయిన స్త్రీల గ నటించడంవల్ల ఆ పాత్రపై మనకల్లి సామధూతీ కలగదు. అటువంటి అసమర్థుడివల్ల కార్మికులుకాని, ఎవరుగాని పొందే ప్రయోజనం కూన్యం. కార్మికులుకూడా సరిగ్గా అతడి సమూహాలోనే చిత్రించబడ్డారు. కథకు కేంద్రపాత్రలైన అశోక్ ను, కార్మికులను కేవలం అసమర్థులుగా చిత్రించడంవల్ల కథ పేలవమైంది.

ఈ చిత్రంలో ప్రత్యేకించి ఫోటోగ్రఫీ, శబ్దగ్రహణం బాగున్నాయి. “టెటిల్స్” చూపించేభాగం కొత్తవిధానంలో చిత్రించబడింది. పాటలుకూడా బాగానేవున్నాయి. పాటలు ఏ సన్నివేశంలో పెట్టవచ్చునో, ఏ సన్నివేశంలో పెట్టగూడదో మన దర్శకులు ఇంకా నేర్చుకోవలసివుంది. అశోక్ చెల్లెలైన రాణి అరణ్యమార్గాన గుర్రంపై స్వారిచేస్తూ అద్భుతంగా పాడేస్తుంది. కథలో మరొక ప్రధానపాత్ర అయిన ఉన్మాదిని యీతకొడుతూ, ఎక్కడా వగర్చకుండా సునాయాసంగా పాడేస్తుంది. తెలుగు “దేవదాసు”లో బాగా తగివున్న దేవదాసు రాగ, లయ బద్ధంగా పాడడం ఎంత అసహజమో, గుర్రంమీద స్వారి చేస్తూ, యీతకొడుతూ అలిసిపోయిన వ్యక్తులు పాడడం కూడా అంతే అసహజం. (వాడేదీ ప్రేమాక్ మనిషిగనక దండాలు, బస్ట్రీలు తీస్తున్న పాత్రకుకూడా ఆహ్లాద కరమైన పాటలు పెట్టవచ్చు.)

యజమానిగా ఉల్లాస్, అతని కుమార్తెగా శిలారమణి, ఉన్మాదినిగా శశికళ నటించారు. ఈ పాత్రల్లో ఏ ఒక్కటి విశిష్ట నీయంగా లేదు. ఉన్మాదిని ఉన్మాదం ఎక్కడుందో తెలియదు; ఎక్కువసేపు

(50-వ పేజీ చూడుడు)

మన దేశమున

నిన్ను బురదలోంచి తెచ్చాను. కాని, నన్నానికి బదులు— పాడు నత్త గుల్ల వచ్చావు.

శాం: ఏంమాటలు...? మీరేనా యిలా మాటాడవలసింది? నే నేపాపం యెరగను. నన్ను నమ్మరూ...?

చం: నమ్మానే భామా, నమ్మాను. నమ్మే నా స్థితి యంతే దిగజారింది. నలుగురిలో నగుబాటయింది. కన్నవాళ్లు డబ్బుపంపడం మానేశారు. చదువు చెడింది. సంఘంలో మర్యాదపోయింది. ఇక నీ పోయినా నువ్వున్నా వనుకున్నాను.

శాం: చెప్పండి, నే నేమయ్యాను? (యేడుస్తూ) నేనేంకాలేదు. మీ పాదాల వణిచే న్నాను. నామాట నమ్మండి.

చం: ఇక్కడే వుండి—నాటకం సాగి న్నన్నావ్.

శాం: ఛీ ఛీ...అలాంటిది అనుకోకండి. నా అణువణువు మోకోసం అర్పిస్తాను. నేనేమీ ఎరగను. ఏవో అపవాదులు విని వుంటారు.

చం: అపవాదులా...? నీకు కొత్తే ఘుంది? పాతజీవితాన్నే యిక్కడా ప్రారంభించావ్...

శాం: అబద్ధం. నన్ను సరికినా భరిస్తాను. కాని, అభాండ్లం వెయ్యకండి. నేను...మీ పాదాలసాక్షిగా...నా సమస్తాన్నీ మీ కర్పించాను.

చం: అర్పించావ్...అ మాస్తారుకీ...

శాం: ఛీ! అలాంటిమాటలనకండి, మీకు పుణ్యం ఉంటుంది. అతనే నన్ను బలవంతం చెయ్యబోతే, యెదిరించాను.

చం: నాతో యెందుకు చెప్పలేదు...?

శాం: చెప్పకపోవడం పొరబాటని అనుకోలేదు. తుమించండి.

చం: అదే అసలు రహస్యం. సరే, జరిగిందేదో జరిగింది.....యిక నీకు నాకూ కుదరదు.

శాం: అదేవిటి? నన్నొదిలేస్తారా...?

చం: హా...నేను వదిలేదేముంది? నువ్వు తిరిగి పాతకోంపకే చేరతావు. హాయిగా ఉంటావు. కాని, నాకేం గతి ఉంది? సంఘం - మర్యాదా అన్నీ కోల్పోయాను.

శాం: వొద్దు - అలా అనకండి. నన్ను నమ్మరూ...

చం: లేదు - నమ్మదు - నమ్మలేను.

శాం: (నిట్టార్చి) నమ్మరు! ఎందుకు నమ్మతారు...? మీరు మగవారు—నేను ఆడదాన్ని.

చం: ఆడదానివికనకనే బ్రతగలవు.

శాం: నన్ను నమ్మించి యీ కొత్త జీవితంలోకి మళ్ళించారు. నా అణువణువునా మిమ్మల్ని ప్రేమించాను. అలానే జీవించాను. ఆడది హృదయం యిస్తే, తిరిగి తీసుకోలేదు. అది చేతకాదు. ఆ దౌర్బల్యం వల్లనే మీరు నాకింత కిక్కిరించగలుగుతున్నారు. అనాడు మీ కళ్ళు మూసుకుపోయి, నన్ను తెచ్చారు. ఇలాగ వేధించి, నన్ను జీవచ్ఛవాన్ని చేసి తరుముతున్నారు. ఇదేనా న్యాయం...?

చం: అధికప్రసంగం అనవసరం.

శాంత: నీలాంటి పిరికిపందలకీ, ఉత్తరకుమారులకీ అనవసరం. నిజమే! ఇదేగా నన్ను ఉద్ధరించే విధానం? క్షీరికోసం నన్ను తెచ్చి సంఘంలో జూదమాడా లనుకున్నావ్. అటలో గెలిస్తే క్షీరి దక్కుంది; నన్ను దక్కించుకునేవాడివి. దురదృష్టవశాత్తూ పోడిపోయావ్. అందుకే నన్ను తిరిగి తరుముతున్నావ్. ఆఖరుసారి నా ప్రార్థన విసవూ...నీ పాదాలవద్ద కాస్త చోటివ్వవూ? నీ హృదయం కరగడం లేదా...?

చం: లేకేం, అగ్నిపర్యతం పగులు తోంది.

శాం: పగలనీయ్..దాంతో, మవ్వా నేనూ యేకంగానే నాశనమవుదాం.

చం: అక్కడకూడా నీ సాహచర్యం యెందుకు...? సిగ్గులేకా...?

శాం: సరే, నీ పొక్కడవే సాధించు ఆ స్వర్గాన్ని నెలవ్...గురుంచుకో...ఆడదాని. జీవితంకోమాత్రం ఇకముందైనా జూదమాడకు.

[ప్లామ్ బాక్ ముగిసిన ధ్వనులు]

[కమల ఇంటా]

కమ: ఇదా ఆఖరికి జరిగింది...?

శాం: (ఏడుస్తూ) ఇదే నక్కా...

కమ: ధ యేడవకు. జూదంలో పావులం ఆడవాళ్ళం, అంతే!

[దురంనించి గుడిగంటల మధ్య]

ఓం అసతోమా సద్దమయ

తమసోమా జ్యోతిర్దమయ

మృత్యోర్మా అమృతంగమయ

కమ: ఏ దబ్బం? ఏది చీకటి...? యేది మృత్యువు? అంతా అబద్ధం. ఒక్కటే పరమ సత్యం. ఈ ఆడదాన్ని. సమాప్తవిధాల అణచి, చీల్చి, అనుభవించి, ఆనందించి, నిష్పల్లాకే తోసేస్తారు...నీకు పోస్తారు. అంతే! అది సృష్టిధర్మంగా చెబు

మణి అవుతోంది.

శాం: ఇంకేం గతి లేదా అక్కా...? క: లేకేం చెబ్. ఆడది అమృతభాండం కాగలదు. అగ్నిపర్యతం కాగలదు. పద.. ఆవేశాలు నిగ్రహించుకుంటే ఆడది బ్రతకగలదు. లేదా, మనకీ మనమే మృత్యుముఖాలవుతాం.

చంద్రం: (బయటనించి) శాంతా! శాంతా!

శాం: తలుపు తీయకు అక్కా...యిక అతని ముఖం చూడలేను.

క: సరే.

చం: శాంతా! శాంతా!

[అని పిలుస్తూంటే శేషపుట్.] ★

★ కాలక్షేపం ★

(4-వ పేజీ తరువాయి)

రాజ్యం గా ఉండాలని పేక్ అబ్దుల్లా సాగించిన ఉద్యమానికి అమెరికావారు చెనుకనుంచి తాడు లాగిరి కాని, ఆ సారస్వంబు (తాడు ("సారాచెంబు (తాడు") తెగిపోయింది.

పాకిస్తానుకు అమెరికావారు సైనిక సహాయం చేయడానికి సిద్ధమవుతున్నారని నీ, అమెరికాకు సైనిక స్థావరములను పాకిస్తాన్ యిస్తాన్ అంటున్నదనినీ తంజివార్లు - కొడుకాడు - వింతలు వార్తలు - కొన్ని వెధవ వార్తలు వివక్షిస్తున్నాయి.

పాకిస్తానుకు, అమెరికావారి సహాయం ప్రాప్తిస్తే, భారతదేశానికి రష్యా సహాయం ప్రతి క్రియ అయితే-మక్కాకాటుకు చెప్పబెట్ట పనిచేయునా? సామ్రాజ్యవాదానికీ, సామ్యవాదానికీ మధ్య, భారతీయ సామ్యవాదం ఏమవుతుంది? అందుకనే పండిత జవహరిలాలు నైఋత్యగారు తస్మాత్ జాగ్రత్త! జాగ్రత్త! అని భారతజాతిని హెచ్చరిస్తున్నారు.

విక్టోరాజ్యసమితి పీఠానికి నైఋత్య గారి సోదరియైన పండిత విజయలక్ష్మిగారిని అన్యక్షణికగా ఎన్నుకొనుటకు అంగీకరించి అభిమానించిన అమెరికా ప్రభుత్వం - భారతదేశానికి అడిగినంత అప్పు యిస్తున్న అమెరికా ప్రభుత్వం-పాకిస్తాన్ లోనే తన పటాలపీఠం ఏర్పాటు చేసికొని మనకు మరింత సన్నిహితంగా ఉంటే మనకు లాభమా? నష్టమా? రష్యాతో మనం మాత్రు కలిసి మాస్కో యాత్రకులమైతే మనకు ప్రాప్తించేది మోక్షమా! నరకమా? దారి తెన్ను తెలియని అంధకారం యీ అంతర్జాతీయ రాజకీయం అని గ్రహించి నప్పుడే మనము పండితులం. ★

“సురంగ్”

(48 వ చేతీ తరువాయి)

తెలివితేటలతోనే వ్యవహరించింది.

మొత్తంమీద యీ చిత్రం కాంతారాం చేరు ప్రతిపక్షం తెగింది కాదని విస్మయంగా చెప్పవచ్చు.

కళా సమితి

ఈనెల 18 వ తేదీన త్యాగరాయనగర్, వాణిమనూల్ లో కళాసమితి ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. సంగీతం, నృత్యం, నాటకం మొదలైన లలితకళలలో అభిరుచి గల వారికి అవకాశాలు కలిగించడానికి, కొందరు ఉత్సాహవంతులైన యువకులు ఈసమితిని స్థాపించారు.

జస్టిస్ వి. ఎస్. పి. అయ్యర్ అధ్యక్షతన ప్రారంభసభ జరిగింది. డేవీ ప్రసాద్ రాయ్ ఛాదరిగాను ప్రారంభోపన్యాసం చేశారు. కళాకారుడు ద్రిష్ట అనీ, మంచి చెడు మొదలైన విలువలను పానాజికులకు

ఎంచి మాపనం అతనిదిగి అనీ ఆయన అన్నాడు. సంప్రదాయ సిద్ధిమైన కళ అంటూ ఏమీలేదనీ, ఒక్కొక్క కళాకారుడి వ్యక్తిత్వ ప్రభావంవల్ల కళరూపం మారుకుందా అభివృద్ధి అవుతూ వుంటుందనీ ఆయన అన్నాడు.

అధ్యక్షోపన్యాసం చేస్తూ జస్టిస్ వి. ఎస్. పి. అయ్యర్, ప్రాచీన భారతదేశం లలిత కళలలో ఎంత ఉన్న తిశభురాలందుకొన్నదీ, భారతీయ కళల ప్రభావం ఇతరదేశాలకు కూడా ఎలా ప్రసరించిందీ వివరించారు.

పూర్వోన్నత్యాన్ని తిరిగి స్థాపించడానికి యువకులు ముందుకు రావాలని ఆయన ఉద్ఘోషించారు. వివిధలలితకళల భిన్న భిన్న తీర్థాలను, వాటి ఏకత్వాన్ని నిరూపిస్తూ ఆయన మాట్లాడారు. కళాసమితి దినదినాభివృద్ధి పొందాలని ఆయన కోరారు.

తరువాత నృత్య నాటక ప్రర ర్ప నాలు జరిగాయి. క్రికెట్ రాజకుమారి, శ్రీమణి మున్నగువారు చేసిన వృత్తాన్ని ప్రేక్షకుల ప్రశంసలు అందుకొన్నాయి. “లక్ష్మీ” గానగా 9 దర్శకత్వం వహించారు.

ఒక ఇంగ్లీషు నాటిక నటనవృష్ట్యా ఉత్తమంగా వుంది. గురజాడవారి “వృద్ధమృత్యు” గేయకథ సృష్ట్యప్రదిర్భవంకూడా ప్రేక్షకులను అలరించింది.

ఈ సభకు ప్రేక్షకులు విరివిగా హాజరయ్యారు. సినిమా డైరెక్టర్లు, నటీనటులు కూడా పలువురు వచ్చారు.

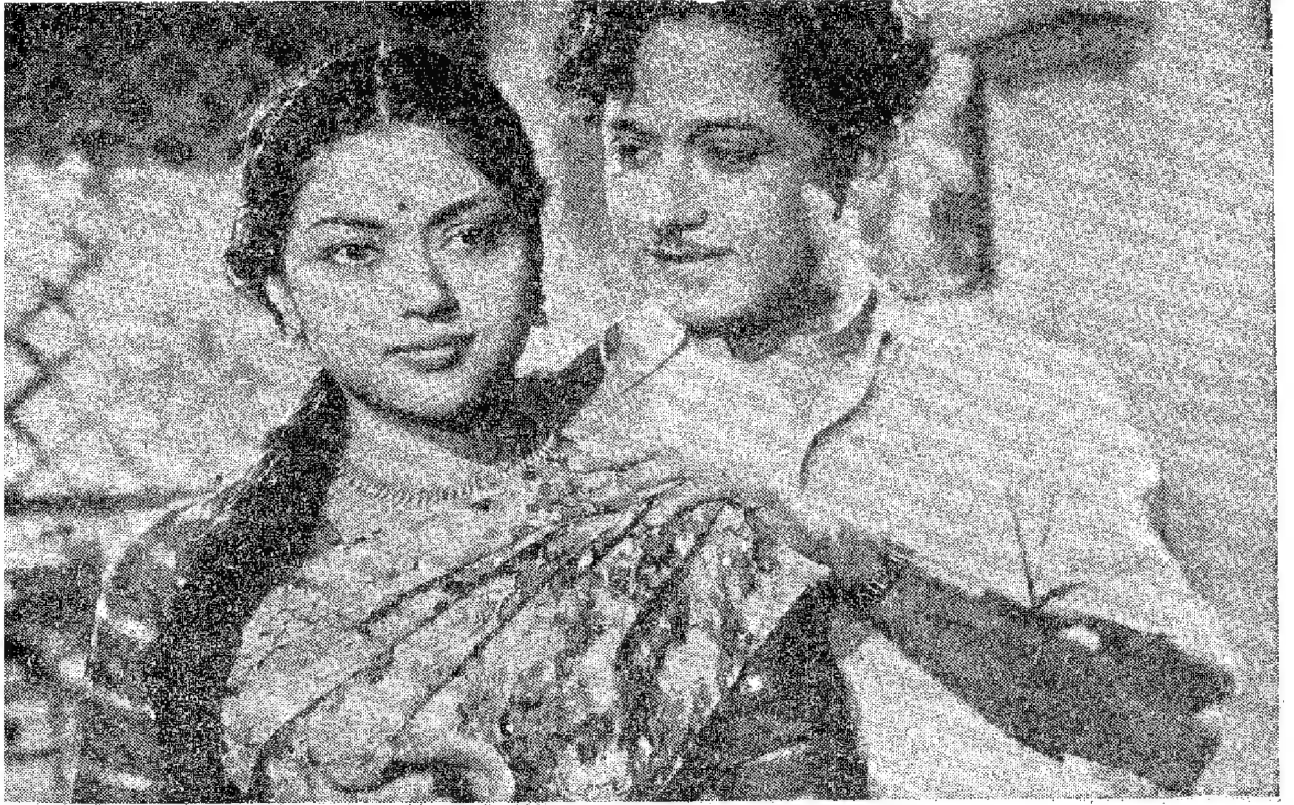
★ సినిమా వార్తలు ★

యూనైటెడ్ టెక్నిక్స్ యస్ ఎం డ్ క్యానిలావారి “పల్లెపక్షుడు” చాలవరకు పూర్తయినట్లు తెలుస్తోంది. జమిందారిజీ పాత్రకు జి. వరలక్ష్మిని బుక్ చేశారట.

“సంద్రహాసం” జనవరి మొదటివారంలో విడుదల చేయడానికి శీఘ్రసన్నాహాలు జరుగుతున్నాయి. విజయవాడ ఆతిరవాత “మిస్సమ్మ” అనే సాంఘికచిత్రం విరియిస్తారట. స్క్రీన్ పై ఏకహాణికారే ప్రాశస్త్యం.

చొంగలపం మోపి నారాయణను పోలీసులు లాక్కుపోతుంటే తోటి రిక్సావార్లదవరూ విచారిస్తున్నారు. సోకుల్ వారి “నిరుపేదలు”లో నాగేశ్వరరావు, జమున మున్నగువారు.

యినైటెడ్ టెక్నిషియన్స్ & శ్యామలావారి "పల్లెపడుచు"లో బావచంద్రంగా రామశర్మ,
మరదలు కాలంగా కృష్ణకుమారి.

నిడూవారి "చంద్రహారం"లో చందనరాజు వినోదారం ఏర్పాటుచేసిన 'కలువలు—చంద్రుడు' నృత్యం

మొదటి పాఠము

(11-వ పేజీ తరువాయి)

గొట్టిపడి ఉంది. అక్కడక్కడ గోడలపై విహారాలు, గ్రీకులకు వాక్యాలు వ్రాసిన అట్టమక్కలున్నాయి. మొత్తానికి గదంతా చూస్తే క్లాడ్ ఫ్రాలో తన రహస్య ప్రయోగాలు కొన్నా ఖుగామని వేరొంది తెలుస్తుంది. ప్రస్తుతం అతడొక పెద్ద గంధం ముందు పెట్టుకుని చదువుతూ తనలో తనేదో గొణుగుతున్నాడు. “బంగారం! బంగారం! నూర్చుకు అగ్నిలోనుండి పుట్టాడు. చంద్రుడు నూర్చుని పుత్రుడు. విశ్వాత్మ అగ్ని అంటాడు జోహోస్టర్. అగ్ని అంశకు చెందిన పరమాణువులు విశ్వమంతటా వ్యాపించి ఉన్నాయి. ఇవే ఆకాశంలో సంచారం చేస్తూ ఒకదాని బాటలో మరొకటి కలుసుకున్నప్పుడు కాంతి జనిస్తోంది; భూమిపై కలుసుకున్నప్పుడు హిరణ్యం జనిస్తోంది. కాంతి, హిరణ్యం ఒకటేనని అతడి అభిప్రాయం! బాగుంది! అగ్నిలోనుంచి బంగారా మేలా తయారుచేయడం? నూర్చుకాంతిని ఒక పాత్రలో బంధించాలన్నమాట! కారోవా నుసీదులో ఒక స్తంభంకింద అలా బంధించి వాచారట. కానీ ఎనిమిదివేల ఏళ్ళవరకూ అది తియ్యకూడదు. అబ్బ!”

“అబ్బా! ఒక్క కానుకోసం ఎనిమిదివేల సంవత్సరాతే!” అనుకున్నాడు జెహాన్. క్లాడ్ ఫ్రాలో తన ధోరణిలోనే మాట్లాడుకుంటున్నాడు.

“బంగారం ఎలా తయారుచేయడం? మెజిస్ట్రీ ఏమన్నాడు? కొందరు స్త్రీల పేర్లలో మంత్రశక్తి ఉంటుందట. స్త్రీలను ఆచరిస్తే దేవుడు సంతోషిస్తాడట. వారి కాదరణలేని చోట దేవుణ్ణి ప్రార్థించినా ప్రయోజనం కూన్యం. స్త్రీల పేర్లకు చివర దీర్ఘస్వరాలుంటాయి. అవును అలావుంటే మధురంగా వుంటాయి. ఎమరల్డా... అబ్బబ్బ! ఎప్పుడూ అదే ఆలోచన! ఎంత మరిచిపోవాలన్నా, రాకమానడంలేదే!” కోపంతో విసురుగా ప్రత్యేకం చూసేశాడు. ముఖం తుడుచుకున్నాడు. తరవాత ఒక సుత్తి మేకూ తీసుకున్నాడు: “కొన్ని రోజులనించి నా ప్రయోగాలన్నీ వ్యర్థమవుతున్నాయి. ఆమె మాటిమాటికీ కళ్ళకు కట్టినట్లుంటోంది. ఎన్ని మంత్రాలు ప్రయోగాలు తెలిస్తే ఏం ప్రయోజనం? అసలు మంత్రమే తెలియడంలేదు. మంత్రించబడిన ఈ సుత్తితో ఈ మేకుని కొట్టినట్లుంటే శత్రువు తక్షణం నశించాలి, ఫీబస్! ఫీబస్! చచ్చిపో! నరకానికి పో!” అంటూ మేకు పక్కగోడ కానించి సుత్తితో కొట్టాడు. “నీలపురం నెరుసులాస్తే మంత్రం పారినదన్న మాటే” అనుకుంటూ సుత్తిదబ్బలు కొట్టాడు. నెరుసులు రాలేదు. “ఫీ” అని సుత్తిని నేలకు విసిరికొట్టాడు. నిస్పృహతో కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. కూలబడి మేకూపై గంధం కేసి తేలి పారచూశాడు. మాత్రాత్మగా విదో మాటదొరికింది. గబగబా గొణుక్కుంటూ లేచి సుత్తి, మేకు అందుకుని కొట్టసాగాడు.

“అయ్యయ్యో! అన్నకి చెర్రె తిన్నట్లుంది!” అనుకున్నాడు జెహాన్.

క్లాడ్ ఫ్రాలో తిరిగివచ్చి కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. రెండు చేతులలో తలపట్టుకుని కూర్చున్నాడు. మనస్సుకి కల్గే వెయ్యి సంవత్సరాలేక, స్వేచ్ఛావృత్తి కలవాటుపడిన తమ్మునికి, బలవంతాన అణగదొక్కబడిన వాంఛలు ఒలీయ మైనప్పుడు సంభించే భీభత్సం ఎలావుంటుందో తెలియదు. అన్న హృదయంలో అగ్ని పర్యటించి బద్ధులొత్తున్నట్లు అతనికి తెలియదు.

ఈ పరిస్థితిలో అన్న నూ చూడం భావ్యం కాదని జెహాన్ భావించాడు. మెలిగా తలుపు మూసి చప్పుడుకాకుండా ఎత్తెత్తి అడుగులు వేస్తూ కొద్దిదూరం వెళ్లాడు. తరవాత గట్టిగా అడుగుని చప్పుడు చేసుకుంటూ తలుపువద్దకు వచ్చాడు. ఇది విని క్లాడ్ ఫ్రాలో పిలిచాడు “రండి! లోపలికి రండి! మీకోసమే చూస్తున్నాను, మాస్టర్ జాక్.”

జెహాన్ లోపలి కడుగుపెట్టాడు. అతన్ని చూసి క్లాడ్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. “నువ్వు జెహాన్!” అన్నాడు.

“జెహాన్ అయితే, జాక్ అయితే? అంతా ఒకటే పేరులో కొద్దితేడా. అంతే”

“ఎందుకొచ్చి నట్టిక్కడికి?”

తమ్ముని ముఖంలో విషయం, విధేయత, పశ్చాత్తాపం ఉట్టి పడుతున్నాయి.

“నిన్ను ఒక విషయం అడిగాలని...”

“ఏమిటి?”

“ఏం లేదు... సలహా...” డబ్బు కావాలని అనలేకపోయాడు జెహాన్.

“నువ్వంటే నాకు అసహ్యం కలుగుతోంది.” తమ్ముడు నిట్టూర్పు విడిచాడు.

క్లాడ్ ద్వారంవైపుకు తిరిగి తమ్మునివంక తీక్షణంగా చూశాడు. “నీతో మాట్లాడాలి” అన్నాడు.

దీని అర్థం తమ్మునికి తెలుసు. రాగలదానికి సిద్ధపడి నిలబడ్డాడు.

“రోజు రోజుకీ నీ దుష్టవర్తన గురించి నాకు ఫిర్యాదు వస్తూన్నాయి. ఎవరినో కొట్టావుటగా? ఎందుకు?”

“ఓ! అదా! అధికారి కొడుకునని ధీమాతో వాడు గుర్రమెక్కి బురదలో పరిగెత్తించి అందరిపైనా బురద చిమ్ముతున్నాడు.”

“పొరువం ఉంది కానీ చదువు అంటలేదు.”

“అన్నయ్యా! ఫీబస్ అంటే ఎవరు?”

క్లాడ్ స్తంభించిపోయాడు. తరవాత ఆలోచనలో పడ్డాడు. అతని ముఖం పాలిపోయింది. డబ్బుడగడానికి ఇదే చక్కని అడుగు అనుకున్నాడు జెహాన్. అతి విషయంతో మృదువుగా ఇలా అన్నాడు. “ఏవో ఎవరో తెచ్చిన ఫిర్యాదులికీ నాచైన కోపం తెచ్చుకుంటావా అన్నా? వాళ్ళు దుండగులు. వాళ్ళతో తలపడక ఎలా ఏతాతుంది నాకు?”

క్లాడ్ ముఖం ముడతలు పడింది “ఏం కావాలో అడిగే నెయ్యి రాదా?” అన్నాడు.

“ఏముంది?” అన్నాడు జెహాన్. అతని కీమాటు ధైర్యం వచ్చింది “కొంచెం డబ్బు కావాలి.”

“మన ఎన్నట్లమీదా, ఇళ్ళమీదా రాబడి సగం తగ్గించిన తెలుసా?”

“కొంచెం డబ్బు కావాలి.”

“మనం చెల్లించవలసిన పన్నులు పోచ్చించారు.”

“కొంచెం కావాలి.”

“ఏం చేస్తావు, డబ్బు తీసుకుని?”

జెహాన్ ఆశ కలిగింది. “పాడుచేయడానికి కాదు; నడ్వినీ యోగంకోసమే. నా స్నేహితులిద్దరున్నారు. వాళ్ళొక పేదనంసా

రంలో చంటిపిల్లకి వస్త్రదానం చేస్తున్నారు. నేనూ దానం చేయాలని కోరిక కలిగింది.”

“నమ్మదగినట్లే ఉంది నీ కథ! సిగ్గులేదూ అబద్ధాలు చెప్పడానికి?”

“ఫీబస్...”

క్లాడ్ నిశ్చేష్టుడైనాడు. ఈమాటతో అతనికి వెర్రికోపం కూడా వచ్చింది.

“ఫీ! ఫీ! నాముందునించి” అని అరిచాడు.

“పోనీ తిండికేనా కొద్దిగా ఇయ్యి.”

“గర్భశాస్త్రం ఎంతవరకూ కంఠోపాతం చేశావు?”

“వాసిసంతమటుకు కాగితాలు పోయినాయి.”

“టాటిస్ సారస్వత సంగ్రహం?”

“పుస్తకం ఎవరో వొంగిలించారు.”

“తిత్విశాస్త్రం?”

“నుతాన్ని అధిక్షేపించే తత్వశాస్త్రం నాకు నచ్చదు.”

“ఒళ్ళువంచి పనిచేయనివాడికి తిండిలేదు”

జెహాన్ ఊణం ఆలోచించాడు. తరవాత చేతులలో ముఖం కప్పకుని ఏడుస్తున్నట్లు నటించాడు.

“అదేమిటి? నీ నటన ఇంక చాలించు”

జెహాన్ చేతులు తీసేసి అన్నవంక జాలిగా చూశాడు. “పోనీ నా దుస్తులవంక చూడు. చిరిగిపోదానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి.”

“దుస్తులు నుంచీ కుట్టిస్తాను, కానీ డబ్బివ్వను.”

“పోనీ ఆట్టే అక్కణ్ణు. కొద్దిగానే ఇయ్యి. నువ్వు చదవ మన్నవన్నీ చదువుతాను. నేనాకలితో చచ్చిపోతే చూస్తూ ఉంటావా?”

క్లాడ్ మాట్లాడలేదు. జెహాన్ ఈమాటలు తెలిపాడు.

“పోనీలే. ఇంక జూదానికే నడతాను. తాగుతాను.”

“జెహాన్! చెడిపోతున్నావు నుమా! చివరికి కొరతెక్కు తావు.”

“పోనీ, అదీ మంచిదే.”

“చివరికి నీకు ఉరికూడా తప్పదు.”

“ఉరి అంటే—ఒక చివరమనిషీ, మరొక చివరలోకం.— నునిషిగా చావడం మేలు.”

“నరకం పాతాతావు.”

ఇంతలో ఎవరివో అడుగుల చప్పుడు వినవచ్చింది.

“ఆగు. మాస్టర్ జాక్ వస్తున్నాడు. ఆ కొలిమిచాటుని రాక్కో. ఇక్కడ వినేదీ చూనేదీ ఎవరిదగ్గరా చెప్పకూడదు నుమా!”

జెహాన్ కొలిమిచాటున దాక్కున్నాడు. వెంటనే అతని కొక ఉపాయం తట్టింది. “నేను ఊసిగైనా విడవకుండా నిశ్చలంగా ఉండాలంటే, ఒక్క కాసియ్యి” అన్నాడు.

“అలాగే ఇస్తాను, కూచో.”

“ఇప్పుడే ఇవ్వాలి.”

“తీసుకో” అంటూ కోపంతో విసిరాడు క్లాడ్. అది అందుకుని కొలిమిచాటున దాగాడు జెహాన్.

కొత్తగావచ్చిన ఆ గంతుకుడు నిలువల్లా నల్లని దుస్తులు ధరించాడు. జెహాన్ కొలిమిచాటునుండి అతన్ని కనిపెట్టిచూశాడు. అతని వయస్సు 60 దాపులో ఉంటుంది. కనుబొమలు కూడా తెరిసిపోయాయి. పెద్దపెద్ద చేతులున్నాయి. క్లాడ్ ద్వారంవద్ద ఒక ముక్కాల్లిపీట చూపి కూర్చోమన్నాడు. కొంతసేపు ఇద్దరూ మానంగా ఉండిపోయారు.

“ఏమైంది? నీ ప్రయోగం ఫలించిందా జాక్?”

“ఏసంలేదు. ఊది ఊది కోవవచ్చింది. అంతా బూడిదే కాని అణువంత బంగారం రాలేదు.”

క్లాడ్ కలవరపడ్డాడు : “అది కాదు నే నడుగుతున్నది. ఆ గారడీవాడిసంగతి. ఏమైనా చెప్పాడా? నేరం ఒప్పుకున్నాడా?”

“లేదండి. చితక పాడిచేశాం, కానీ ఒక్కమాట చెప్పలేదు. వాడి కీళ్లన్నీ స్వాధీనం తప్పాయి. అయినా ఇంకా నా ప్రయత్నం మానలేదు. గట్టివాడు. ఆశ్చర్యంగానే ఉంది!”

“వాడి ఇంట్లో ఏం దొరకలేదా?”

“ఇదుగో, ఇదొక పత్రం దొరికింది. ఇందులో ఏదో రాసి వుంది కానీ మాకు తెలియలేదు.”

“ఇలా లే!” అని క్లాడ్ పత్రం అందుకుని విప్పిచూశాడు.

“సిచ్చికుక్క కరిస్తే చదవ్వలసిన మంత్రాలివి.”

“ఇదుగో ఇంకోటి దొరికింది” అంటూ జాక్ ఒక పాత్ర అందించాడు.

“ఆ! ఇదీ మూస!”

“దీనితోకూడా ప్రయత్నంచేసి చూశానండి. కానీ ఏం లాభించలేదు.”

“లాభం లేదు. వాడు మోసకారి. వాడు బంగారం తయారు చేయలేదు. జాక్! నువ్వు నగరంలో ఒక అధికారివి. వాణ్ని క్షమించడం నీవిధి.”

“తప్పకుండా. అయితే ఆ బిప్పిని ఎప్పుడు పట్టుకోమంటూ రోజు చెప్పండి. మరిచిపోయాను.”

“బిప్పి ఎవరు?”

“రోజూ పారిస్ లో నృత్యం చేస్తూ పీథుల్లో తిరుగుతుంది. కూడా ఒక మేక ఉంటుంది. అది మౌలిక శైలి అని నిరూపించడానికి సాక్ష్యం నేకరిస్తున్నాం. కానీ అంత చక్కనిదాన్నింత వరకూ నాకళ్ళతో చూడలేదండి. ఎప్పుడు పట్టుకోమంటారు?”

క్లాడ్ ముఖం పాలిపోయింది. “సమయం వచ్చినప్పుడు చెప్తాను. ఇప్పుడు కాదు.”

క్లాడ్ చూపులు కొలిమిప్రక్క సాలెగూడుపై ఉన్నట్లు జాక్ గమనించాడు. జాక్ అటువంక చూశాడు. అప్పుడే ఒక ఈగ సాలెగూడులో చిక్కుకుంది. గూడు కదలగానే పెద్ద సాలెపురుగు మేలుకుంది. ఒక్కరుముకుతో ఈగవైబడింది. తొంపంతో తల పొడుస్తూ, ముందు రెండు కాళ్ళ మధ్య తన దారంతో చుట్టివయ్యడం మొదలుపెట్టింది. జాక్ ఇది చూసి ఒక్క ఉదుటున లేచాడు. సాలెగూడుపైపు చెయ్యి చాపాడు.

“ఆగు జాక్! ఆగు! విధివిహితమైనదానికి అడ్డుపడకు” అన్నాడు క్లాడ్. జాక్ తెల్లబోయి మతాధికారివంక చూశాడు. క్లాడ్ దృష్టి సాలెగూడుపై కేంద్రీకరించాడు.

“ప్రస్తుతి పరిస్థితి కది సంకట మనిషిస్తోంది. ఉల్లాసంతో ఎగిరగిరి గాలి నలుగులకోసం వలికివచ్చింది ఈగ. స్వేచ్ఛకోసం వచ్చి ఈ మృత్యుగహ్వరంలో చిక్కుకుంది. పాపం! ఎమరాలూ! విధికి అడ్డుపడకూడదు జాక్! సాలెపురుగు నేం చేయకు, వాదిలి పెట్టు.”

“అది పోనివ్వండి. బంగారం తయారుచేయడానికి మీ సహాయం కావాలి, నా ప్రయత్నాలన్నీ వ్యర్థమైనాయి.”

ఇంతలో కొలిమి ప్రక్క సద్దవినవచ్చింది. “అదేమిటి?” అన్నాడు జాక్ భయంతో.

“ఏమీలేదు. పిల్లి. మనం కిందిగదిలోకి వెళ్ళి అక్కడ గంపం చూద్దాం. నడవండి” అంటూ క్లాడ్ లేచాడు. ఇద్దరూ మెల్లుదిగి వెళ్ళారు. వెళ్ళగానే జెహాన్ కొలిమి చాటునుంచి ఇవలెలకి వచ్చి దుస్తులు దులుపుకున్నాడు, “అబ్బ! ఏదీ విరగడైంది” అంటూనే తుమ్ము లారంభించాడు. “సిచ్చికుక్కలు. ఇంక

ఘంటారావం

చాలు" అంటూ గదినుంచి వెలువడ్డాడు. ఒకసారి ద్వారంవంక చూసి తలుపులు వెయ్యకుండా అలాగే ఉంచి "అంతే కావాలి, కాస్త" అనుకున్నాడు. ఈలపాట పాడుకుంటూ వీధిలోకి వచ్చాడు. చర్చిముందు ద్వారంవద్ద క్లాడ్ తన మిత్రునితో కలిసి ఒక శిల్పం పరిశీలిస్తున్నాడు. జెహాన్ ఒకసారి వారివంక నిర్లక్ష్యంగా చూసి రెండుడుగులు వేశాడు. జనుకనుంచి పిలుపు వినవచ్చింది; చూశాడు. "అర! ఫీబస్" అన్నాడు.

"జెహాన్! ఉండు" అన్నాడు ఫీబస్. ఫీబస్ నేను పిన్నేరికి క్లాడ్ తలతిప్పి చూశాడు. ఫీబస్ వంక తిడుకొన్నంతో కొంతసేపు చూశాడు.

"జెహాన్! ఎక్కడికి?"

జెహాన్ ఈలవేశాడు. దాని అర్థం ఫీబస్ కి తెలుసు.

"నా జేబు ఖాళీ" అన్నాడు ఫీబస్.

"నాదగ్గిరుందిలే" అన్నాడు జెహాన్.

క్లాడ్ కొద్ది ముందుకువచ్చి ఫీబస్ ని పరికించి చూశాడు.

"నమ్మకంలేదు" అన్నాడు ఫీబస్. "నీ జేబులో ఉబ్బుంటే,

నీటితోట్టిలో చంద్రుడన్నమాట. నీ జేబులో ఉబ్బుండదు; గులక రాళ్ళుంటాయి. పండెం వేస్తాను."

జెహాన్ జేబులోనుంచి కాసుతీసి చూపించాడు.

"అర! కాసు! కళ్ళు చెదిరిపోతున్నాయి" అన్నాడు ఫీబస్.

"ఎవరిజేబు కత్తిరించావు రాత్రి?"

జెహాన్ తలెగరవేశాడు. "అన్న మూర్ఖుడు కావడం అదృష్టంలే" అన్నాడు.

"నడు. పాటపట్టినంత తాగా లివాళ" అని దారితీశాడు ఫీబస్.

క్లాడ్ కి ఈమాటలు వినపడుతూనే ఉన్నాయి. అతన్ని యువకునిగా గమనించలేదు. క్లాడ్ కొద్దిదూరంలో ఆయిద్ద

రినీ అనుసరించాడు.

వీధిమలుపు తిరిగేదోట తంబుగ వినపడింది.

"నడు! గబగబా నడు!" అని ఫీబస్ తొందరపెట్టాడు.

"ఎందుకు?" అన్నాడు జెహాన్.

"మే చూడకుండా తిప్పించుకోవాలి!"

"ఎవరు?"

"జిప్సీ. మేకని పెంట బెట్టుకు తిరుగుతుంది, ఆమె."

"ఎమర్జెన్సీనా?"

"అవునవును, ఎప్పుడూ ఆమె పేరు మర్చిపోతూనే ఉంటాను వీధిలో ఆమెతో మాట్లాడడం మంచిదికాదు."

"ఆమె నీకు బాగా తెలుసా?"

క్లాడ్ అతని ముఖవైపు గమనించాడు. ఫీబస్ చిరునవ్వు నవ్వుతూ జెహాన్ చెవిలో వివో ఊదాడు. ఊది పకపక నవ్వడం మొదలుపెట్టాడు.

"నిజం?" అన్నాడు జెహాన్.

"నిజం!"

"ఈరాత్రి?"

"ఈరాత్రి."

"ఆమె వస్తుందని నీకు నమ్మకమే?"

"తప్పకుండా వస్తుంది."

"కెప్టెన్ ఫీబస్! నీ అంతటి అద్భుతవంతుడు పారిస్ లో లేడోయ్."

క్లాడ్ ఫోలో ఈ సంభాషణలో ప్రతిఒక్క మాటా శ్రద్ధగా విన్నాడు. పశ్చు పటపట కొరికాడు. అతని శరీరమంతా కంపించిపోయింది. ఒళ్ళు తిరిగినట్లయింది. ఒకచోట ఒక సంభాషికి చేరుబడి నిలబడ్డాడు. కొంతసేపటిలో తేరుకుని మళ్ళీ యువకుని లిద్దరినీ అనుసరించాడు. (ఇంకావుంది)

అంతరంగంలో తరంగాలు

(16-వ పేజీ తరువాయి)

చెయ్యి నిమరుతూ అన్నాడు. "నీ ఓంట్లో బాగులేదా?"

ఇప్పటిక్కామోసు తెలిసింది దనుకుంది ఆమె. నిట్టూర్పు విడుస్తూ "బాగులేకేం?"

ప్రశ్నలాటి జవాబు.

నిజంగా తన గుండె బంజబారిందంటే, ఆమె కారణం అనుకున్నాడు రామం.

"ఎరలే. శివు డాక్టర్ని తీసుకొస్తాను."

"డాక్టరు వదిలే బబ్బులాంటిదికా దిది"

అంటూ ఒక్కమాట భిక్షన యేడిచింది. రామం ఒళ్ళు ఝుళ్ళుమంది. విందుకో అనుకోకుండా తనకి కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగేయి నుట్టాడలేకపోయాడు రామం. భిర్త వైఖరి స్పష్టమయింది దనుకుంది.

"శివటిమా టేవెటి?" యిదే ప్రశ్న

ఆమె కన్నీటి కాలజల్లో కెరటాలుగా ప్రవహించింది. అతనిమాత్రం అలాగే ఊడుకున్నాడు. తన గతి అర్థమయింది

దనుకుంది. భిర్తచేసిన మోసానికి యెంత పాతికమైనా చుట్టుకుంటుంది.

ఆమె కంటిలో తడి యింకుతోంది.

తల పోటు అధికంగా ఉంది. శిరస్సు

తాపానికి పగిలిపోతోంది. తానిలా యెంత కాలం బ్రతకటం?

ఇంతలో పిల్ల కెప్పుమంది. నిద్రలో భయం వేసింది కామోలు. మొదట్లో అలాగే ఊరుకుంది తల్లి. పిల్ల గుక్క పెట్టింది.

ప్రక్కకు ఒత్తిగిలి పిల్లను తీసుకుంది. భిర్త తల వాలి పడి ఉన్నట్లయింది. పోనీ తనకా

వూసెందు కనిపించింది. గుండె బరువెక్కుతోంది. దుఃఖంతో నిండిన మనసు

భయంతో తూగలేకపోయింది. బాధతో భిర్త తల యెత్తి చూసింది. అతనికి స్పృహ లేదు. ఆమెకు కరచరణాలు క్రంభించిపో

యేయ్. పిల్ల కెప్పుమంది. పాడు పిల్ల అనుకుంది. భిర్త మొహంమీద నీళ్ళు జల్లింది.

మొహం మరుగుతోంది కళ్ళు బలవంతంగా

విప్పింది, కాని మాతలు పడ్డాయి.

నీళ్ళు గట్టిగా జలింది. పిల్లమీదకు తుల్యేయ్. పిల్ల మరింత గుక్క పెట్టింది. కాని తల్లి వినిపించుకోలేదు.

నోరు విప్పి నీరు పోసింది. రామం నోరు విడలేదు.

తిరిగి నీరు పోసింది. రామం గుక్క వేసేడు. కొంచెం నీరు దిగింది. ఆత్రుతగా నుదుటిమీద చెయ్యి నిమరుతూ విడుతున్న కళ్ళలోకి చూసింది. భూతకాలపు లోతుల్లో తమ ప్రేమగాధలు గోచరించేయి.

రామం కళ్ళు విప్పేడు. భార్య మొహంలో భావిసాఖ్యానికి హామీ కనపడింది.

నుదిటిమీద చెయ్యి తీసి గుండెమీద ఆస్తుకుంటూ 'నన్నెప్పుడూ అపార్థం చేసుకోకన్నాడు.

తన శరం గ్రహించి తన చూపులన్నీ నేలకు నాటింది ఆమె.

రామం లేవబోయాడు. చిటిపాప యేడుపు మాని చేరినలు పెట్టింది.

★ వీరులూ - వారసులూ ★

(21-వ పేజీ తరువాయి)

స్వంతా పూడదీసి, ఏ కోయ్య కాకోయ్యను క్రమక్రమంగా, నీటుగా కత్తితో పగలబెట్టుతున్నాడు. స్వేదంతో అతని వల్లంతా తడిసిపోయింది. తలగూడా చన్నీళ్ళ స్నానం చేసేవచ్చినట్లుగా వుంది. వంటిమీద అంగ వస్త్ర మొక్కపే వున్నది. ఈ దృశ్యం చూడగానే మొదట నిశ్చేష్టరాత్రైనది. ఒక వేళ కోటిలింగం పిచ్చివాడు కాలేదుగదా అని భయంకరమైనయోచన వచ్చిందామెకు.

కోటిలింగం ఆమెవంక కన్నెత్తి గూడా చూడలేదు. అతని చూపు, మనస్సు ఆ విధ్వంసక క్రియలో లగ్నమైవున్నట్లు తోచినది. తాయారమ్మ భయాందోళనలు కోపజ్వాలలై రగుల్చున్నవి.

“నీకేం పోగాలం వచ్చింది? పిల్లల నోటి ముందు తిండి తీస్తున్నావ్” అని పెద్దగా అరిచింది.

కోటిలింగం తల మెకెత్తి ఆమెవంక నిదానంగా చూసి-“నీకు తెలిదు గామోలు. తాత తాంబుర పగిలిపోయింది. ఈమగ్గంతో నాకు పనిలేదండ” అని బహు నెమ్మదిగా సమాధానం చెప్పాడు.

తాయారమ్మ రెచ్చి పోయింది.

“నీకు మతిబోయింది. మమ్మల్ని చంపి పొరేయక పొయ్యవా గొంతులు పిసికి? ఈ అఘాయిత్యం ఎవరు చెప్పారు నీకు? ఆ ముసలి బైరాగి ముండాకొడుకుతో దిరిగి కొంప గోడు మర్చి యింటికి చేటు దస్తావా?”

అప్పటికే మగ్గం నామరూపాలు లేకుండా పోయింది. అతను మాట్లాడకుండా మొద్దుకత్తిని ఆ శిథిలాలమీద పారేసి అపర శివుడు లయస్వత్య వేదికనుండి తొలగినట్లు తొలగిపోయాడు వరండాలోకి. ఆ గొడవకు పిల్లలంతా లేచి గొల్లుమన్నారు. తాయారు పసికందుల్ని దగ్గరకు చేర్చుకొని వెక్కిరిచెక్కిరి విడిచింది.

* * *

కోటిలింగం మొట్టమొదటిసారిగా వ్యవసాయ కూలీ - అయినాడు అతని అజీమి తింలో. ఉద్యోగల లూగించిన చెయ్యి స్మృతానవాటికలో గోరీలు త్రవ్వబోయింది. పూలుబెంచిన హస్తాలతో గులక రాళ్ళు నెత్తాలి అనుకొంటూనే మొదటిసారి జనుము కోతల కెళ్ళాడు. ఈ కాయకష్టంలో నీచత్వం వున్నదని అతనికి మొదటినుంచీ తోచింది. తన తోటివాళ్ళతో తనెందుకు కలియలేదో అతనికే తెలియదు. మగ్గం నాశనం చేసిననాటినుండి అతను యితరుల

కోకల్లమే మానుకొన్నాడు. మానవులంటేనే అతని కేరీరం ముడుచుకొనేది. ఒక్క క్రిరా ములుగులు తప్ప తాయారమ్మన్నా, తన బిడ్డలన్నా గూడా అతనికా అసహ్యభావమే స్ఫురిస్తున్నది.

చేతులు తెగుతూ, నాలిక పీకుతూ, శిరస్సుమండుతూ-వేడెక్కిన కొడవలితో, కింద మేకులవంటి మోళ్ళుకాళ్ళకు గుచ్చుకొంటూండగా జనుము కొయ్యటం లేలిక పనిగాదనీ, దీనికి సుఖవు తెలియాలనీ, తెలివిఉండాలనీ, యాకష్టం ఎంత తక్కువ దైనదని తను అనుకొన్నాదని సుఖవు బలువులు ఎరగాలనీ అతను గ్రహించబానిసి ఎంతోనేపు పట్టలేదు. తనతోటి కూలీలంతా పదిబారల ముందుండగా తనికొక వనకనే తచ్చాడుతూ, బొబ్బలు పొక్కిన చేతులలో కొడవలి మార్పుకుంటూ గట్టుమీద కూర్చుని చుట్టకొల్పుతున్న రాయడమ్మ రైతుచేత టీగక్షణం వీవాటు తింటున్నాడు కోటిలింగం. రైతు సుల్తాన్ - “లేరగా కబుర్లు జెప్పట మను కొంటివిల్లాయ్ సాలాయనా. నడుం వండు, అడ్డడు గింజలు వుత్తి పుచ్చానికి రావు. అంతే వళ్ళగంజేవాడివి కూలీ కెందు కొచ్చా? బట్టలు వేసుకోపోయినా?” అని రెట్టిస్తూనే చుట్ట కొల్పివేశాడు. పక్కన నోరులేని బ్రాహ్మణ పొలాలగట్టు గదుము కొని, అడ్డం వచ్చిన మాలవకీరుమీద దొంగ కేసు బనాయించి జైల్లోతోసి, ముసనబును కూడగట్టుకొని మొత్తానికి ఆ పొలమంతా పొగాకు - పొర ధరకు తను కట్టుకొని- రాయడమ్మ ఆ గట్టుమీదనుంచి ఈ గట్టు గాకా దృష్టి సారించి తృప్తిపొంది పూరుకోలేదు. చుట్టపీక ఆవల పారేసి, చేలోకి దూకి, కోటిలింగం చేతిలో కొడవలి లంకించుకొని, అతన్ని మెడమీద చెయ్యి వేసి గంటి - “వట్టి ముదనవ్వం బాపతు. పో, పో, నీకు మరైనాల తిండి బోయటం గూడా శుద్ధ దండగైంది. ఎవర్రా అంకా, వీడ్చి బిలుచుకొచ్చింది?” అని తన జీత గాడిమీద తిరిగినాడు.

కోటిలింగం ధాన్యపు సుల్తాన్తో కలియబడబోయానాడు. మిగతా కూలీలు అడు వచ్చి అతన్ని మెల్లగా పంపివేశారు. 100 నెంబరు నేసినహస్తాలు! పాప్తయిస్తు చూసి తిరిగి మగ్గంమీద నేసిన హస్తాలు! వంకర పూజల చిలక జరిగళ్ళ చీరలు మురిపెంగా తిన యింటినుండి అమృతంచేసిన హస్తాలు. ఆ హస్తాలు చేనికి - యా నవాబుకు? ఆ హస్తాలు విరిగిపోయినాయ్. ఆ మగ్గమూ మాయమైనది. (ఇంకా వుంది)

★ ఓడలు - బళ్ళు ★

(22 వ పేజీ తరువాయి)

మనిషి, మాణిక్యం మాణిక్యంగాక మనిబోగ్గలాగోతుంది?”

“ఏమి బంధువేమ! ఏమి ఆదరణ!!” అని ముక్కుమీద వేలేసుకున్నా రొక కాత్రిగారు.

“అవిడ కేవలం నుగుజాలరాసి అంటే నమ్ము...”

“అవిడచేతి కెక్కడా ఎముక లేదుగదా! గుప్తదాత.”

“సాక్షాత్తు అన్నపూర్ణాదేవి.”

“బ్రాహ్మణులందరికీ క్కాకు కాసు లేగా పంచివెడత! ప్రతి బ్రాహ్మణుడికీ తలోకాసు, జామారు, పనసపండు, గుమ్మడికాయ, గంధపుచెక్కె కిక్కునలేకుండా ఇచ్చారా పుణ్యదంపతులు...ఈ పదహారు రోజులు ఎవరింట్లోనూ పొయ్యిలో నిప్పేసుకో లేదుగదా!”

“అంతేనా! ఘనాపాతీలందరికీ కాలువలు కప్పి నూటపదహారీచ్చారు.”

“ముప్పివాళ్ళందరికీ ముంతలకి ముంతలే అందించేశారు. వాళ్ళకికూడా వస్త్రదానం చేశారు.”

“విజన్యలోనోఇంత ఆచేతా ఈచేతా పజేసుకున్నారు. ఈజన్యలో అనుభవిస్తున్నారు.”

“ఈ జన్యలోను ఇంత చూసీ చూడక ఎడంచేతోటి కుడిచేతోటి పజేసుకుంటున్నారు! మళ్ళీజన్యలో ఏమైపుడతాలో!”

“కేవలం దేవతాస్వరూపులు, వాళ్ళకి ఇంకా మళ్ళీ వేరే జన్యంటూ ఉంటుందాంబ! ఏదో కాపవకాత్తు యిలా జన్మించి ఉంటాగు!”

“ఇంత ఉండగానే సరిబయ్య! దాన గుణంగూడా ఉండాలి...”

“మరే మొన్న జిల్లాజడ్డీగారమ్మాయి పెళ్ళి సూకారా! 25 వేలు కట్టుకొనిందిచ్చి అల్లుణ్ణి అమెరికా పంపుతాడుట చదువుకి. అందుకని పిల్లికి భిక్షం పెట్టలేదు సరికదా! గ్రామఫన్ రికార్డుపెట్టి దుండుంలాడించేశాడా పెళ్ళి కాస్తాను. ఒకముద్దా ముచ్చటా?”

“అయ్యయ్యో! ఆవేళ పెళ్ళినాడు ఒక బిడ్డబ్రాహ్మణుడు జడ్డీగారింటికి పిలవని పేరంటం చేశాడుట. విప్రరీమండు కూర్చున్న విప్రుణ్ణి మెట్టుకు గంటాడుట మూడుర్జుముల వేళ.....వినాశకాతే విపరీతిబుద్ధికి”

“ఇలాంటివా ఖుంబుపట్టే కాలం యిలా కాలిపోతూంది.”

“కట్టుమిచ్చి కన్యాదానం చేసి చేతులు

శ్రీ దత్తయ్య పుణ్యం

దులుపుకు కూర్చున్నారు బాపిరాజుగారు. బాకీలన్నీ వన్నాల్తయ్యాయి. బ్యాంకిలన్నీ భారీలయ్యాయి. నిలవ సాతంతో నిర్మాటల మొంది. కట్టుకున్న భార్య, కొడుకున్న ఇల్లు, వేస్తూన్న ఉద్యోగం, తనూ తప్ప ఆర్థిక సంతో ఆంతిమంది. కానీ అన్నంకుంప మాత్రం తాడుగంటలేదు. అంతో ఆప్త బంధువులే. ఎవర్ని కావంట రు? బాపి రాజుగారి ఆర్థిక అడుగంటినా, మాణిక్య గారి సత్తవ సన్నగిల్లినా చుట్టూమాత్రం చూరట్టుకునే భాగ్యం మానలేదు. అక్కరకు రాని చుట్టూలంతో అడుగులకి అతుక్కుపోయారు.

సంధిసంధి పగ్గు మణిగింది. ఏకైక పుట్టను ఎట్లాగో అత్తరింటికి పంపించాడు. బాపిరాజుగారు స్వయంకృషిపట్టే చదువుకుని సమగ్రుడు కాకలిగాడు. అందు లోను లేక లేక తిండిగా వార్తకర్తం సమీ రించే దశలో గలిన సంతోసం చిట్టి. పుట్టినప్పటినుంచి బాపిరాజుగారి భాగ్యం అందుకుంది. కానీ భాగ్యన్ని భద్రపరచా లన్న బుద్ధి లేక పోయింది. ఆదా రాని కి విం చిన ఖర్చు చేసి అప్పులపాతయ్యాగ్ని. అమ్మాయి పిల్లిగోటి భాగ్యమంతో పరిపోయింది. అమ్మాయి తోటి అమ్మగోటికి ఆంగలెసింది బాగ్యం.

బాపిరాజుగారు, మాణిక్యపు అమ్మాయిని కన్నెంటికి సంచేసి దుశ్శం చేత దూర ప్రవాణం సాగించారు. ఇల్లు తక్కువ పెట్టి యాత్రలోకి బయలుదేరారు. చుట్టూలంతో చురచురలాడారు. మూలనెలలు యధేచ్ఛగా యాత్రలు సేవించి ఇల్లు చేరు కున్నారు. నోములు, వ్రతాలు, దానాలు సర్వాలూ, పూజలు పుసకారాలు, సప్తాహాలు, భిక్షణలు, సంతర్పణలు సమరాధ నలు వెనకొస్తుండూ చూపకుండా వెచ్చించి పోయారు.

పణ్యకార్యాలలో పడి ప్రాక్షు తగ్గించు కున్నారు. ప్రాక్షు పోగానే ప్రేమలు శూన్యమయ్యాయి. ప్రేమలు తగ్గగానే అప్పులబాధ అధికమైంది. బంగారం అమ్మేసి అప్పుల బాధ బాపుకున్నాడు. పువులమిన్న ఉల్లేఖ కల్లెలవ్వలం యిష్టం లేక స్వగ్రామం పంరారు. చిన్న చిదం మిగిలితే అమ్మ పప్పుకుచేరం నిర్మించుకుని వాన ప్రస్తా శ్రమం పుచ్చుకున్నారు. పురాణకాలక్షేపం చేసుకుంటూ, నిర్మలమైన ప్రదేశంలో నిశ్చింతగా. వియ్యాలవారు తహతు చేసి సంబంధం చేసుకున్నామని తిప్తపడి పిల్లని పుట్టింటికి సంపదం మానేశారు. బాపిరాజు

గారు జీవనమాధిలో నుండి చింతించేవారు కాదు. కానీ మాణిక్యమృగారు మాత్రం కన్నకడుపు కాబట్టి అప్పుపెప్పుడు కళ్ళ నీరు పెట్టుకునేవారు.

బాపిరాజుగారికి అవసానకాలం ఆసన్న మవంవల్ల పక్షవాతం వచ్చి మంచాన బడ్డారు. పాపం మందుతెచ్చే దిక్కుగూడా లేకపోయింది. పల్లెటూరవం చేత, అంగ బలం అందుబాటులో లేకపోవడం చేత, చాలినంత ధనం దాచకపోవడం చేత, ప్రద్య సహాయానికి మందులకీ కరువైపోయింది. కడుపున కలిగిన కన్న బిడ్డకూడా కళ్ళమాపు లకి కరువైపోయింది. పండిపోయిన పండు రాలిపోయింది. బాపిరాజుగారు కళ్ళు మూయగానే మంచుల్లా మారట్టుకునే భా డిన చుట్టూలంతో చూపులక్షనా కనబడ లేదు. స్నేహితులంతా సన్నగిల్లారు. కపాలు పరంపరలన్నట్లు; వార్తకర్తం దారిద్ర్యం. బంధువులంతా తప్పుకున్నారు. మాణిక్యమృగారు మనోవ్యాధితో ముగి పోయింది. బంధువులంతా బంధం శ్చిన్నున్నారు. చుట్టూలంతా దొంగలయ్యారు. దెవుళ్ళంతా దయ్యాలయ్యారు.

వియ్యాలవారికి ఎన్ని కబుర్లుపంపినా వారి పత్తలేదు. పంతులుమాత్రం ప్రమాద వశాత్తు పరుగెత్తుకొచ్చాడు, సరమాన్నం జాణుకుందామని. పదిరోజులు కానిచ్చి పిన్నమ్మ నోదార్చాడు. ఉన్న పుస్తే పూస హుళక్కి చేసే కర్మకాండ కాని చ్చాడు. జిగిన గొలుసు జీర్ణమైపోయింది. ఆస్తపాక్కు కోసగం అలమటించి పోయాడు. ఉన్నదింతా హుళక్కి చేసి తెలిసి అప్పులు చేసేశాడు. ఉన్న కాస్త యిల్లు అమ్మేసి అప్పులు తీర్చేసి పిల్లనంతా చేజిక్కించుకుని పంరాయ్యాడు. జిగిన గొలుసు తీసికెళ్ళి జీవనాధారం చేసుకుని మేడలు కట్టుకున్న పంతులకి పిన్ని పీను గ్గంది. నిరాధారంగా నిలబడ్డ ఆమె దీన స్థితి చూచి బూరలుతిన్న పురజీనులంతా బుల్లులు నొక్కుకున్నారు. వార్తకర్తంలో సృష్టం పేటాడినందుకు, దానితోడు దారిద్ర్యం ఆవిణ్ణి చూపించేస్తోంది. ఊరి వారు ఉద్ధరిస్తారో? ఆత్మబంధువులు ఆద రిస్తారో? కన్న కూతురుకోసరం కలవరంచి పోయింది. పుద్ధాప్యంవల్ల కళ్ళు మసకలు క్రమాయ్.

వియ్యాలవారి ఊరు బయలుదేరింది. ఇంటికి తాళం. నీరసంతో నిలువునా నీరై పోయింది. నడుం విణిగిపోయినట్లైంది. ఊరంతా కలియదీసింది. అలుడు అమెరికా వల్లాడిని కూతురుకి పురిటిరోజులని వియ్య

లారంతా ఢిల్లీలో పెద్దబ్యాంకుగారింట్లోనే నుకాం పెట్టేశారనీ తెలిసేంది. వార్తకర్తం పంటాడినా, వయస్సు మళ్ళినా, కష్టాలు కలవరపరచినా కడుపుమాత్రం కట్టుకోలేక పోయింది. కర్తవ్యం కనబడలేదు. ఒక గొప్ప స్నేహితుగారింట్లో వంటకి మదిరింది. అమ్మాయి వివాహానికి నెలల తరబడి మేసిన మేధావులంతా ఆవిణ్ణిచూసి బుగ్గలు నొక్కు కున్నారు. సాయంకాలం కాలవగట్టుమీద విచారణ సాగించారు.

“ఎలాంటివాళ్ళు? కొంటి గతి పట్టిందో చూశావా? కాలవకాన్ని బళ్ళోడలు ఒడలు బహూ అవుతుంటాయి సుమా!”

“కాకపోలే! కలిమేమి ఎలకాలను కుల గిరులా, కదలకుండా? ఎల్లకాలం ఒక్కణ్ణే ఉట్టికట్టుకు ఊరేసుతారటోయ్!”

“హరేగణం కాదు గానీ! మాణిక్యమృ గారు స్నేహితుగారింట్లో వంటకి మదిరింది!”

“అ! ఏమిమేమిటి!! మాణిక్యమృగారే!”

“అయినా అంతి విరగబాటా!”

“అయినా తనకు విం చిన ధర్మ మేమిటి చెల్లా! ఆ కూతుర్ని వాళ్ళు సంపదం మానేశారుటగా!”

“అ! ఈ ఇంటంతా పూరికే పోతుం దనా! వచ్చేం తెచ్చాల్సి వాళ్ళకి అప్రతిష్ట కాదూ! జమీందారాలారూ!”

“మహా బాగా అయిందిలే! తగిన శాస్త్ర జరిగింది. లేకపోతే ఆపేళ్ల పెద్దవనుంపని పెళ్ళాడిన శంకరయ్య కొడుకు పుస్తే తనెం దుకు పెట్టినం సెంకులు చెయ్యడం? బ్రాహ్మ లంతా పలివేస్తే తను పిల్లెట్టి... పూటకి గతిలేని వ్యవక సహాయపడతాడో? ఆపేళ్ల అందరి నోహూ పిల్ల పిల్ల కట్టగలిగాడు. కానీ... ఇప్పుడేం చేస్తాడు?”

“తను పట్టన కుండెటికి మాడేకాళ్ళనే వాడు. ఉత్తి మొండిమిసి. వేరయ్య కూతురు పెట్టిక కట్నం సర్దుబాటు కాకపోతే నయ్యన్నులపడహాల్లు అర్పించుకున్నాడు.”

“ఓ తినితాయా, ఒక నోటా, ఒక తాకట్ట... అంతా ఎగ్గొట్టగదా! బుద్ధి కర్మసూరిణీ అని, ఆవిష్ ప్రాతి ఇరాగుంటే ఎవని తిప్పించగలనో?”

స్నేహితుగారు కుసుంబంతో సహా యాత్ర లకి బయలుదేరారు. మాణిక్యమృగారు కూడా ఢిల్లీలో కూతుర్ని చూడాలన్న ఉద్దేశ శంతో కుతూహలపడింది. కానీ కాళీ చేదీ లోపలే కన్ను తెరవకుండా జ్వరం వచ్చింది. కాళీ చేరగానే కూతుర్ని స్మరించుకుంటూ తుది నిద్రలో లీనమైపోయింది.

పంచపంత్తం సంధి-విగ్రహం

కర్త...విశ్వేశ్వర సంపాదక

ఘోరవార్త వినిగానే
మకరాంగిన మూర్ఖబోయె
చెలికత్తెలు యిరుగు పొరుగు
వారంతా అబబబ్బరి
హరదించ నారారు.

దడదడలాడే గుండెలతో
మకర నాడుడూ అబ్బగడగానె
అచ్చటజేరిన మకరాంగినలూ
ఒక్కసారిగా పడువదొడగిరి.

"అయ్యో! ఏమది! ఏమి జరిగినది?"

"మమి చెప్పుదుము మకరనాయకా!
నీ బుల్లెట్ కి రోగిం వచ్చే
మూట మంత్ర పడిపోయినవి
భిష్మగురులనూ పరిపించాము.
మందువెచ్చిటి నా వేయించాము
కాని అంతయు నిమిలమాయ!"

"భిష్మగురులు విసిగిపోయి
చెలికత్తెలు చెప్పినారు
కోతిగుండ కాయతెచ్చి
పాలలోన నానవేసి
అమెకత్తి చూచినచో
బతక వచ్చు నన్నారు.
కావున ఇక నేపు పోయి
కోతిగుండ తెచ్చుకొమ్ము!"

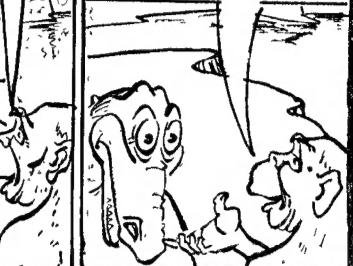
హఠాత్తుడై కకచుండు
వేవెధముల బంతించుచు
బలవర్ధను చేరబోయె.

వోడముగా తిరిగి-వావ్!
ఉత్తుటోయ్ విశేషాలె?
"ఫలములున్న బహుమతిగా
మా అబ్బిడి కిచ్చాను.
నా మిత్రుడు బలవర్ధను
డబ్బాడని చెప్పాను.
"పంతమంచినై, పాతుడూ!
అతనిని మన అతిథిగాను
పిలచిరమ్మ హమ్మనను"

"నీవన్నది బాగున్నది!
మా యింటిక ననేట్లా
పరుడాటే రాగలను?
మీరేమో జలచరములు,
ననేమో వనచరమును!"

"భయములేదు నైవోతుడూ!
అలంకలోదే మా యల్లు"

"సమీపాన వనెనో-ఫలపుక్కా
లున్నాయి. నీవుకూడ నీళ్ళరీతగ-
మా యింటనె వుండవచ్చు!-నా
చెల్లమీద నిన్నెళ్ళకు-ఈపటిని
దాటించెద."

"ఏమయ్యో, ఏమివెంటే-ఏమిమోయో-తప్పు-
దిగులుగాను వున్నావా?"

"మమి చెప్పుదును నాగోడు!
మా అబ్బిడి రోగింబ్బో
మూలుగుతు పడ్డవున్నది.
కోతిగుండ యిస్తున
బతకవచ్చు నన్నారు!"

"అయ్యోయ్యో! ఈ సంగతి-ఇండాకనె
చెప్పలేదే? చెప్పుకుంటేగిరించెప్పిన్న-
నా గుండను లేవచ్చు!!-ఒక్కసారి
వెనుదిరిగి-నది ఒడున నన్ను దింపు:-
లేరిగి వెళ్ళ కొమ్మనున్న-గుండకాయ
తెచ్చెదను."

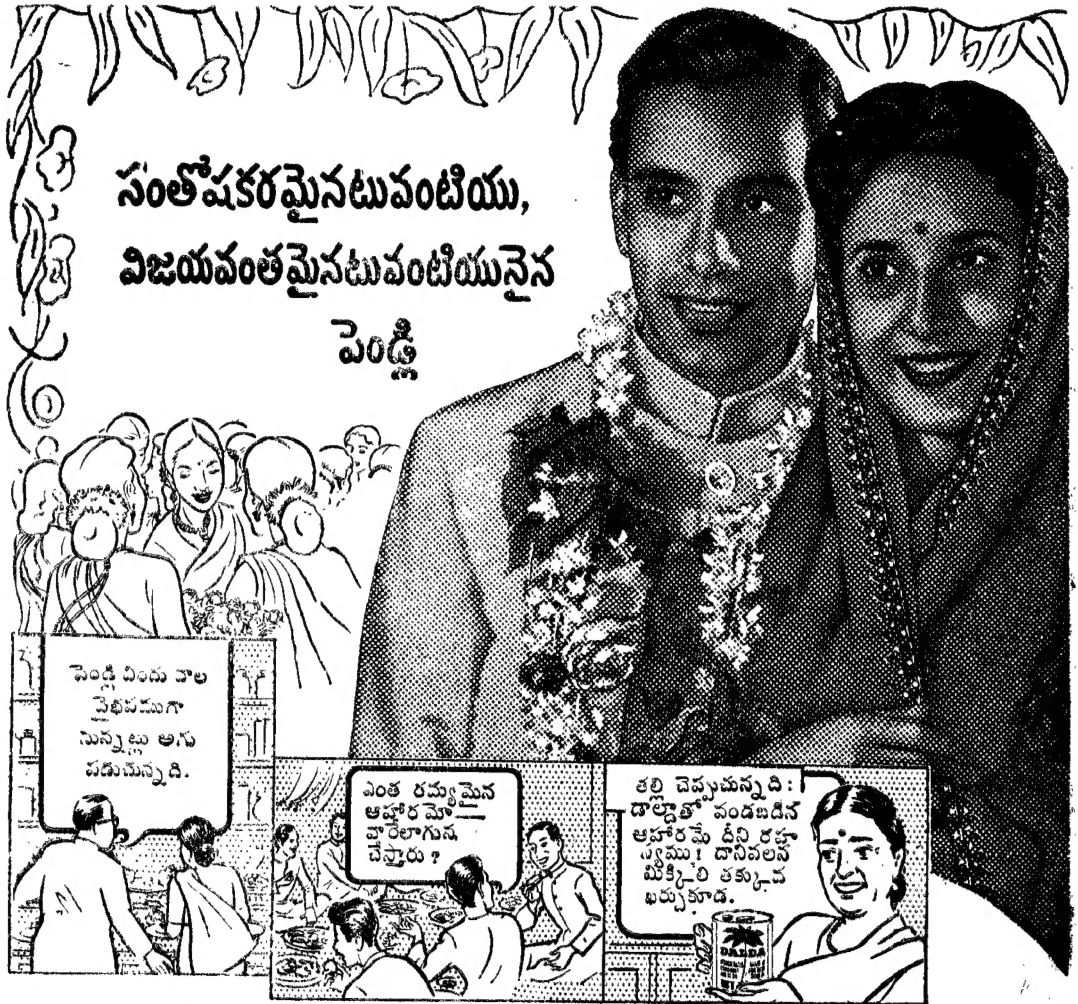
కోతిమూటలూ నమ్మిన మొసలే
అలానే ఒడుకు చేర్చింది

గట్టు చేరగానే కోతి-చెట్టుకొచ్చు, నెక్కి యల్లు-
చెప్పుదొడ్డి మొసలలోను:-
"నీవుమా అడర్లగా-నిజమేనని నమ్మాను-
నీను నమ్మిన నైవోతుడూ-మోసగింపే దల
చావూ? ఇంకేముడునన్ను నీవు మోసగించ
లేమోయూ!-వెనుకటి కొక్క నెక్కి కూడ-
తా బెటని నమ్మి యల్ల-మోసపోయినది
కాదా?"

"ఎవరా నక్క? ఏమొకరు?"

సంతోషకరమైనటువంటియు,
విజయవంతమైనటువంటియునైన
పెండ్లి

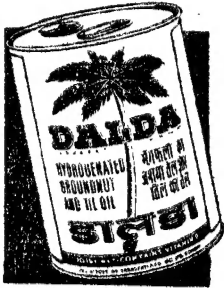
పెండ్లి విందు వాల
వెలివముగా
నున్నట్లు అగు
పడుచున్నది.

ఎంత రమ్యమైన
ఆహారమే
పొందెదామో
చెప్పారు ?

తలి చెప్పుచున్నది :
డాల్డాతో వండబడిన
ఆహారమే దీని రహ-
స్యము! దానివలన
మిక్కిలి తక్కువ
ఖర్చుకూడ.

మీరు డాల్డా వనస్పతితో వండారంటే ఏ విందైనను
తప్పకుండ వైభవముగానుండును. అన్నివిధములైన
ఆహారములకు అది దివ్యమైన వంటపదార్థము. అది
గాలికూడ చొరవకుండ సీలుచేయబడిన టిన్నులో

క్రొత్తగాను, శుద్ధముగాను, ఆరోగ్యకరముగాను
ఉండును. కాబట్టి పెండ్లి ఏర్పాటుచేయునపుడు
డాల్డా వనస్పతి తప్పకుండ అవసరము. దానివలన
ఖర్చు మిక్కిలి తక్కువకూడ.

పెండ్లి విందును ఏలాగు ఏర్పాటుచేయుట ?
ఉచిత సలహాకు ఈ వేళే ఈ క్రింది అడ్డనుకు వ్రాయండి :
దీ డాల్డా అడ్ వై సర్ సర్వీస్
పోస్ట్ బాక్స్ నంబరు 853, బొంబాయి 1

డాల్డా
వనస్పతి